

பரவலர்
துறையப்பாடிள்ளை
நூற்றுண்டு விழா
மலர்

841.7
Gordon
Julian

Chennai Central Library
Chennai - 57
Central Library
கொழும்பு தமிழ்நாடு சட்டமன்ற

மகாஜனக் கல்லூரி தெல்லிப்பழை

32156

நற்றுண்டு விழாச் சபை வெளியீரு 1972

பாவலரின் வாழ்க்கையில்

முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் சில

- 1872-10-12 : பாவலர் பிறப்பு.
தந்தையார் : கச்சேரி முதலியார் அருளம்பலம்.
தாயார் : தங்கம்மா.
- 1880 : ஆரம்பக் கல்விபெறத் தெல்லிப்பழை ஆங்கில வித்தியாலயத்திற் சேர்ந்தார்.
- 1885 : தந்தையார் இயற்கையெய்தினர்.
- 1888 : மேற்படிப்புக்காக வட்டுக்கோட்டைச் செயினர் (யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி) யிற் சேர்ந்தமை.
அதிபர் : டிள்ஸ்டீ. சு. சிக்கோக் ; தமிழாசிரியர் ஆணலடு சதாசிவம்பிள்ளை பாவலரின் தமிழறிவைக் கண்டு வியந்தார்.
தமிழ் இலக்கியம், ஆங்கில இலக்கியம் என்பவற்றை ஆர்வத்துடன் கற்றார்.
- 1890 : கேம்பிரிட்ன் உயர்நிலைப்பள்ளி இறுதித் தேர்வில் சித்தியெய்தி அரசாங்க சேவையிற் சேர்ந்தார்.
- 1892 : நண்பர்கள், உறவினர்கள் விருப்பத்திற்கு மாருக அரசாங்கப் பணி யைத் துறந்தார்.
பாணந்துறை தூய யோவான் கல்லூரி ஆசிரியராகப் பதவியேற்றார்.
அதிபர் : சிறீல் ஏ. ஜான்ஸ், சீர்திருத்த இயக்கங்கள் பாவலரைக் கவர்ந்தன.
- 1894 : பாணந்துறையில் வகித்த ஆசிரியர் பதவியைத் துறந்தார்.
இந்திய விடுதலை இயக்கங்களில் நாட்டம் கொண்டார்.
- 1895 : பம்பாய் மாநிலத்திலுள்ள கோலாப்பூர் மிசன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியரானார்:
அறிவியல், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களைத் திறம்படப் பயிற்றினார்.
திலகர், கோகலே, நவுரோஜி முதலியோரின் தேசிய இயக்கங்கள் இவரின் கவனத்தை சர்த்தன்.
- 1897 : பம்பாய் மாநிலத்திலுள்ள பெல்காம் மிசன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியரானார்.
- 1898 : பம்பாயில் பிளேக் நோய் பரவியது.
தாயாரின் வேண்டுகோட்படி இலங்கை திரும்பினார்:
தெல்லிப்பழை ஆங்கில உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்.
தலைமையாசிரியர் : பள்ளி உரிமையாளரான திரு. செல்லப்பா;
வடபகுதிப் புகையிரதப் பாதை திறக்கப்பட்டது.
ஆள்பதி சேர் உவெஸ்ற் றிட்ஜ்வே அவர்களது சேவையைப் புகழ்ந்து பாமாலை தொடுத்துப் புகழ்பெற்றார்.
- 1899 : ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் தேர்ச்சி பெற்றார்.
- 1900 : பாவலர் கற்பித்த பாடசாலை அமெரிக்கமிசனரிகளால் பொறுப்பேற்கப் பட்டுத் தெல்லிப்பழைச் சந்திக்கருகில் அமைக்கப்பட்ட நாளில் அதன் தலைமையாசிரியரானார்.

- சுவாமி சங்கரதாஸ் நாடகக் குழு இலங்கை வருகை. நாடகங்களில் ஆர்வம் தொண்டார்.
- மறுமலர்ச்சித் தமிழிலக்கியத்தில் ஆர்வம்கொண்ட சி. பி. குமாரசுலசிங்கி யின் நட்புத் தொடர்பு.
- 1901 : இலகு தமிழில் கீதரச மஞ்சரி என்னும் செந்தமிழ்ப் பாமாலையை அக்டோபர் பதினேழாந் திகதி வெளியிட்டார்.
- 1904 : திறமையைக் கண்ட மிசன் உயர்பீடம் உதயதாரகை ஆசிரியராக்கியது கல்கத்தா பல்கலைக்கழகப் புகுமுகத் தேர்வு வகுப்பை ஆரம்பித்துத் திறம்படக் கற்பித்தார்.
- 1905 : இளைஞர் சமுதாய வளர்ச்சி குறித்து மாணவர் சஞ்சிகை என்னும் ஏட்டினைத் தொடங்கி ஆசிரியர்ப் பொறுப்பேற்றார்.
- 1906 : சகல குண சம்பன்னன் என்னும் நாடகத்தை எழுதி நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றினார்.
- 1906 : யூன் இருபத்துமூன்றாம் திகதி உதயமான உபாத்திமார் சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.
- 12-4-1906, 14-6-1906 ஆகிய நாடகங்களில் வெளியான ‘உதயதாரகை’ யில் ஆசிரியர்களின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க ஆசிரியர் சங்கம் அவசியமென எழுதினார்.
- ஆகஸ்ட் பதின்மூன்றில் போக்குவரத்துச் சட்டத்தை எதிர்த்து 5000 மாட்டுவண்டிக்காரர் வேலைநிறுத்தம். ‘உதயதாரகை’யில் இதுபற்றி நன்கு விமர்சித்தார்.
- 1907 : கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசுவாமி அவர்களின் ‘சிலோன் நாசனல் றிவியூ’ ஏட்டில் பாவலரின் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன.
- யாழ்ப்பானாக் : அன்றும் இன்றும் என்ற கட்டுரை சிறப்புமிக்கது.
- 1909 : ந. சபாபதிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் புத்திரி நையல்நாயகத்தை மணம் புரிந்தார்.
- 1910-19-14 : அமெரிக்க மிசன் பாடசாலையுடன் தொடர்பு முறிந்தது. தலைமையாசிரியர் பதவியைத் துறந்தார்.
- வீட்டில் மகாஜன் உயர்நிலைப் பள்ளிக்குக் கால்கோள் விழா எடுத்தார். நா. சங்கரப்பிள்ளை, க இலங்கைநாயகம் ஆகியோர் மிசன் பாடசாலையிலிருந்து விலகி வந்து இவரின் பாடசாலையிற் பணியாற்றினார். புதல்வி இருத்தினாம்மா பிறப்பு.
- 1911-12-13 : தெல்லிப்பழை கூட்டுறவுக் கடன் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார் ; முதற் செயலாளரானார்.
- 1912 : கல்லூரி இப்போது அமைந்துள்ள இடத்தில் புதிய கட்டிடத்தை நிறுவினார்.
- மதுவரிக் கட்டளைச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது, மதுச்சாலைகள் பெருகின. நாடெடங்கும் மதுவிலக்குப் பிரசாரம். இவரும் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவரது மதுவிலக்குப் பாடல்கள் பரவியமை முத்த புதல்வர் பிறப்பு.
- எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றி என்ற துடிப்புடன் இருந்த இவர் மகனுக்கு *ஜயரத்தினம் எனப் பெயர் குட்டினார்.
- யூன் இருபதில் இராமநாதன் கல்லூரி ஆரம்பம் ; பெண்கள் உயர்வுக்கு வழி எனப் பாராட்டினார்.

இத்தொகுப்புக்கும் மூலக்களிற் டல் இவரால் வழங்கப்பட்டன.

- 1914 : மகாஜினுவை உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலையாகப் பதியுமாறு வேண்டுகோள். சட்ட நிருபண சபை உறுப்பினர் சேர் அ. கனகசபை முயற்சி. கல்விப் பணிப்பாளர் காவாட் 'இரங்கவில்லை.'
- 1915 : பொதுத் தேர்வுக்குத் தோற்ற மகாஜன மாணவர்களுக்கு அனுமதி இல்லை. எனவே, பேரறிஞர்கள் பலரைக்கொண்ட தேர்வுச் சபையை நிறுவினார்.
- 1916 : பொதுத் தேர்வுகளுக்குத் தோற்றும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது: தேர் வில் சிறந்த பெறுபேறுகள்.
- 1918 : இளைய புதல்வர் தர்மராசா பிறப்பு.
- 25 அங்குலப் பெருமழை. பாடசாலைக் கட்டிடம் தரைமட்டமானது. மீண்டும் வீட்டிற் பாடசாலை. ஈ. எஸ். எல். சி. வகுப்பு ஆரம்பம்.
- 1919 : T வடிவில் பாடசாலைப் புதிய கட்டடம் அமைக்கப்பட்டது.
- 1919-5-27 இல் உதவி நன்கொடை வழங்கப்பட்டது.
- கெளரவ கே. பாலசிங்கம் தந்திமூலம் அறிவித்தார்.
- 1918 ஆம் ஆண்டுக்கான நன்கொடையாக ரூபா 1473/- கிடைத்தது. தாயார் இயற்கையெய்தினார்.
- தெல்லிப்பழை சைவப்பிரிகாச வித்தியாசாலையின் முகாமையாளராகப் பாவலர் பொறுப்பேற்றமை.
- 1921-8-17 : இந்துசாதன ஆங்கில உதவிப் பத்திராதிபர் பதவிக்கு நியமனம் பெற்றார்.
- 1922 : யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழ் மாநாடு (27-12-1922) முதலாம் நாள் — சேர் அ. கனகசபை தலைவர். பாவலரது பாடல்கள் மாநாட்டில் பாடப் பட்டன. இரண்டாம் நாள் — வைத்திலிங்கம் துரைக்வாமி தலைமையில் தமிழ்க் கல்வியின் தற்கால நிலை என்னும் பொருளில் சொற்பொழிவு. தெல்லிப்பழை சைவ வித்தியாசாலையைக் கையேற்றார். யாழ். ஆரிய திராவிட பாஷாவிருத்திச் சங்கம் உதயம் இவர் செயற் குழு உறுப்பினரானார்.
- 1924-6 : 'இந்துசாதன' ஆங்கிலப் பத்திராதிபராக நியமனம். 1925 வரை பணி.
- 1925 : சிவதீட்சை பெறல்.
- 1926 : சரஸ்வதி தமிழ் வித்தியாசாலையை ஆரம்பித்தார்.
- மகாஜன உயர்நிலைப் பள்ளியில் அட்சர, கேத்திர கணிதங்களைக் கற்பிக்க அனுமதி
- 1927 : சிவமனி மாலை என்னும் பிரபந்தத்தை யாத்தார்.
- மகாத்மா காந்தி இலங்கை வருதல்.
- வரவேற்புச் சபையில் முக்கிய உறுப்பினராக இவர் பணியாற்றினார்.
- 1929-6-24 : அமரத்துவம் எய்தியமை.

யாவலர் தமக்கிடுக்கொண்ட ஆங்கிலப் புதியபெயர்கள் :

Jaffna Spectator
Jaffna Reformer
De Omnibus Rebus

த. வேலாயுதபிள்ளை, பி. ஏ; [ஆனர்ஸ]

ஆராய்ச்சி மாணவன்,
இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்,
கொழும்பு வளாகம்.

துரையப்பாபிள்ளையின் வாழ்க்கையும் சமகாலமும்

0-0 ஒருவன் உயிருடன் வாழும் பொழுது அவனுடைய தேவை, சேவை, முக்கியத்துவம் முதலியன வீட்டிலோ நாட்டிலோ உணரப்படுவதில்லை. ஆனால் அவன் தான் வகிக்கும் பங்கினை விடுத்து நிரந்தரமாக விலகும்பொழுதோ இவ்வகை வாழ்க்கையை விட்டு ஒரேயடியாக நீங்கும் பொழுதோதான் அவன் வகித்த பாத் திரத்தின் சிறப்புடைமையும் முக்கியத்துவமும் புலப்படத் தோன்றுகின்றன. இதன் காரணமாகவே “அவர் மட்டும் இன்று இவ்விடத்தில் இருந்தால்” என்ற அங்கலாய்ப்பு — ஏமாற்றப் பெருமுச்ச எடுகளிலும் ; “இவர் மட்டும் மீண்டும் பிறந்து வந்தால்” என்ற ஏக்க உணர்ச்சி நாடுகளிலும் அடிக்கடி கேட்பதுண்டு. இதே நிலையே—ஏக்கத் தொனியையே—ஆங்கிலக் கவிஞரான வில்லியம் வேட்ஸ் வேர்த்தின்டன் என்ற கவி பற்றிப் பாடிய பாட விற் கேட்கலாம். அவர்து அவசியத்தைத் தமது காலகட்டத்திலுணர்ந்து,

“Milton thou shouldest be living
at this hour
England hath need of thee”¹.

என்று பாடும் சொற்களிற் காணமுடிகிறது. இது போன்றே இலங்கையில் ஆறுமுக நாவலரை வேண்டி ஏங்குகிறார் பேராசிரியர் கனபதிப்பின்லை அவர்கள்.

திருவுடை யீழந் தேர்ந்துபெற நெடுத்த அறுமுக நாவல்! அரும்பெறுற் குரவோய் மறுவறு செல வனப்புடைக் குரிசில் இன்றுநீ எம்மோ டிருந்திலை அந்தோ^{2,3}

மனிதரை மதித்து எடை போடுவதில் ஏற்பட்ட குறைபாடு காரணமாகவே,

மனிதர்களுக்காக வாழ்ந்து அவர்களது வாழ்வுக்காகத் தங்களது வாழ்வைச் சிதைத்து மடிந்துபோன மனிதருவ மாணிக்கங்கள் எத்தனையோபேர். அவர்கள் இறந்ததின் பின்னரே போற்றப்படுகின்றனர். அவர்களுக்காகச் சிலைகள் எழுப்பப்படுகின்றன. மனிமண்டபங்கள் நிறுவப்படுகின்றன. காலநீரோட்டத்திற் கலந்துசென்ற பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சிறப்பும் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் இப்பொழுது தான் அதிகம் உணரப்பட்டு வருகின்றன. சமீபகாலத்தில் அவருக்காக ஏங்கும் குரல் சற்றுப் பலமாக ஒலிக்கிறது.

1-0. இலங்கையில் சுயாட்சி அழிந்து அந்தியராட்சி சில நூற்றுண்டுகள் நிலைத் திருந்தது. 1796இல் டச்சுக்காரரிடமிருந்து பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாரெனினும் 1815இல் கண்டியைக் கைப்பற்றி உடன் படிக்கை செய்து கொண்டதுடனேயே இலங்கை முழுவதும் அந்தியர் ஆட்சிக்குப்பட்டது. இந் நிசம்புசியை வருணிக்கும் வரலாற்று ஆசிரியர் ஒருவர், “சிங்கள வரின் சதந்திரம் கடைசியாக இவ்வாறு வீழ்ந்தொழிந்தது; சிறி விக்கிரம ராஜசிங்கனைக் கைப்பற்றி யதும் 1815இன் கண்டிய உடன்படிக்கை யும் சுய அரசியல் ஆதிபத்தியமுடைய கண்டியின் முடிவைக் குறித்து நிற்கிறது”⁴ என்று கூறும் சொற்கள் சதந்திர இலங்கையின் வீழ்ச்சியின் அடித்தளத்தையே சுட்டி நிற்கின்றன. அரசியல் ரீதியாகவும் ஆட்சி எளிமைக்காகவும் இலங்கையை ஒன்றாக இணைத்து ஆண்டனர் பிரித்தானியர். அந்திய ஆட்சியின் பிடி இலங்கையில் எவ்வளவு பலமாக இருந்தது என்பதை.

1. Wordsworth W — Wordsworth Poetical Works—Edited by Seliverest. 1946 Pg. 116.

2. முத்தக் குழுஇறையனர். இளக்கிர் 1952 — 1953.

3. Silva, Colvin R. De. — Ceylon under the British Rule.

16 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

“ முழு இலங்கையையும் ஒருங்கிணைத்து ஆள்பதியாலும், சபையாலும் ஆளப்பட வேண்டும்; கொழும்பு, காவி, கண்டி, திருகோணமலை, யாழ்ப்பாணம் என ஐந்து பிரிவுகளாக மட்டும் வகுத்து அவை அரசாங்க அதிபருக்குக் கீழ் இயங்க வேண்டும்.”⁴ என்ற கோல்புறுக்கின் கூற்று வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. பிரித்தானியரின் ஆணைக்கரங்கள் செல்லாத இடங்களுக்கும் சென்று வந்தன.

அவர்கள் தமது ஆட்சிக்கும் போக குக்கும் இயைய இலங்கையின் சமுதாய, சமய, பொருளாதார மாற்றங்களையும் இயல்பாகவே புகுத்தத் தொடங்கினர்.

1—1. உத்தியோகங்களுக்காகக் கல்வி சுற்று அதனடிப்படையிலே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் புதிய ஒரு மத்தியதர வர்க்கத்தின் தோற்றத்தை இக்கால கட்டடத்திற் காணக்கூடுவதாயிற்று. இவர்கள் பழைய பாரம்பரிய நாகரிகத்தைக் கைவிட்டுப் புத்தம்புதிய சமுதாய விளைவாக நின்றனர்.

இதற்குத்துவியாக நவீன் கல்வி முறை அமைவதாயிற்று. மிஷனரிமாரே இதனை அறிமுகப்படுத்தி வைத்தனரேனும் ஆங்கில அரசாங்கம் பூரண உதவியளித்தது. புத்தி சீவிகளான புதிய வர்க்கத்தினருக்கு, சுயமொழி அழிவதைப்பற்றி எவ்வித கவலையும் இருக்கவில்லை. கவர்ச்சியான உத்தியோகங்கள் அவர்களை முற்று முழுதாகக் கவர்ந்துவிட்டன என்பதில் ஜயமில்லை.

1—2. கிராமப் பிறழ்வுகளும் நகராக்கங்களும் இடப் பெயர்ச்சிகளும் ஒன்றுட ஞென்றியைந்து தாராளமாக நடைபெற வாயின. கிராமங்களின் வீழ்ச்சியும் புதிய நகரங்களின் தோற்றமும், அடிப்படையான நேரடி விளைவுகளி லொன்றுக அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதாரச் சிரமைப்பு இம்மாற்றங்களுக்கு விரைவளித்

தது. இப்புதிய பொருளாதார மாற்றங்கள் எவ்வளவுக்கு இந்தியாவைப் பாதித்தனவோ அவ்வளவுக்குக் குறையாமல் இலங்கையிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின. கிராமப் பொருளாதாரத்தைக் கைவிட்டுச் சுயநல் நோக்கில் செய்த மாற்றங்கள் பற்றி இந்தியாவுக்குத் தேசாய் கூறியது இங்கும் பொருத்தமுடையதே. அவர், “பழைய கிராமப் பொருளாதாரத்தை இழுத்து வீழ்த்தி, முதலாளித்துவ வடிவங்களைப் புகுத்தியதன் மூலம் அனைத்திந்தியாவும் ஒரே பொருளாதார அமைப்பிற்குட்படுத்தப்பட்டது. இது முன்னேற்றத்திற்கு ஏதுவாகவிருந்தது என்பதில் ஜயமில்லை; ஆயினும் இம்மாற்றமானது பிரித்தானியாவின் வர்த்தக வங்கி, கைத்தொழில் பூர்வ நலன்களுக்கேற்றவண்ணம் நெறிப்படுத்தப் பட்டமையால் இந்தியசமுதாயத்தின் சுதந்திரமான, தடை செய்யப்படாத பொருளாதார வளர்ச்சி கட்டுப்படுத்தப்பட்டது” என்று கூறியுள்ளார். அந்த அளவிற்கு ஆங்கிலேய ஆதிக்கம் இந்திய சமுதாய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைவித்தது.”⁵

1—3. ஒரே சமயத்திலே தமது பண்டைய நாகரிகத்தையும் பரம்பரை வாழ்க்கை முறையையும் இழக்கச் செய்த ஆங்கில ஆட்சியின் ஆணைக்கரமாக இலங்கையில் “ஆள்பதிகள்” இருந்தனர். சேர் ஹேர்கிலாஸ் ரேபின்சன் (1865—1872), சேர் வில்லியம் கிர்க்ரி (1872 — 1877) முதலிய ஆள்பதிகளின் காலத்திலேயே பிரித்தானிய குடியேற்ற நாடுகளின் தலைவர்கள் விக்டேரி யா மகாராணியார் அரசோச்சினார். அவர் இங்கிலாந்திலே இருந்தபொழுதும் அவரது ஆட்சிப் பலத்தையும் அதிகார சிரத்தையையும் சாம்ராச்சிய மகோன்னத்தையும் நிலை நிறுத்துவதற்கு, மகாராணியின் இரண்டாம் மகன் ஏனைய குடியேற்ற நாடுகளுக்கும் இலங்கைக்கும் விஜயம் செய்தான்.⁶ எட்டின்பேர்க்

-
4. Silva Colvin R. De. – Ceylon under the British Rule.
 5. Social Background of Indian Nationalism.
 6. Hulugalla H. A. J. – British Governors of Ceylon.

இளவரசரான அல்பிரட்டின் வரலாற்று விஜயம் நடந்து இரு வருடங்களுட்பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் வரலாறு ஆரம்பமாகிறது:

1 - 4. இலங்கையில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் உச்ச நிலைக்கு எவ்வாறு 19ஆம் நூற்றுண்டு குறிப்பிடத்தக்கதோ அவ்வாறே இலங்கையின் முன்னேற்றத்திற்கும் சுதந்திரத்திற்கும் வித்திட்ட பெரியோர் களின் தோற்றுத்தக்கும் குறிப்பிடுதற்குரிய நூற்றுண்டாகும். 'குருவை வென்ற சிஷ்யர்'களாக இலங்கையின் வளர்ச்சியிலே நோக்குடையோராக சேர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ் (1856—1930), சேர் பரன் ஜயத் திலக (1868—1944), டி. ஆர். விஜயவர்த்தன (1886—1950), கலாயோகி ஆனந்தக்குமாரசவாமி (1877—1947), சேனநாயகா குடும்பத்தினர், பொன்னம் பலம் குடும்பத்தினர் முதலிய முன்னேடிகள் தோன்றினர். இக்காலத்திலேயே ஆங்கிலதுரைத்தன வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஆங்கில அரசாங்க உத்தியோகங்களும் பார்த்தவர்கள் இவர்கள். இங்கிலாந்திலே கல்வி கற்று முன்னேறிய வர்க்கத்தினரான இவர்களே தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்கும் காரண கர்த்தாக்களாக இருந்தனர். இவர்கள் காலத்தால் வேறுபாடு உடையோராய் இருந்தாலும் குறிப்பிட்ட இலக்கியம் நோக்கிலும் குறிப்பிடக்கூடிய அளவுக்கு ஒரே குரலுடையவர்கள் என்பதில் ஜயமில்லை; முன்னே குறிப்பிட்டவர்களுள் சேர் பொன். இராமநாதன், சேர் பொன். அருணாசலம், ஆனந்தக்குமாரசவாமி ஆகியோர் யாழிப்பாணத் தமிழரிடையே தோன்றி, அவர்களது விழிப்புணர்ச்சிக்கு வித்திட்டு நிற்கையில், அவர்களுக்குச் சமகாலத்தவராகச் (1872—1929) சமநோக்குடன் வாழ்ந்தவர் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களாவர்.

2 - 0. மின்னரிமார் தங்கள் நோக்களையும் போதனைகளையும் புகுத்தக்கூடிய இடமென்த தெரிந்தெடுத்த இடங்களில் தெல்லிப்பழையும் ஒன்று.⁷ அமெ

ரிக்க மின்னரிமாரின் கண்ணெயறுத்திய தெல்லிப்பழை பரம்பரைச் சைவக் குடிகளைக் கொண்ட பிரதேசம். இப்பிரதேசத்தின் சைவ உணர்வுக்கும் பழையைப் பண்புக்கும் சமீபகாலத்தில் இடம்பெற்ற மாவிட்டபுரப் பிரச்சினையே போதிய சாட்சியாகும். தெல்லிப்பழைச் சந்தியிலே அமைந்திருந்தது ஒரு வீடு. அதற்குரிமையுடைய பரம்பரையினர் இவ்வுணர்வு குடன் இன்ம் கண்டுகொள்ளக்கூடிய குடும்பத்தினராக இருந்தனர். கதிர்காமச் சட்டம்பியார் என்றால் அக்காலத்தில் அவர் இருமொழிப்புலமை வாய்ந்த கல்விமான் என்பது யாவர்க்கும் தெரியும். இன்று ஆங்கிலம் என்னும் இரண்டாம் மொழியறிவு ஒருவனுக்கு எவ்வாறு ஓர் அறிஞனுக்கும் தேவைப்படுகிறதோ அதுபோன்றே அன்று கல்விமானாகக் கருதுவதற்குச் சங்கதம் அவசியமாயிருந்தது. கதிர்காமச் சட்டம்பியாரும் சங்கதம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமையுடைய வல்லுநராக விளங்கினார். இவரது வழித்தோன்றல்தான் கச்சேரி முதலியாராக விளங்கிய பாவலரின் தந்தை அருளம் பலம் அவர்கள். இல்து இவ்வாறிருக்க நூண்களை வல்லுநராகவும், சகல கலா விநோதராகவும் சிற்பம், ஒளியும், நாடகத்துறைகளிற் பேர்பெற்று அக்காலத்தில் விளங்கிக் கொண்டிருந்தவாக காசிநாதர் கந்தப்பிள்ளை அவர்கள். இந்தக் கந்தப்பிள்ளையின் வழியில் மலர்ந்தவர் தங்கம்மா அவர்கள்; அறிவுத்துறையும், கலைத்துறையும் ஒன்றுக்கக் கலந்து சங்கமமாகின; அருளம்பலம்—தங்கம்மா திருமணம் நடந்தேறியது.

2 - 1. பரம்பரை ஊற்றுப்போலும்! இவர்களுக்குப் பிறந்த குழந்தைகள் யாவரும் பிரபலயமாக விளங்கினர். அறிவியல் துறையும், கலைத் துறையும் ஒருங்கே கைவரப்பெற்ற இத்தலைமுறையினரிற் சிலரைக் காலன் மறைத்தபோதும் அவர்களின் வழிவந்த பலர் இன்று அழியாப்புகழுடன் வாழுகின்றனர். இத் தம்பசிகளின் முத்த புதல்வராகப் பிறந்ததெ. அ: இராசரத்தினம்பிள்ளை அவர்கள்

7. வேலூப்பிள்ளைப் போதன் — அமெரிக்க மின்னரிமீன் சித்திரம்.

18 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

இந்தியாவில் வாழ்க்கையை நடத்திய பொழுதிலும் தமக்கெனத் தனியிடம் பெற்றுக்கொண்டவர். சென்னைக் கிழித்தவக் கல்லூரியிலே கடமை புரிந்த இவர் அக்கல்லூரியின் முன்னேற்றத்துக்கு முன்னின்று உழைத்தார். அக்கல்லூரியிலே இவருக்கிருந்த அக்கறை பல வழிகளில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றது. “கல்லூரித் தினக் கொண்டாட்ட ஒழுங்கு செய்த இவர் இலங்கையில் இருந்த தமது சகோதரர் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களைக் கொண்டு பாடல் யாப்பித்துப் பெற்றுக்கொண்டார்.”⁸ தாம் கற்பிக்கும் கல்லூரியின் முன்னேற்றத்திற் கொண்ட அக்கறையும், தமது சகோதரரின் புலமையிற் கொண்ட பற்றும் இதனாற் புலப்படக் காணலாம். கல்லூரியிற் கொண்ட சூபாடே, அந்தக் கல்லூரித் தாபகர் கலாநிதி மில்லருடன் ஏற்பட்ட அத்தியந்த உறவுக்கும் வித்திட்டது. கலை ஆற்றல் படைத்த இராசரத்தினம்பிள்ளை அவர்கள் மில்லரைப் பற்றிய வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதி முடிக்க இத்தன்னுடைல் காரணமாயிருக்கலாம்.

இவரது எழுத்தாற்றலுக்கு சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, மாணவர்களுக்கென எழுதிய கதாவாசகத்தொடர்நூல், பஞ்சதந்திரம், இந்தியச் சரித்திரம் முதலிய நூல்கள் சான்று பகர்வனவாயுள்ளன. கல்வி உலகிலே கால்வைத்துக் கலை உலகத் தொடர்பும் கொண்ட இவர் பாவலருக்கு முன்னேடியாகத் திகழ்ந்திருந்தா ரென் பதில் ஐயமில்லை.

2 - 2. ஆங்கிலேயர் வருகையுடனேயே அச்சுக்கலைத்தொற்றமும் இலங்கையில் ஏற்படுகிறது. ‘‘1821ஆம் ஆண்டில் ‘கறைற்’ என்னும் ஓர் அமெரிக்க பாதிரியாரை இயந்திரத்துடனும், அச்சுக்களுடனும் ஆங்கில அரசு இலங்கைக்கனுப்பியது 1855ஆம் ஆண்டுவரை யாழிப்

8. பாவலரது தனிப்பாடல்களிலென்று. இதில் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டுள்ளது.

“Songs to be sung at the occasion of the celebration of the Madras Christian College Day at the request of his brother T. A. Rajaratnampillai.

9. ஈங்காம் இலங்கைத் தமிழ் விழா மலர் 1951 — பக. 156.

பாணத்தில் அச்சேறிய வெளியீடுகள் இவ்வியந்திரத்திலேயே அச்சிடுவித்தன வாரும்”⁹ என்னும் மதியாபரணம் அவர்களின் கூற்று அச்சுக்கலையின் ஆரம்ப நிலையை மிகவும் தெளிவாகத் தருகிறது. இப்படியான ஒரு மழலைப் பருவத்தையுடையும் ‘கற்றனி’ல் அச்சுயந்திரம் நிறுவி ஊக்குவித்தவர்கள் பொன்னையா அவர்களுக்கு வாழ்க்கைத் துணைநலமாக வாய்த்த இராசமா, அருளம் பலம் தமிழ்த் தலையினரின் ஏக புதல்வீ. இச் சகோதரர்கள் யாவர்க்கும் முன்னேடியாகவும், தம் பெயரால் இவர்கள் பெயர்களையெல்லாம் நிலைபெற வைக்கவும் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் 1872ஆம் ஆண்டு ஜப்பா மாதம் 20ஆந் திகதி பிறந்தார்.

2 - 3. ஐந்தாவது வயதிலேயே கல்வி கற்கப் புகுந்த இவருக்குத் தெல்லிப்பழை மிஷனரிமாரின் தமிழ்ப் பாடசாலையே கிடைத்தது. மிஷனரிமாரின் கல்வித் தாபனங்களைத் தவிர வேறு புகலிடம் தமிழ் மாணவர்க்கு இருக்கவில்லை. அப்படி வேறு ஒன்று இரண்டு இருந்தாலும் அவை திறம்பட இயங்கவில்லை; இந்த நிலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்ற இவர் ஆங்கில ஆரம்ப பாடசாலையில் காலடி வைத்தார். இது சுதேசியவாதியான செல்லப்பா என்பவரின் தனிமுயற்சியில் உருவாகிய ஒன்றாகும். ஆங்கில பாடசாலையிற் காலடி வைத்த வேளையில், தம் தந்தை அருளம் பலத்தை இழந்தார். ‘எல்லாமே இனிமேல் ஆகவேண்டிய’ காலகட்டத்தில் தந்தையை இழப்பது எத்தனை துர்ப்பாக்கியம்!

‘சான்றேஞ்சுக்கி, அவையத்து முந்தி இருத்த வேண்டிய தந்தை’, அதைச் செய்துமுடிக்க முன்னரே இவ்வுலகை நீத்தார். எனினும், இவரது கல்வி

தொடர்ந்தது. ஆங்கிலத்தில் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்த பாவலரை, தாயும் தந்தையுமாக விளங்கிய தங்கம்மா எவ்வாரேயாழ்ப்பாணக்கல்லூரியிற் சேர்த்து விட்டார். “யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி ஒன்று தான் அக்காலத்திலே உயர்தரக் கல்வி பயில் விரும்புவோரின் புகலிடமா யிருந்தது.”¹⁰ இப்படியான ஒரே நிறுவனத்தில் எவ்வாறு சேர்ந்தார்? சேரும் பொழுது இவருக்கிருந்த தடைகள் எவை? பொருளாதார நிலை எவ்வாறிருந்தது? கிறித்தவராகிச் சேர்ந்தாரா? என்னும் நிலைகளைத் தெளிவாக்கி அறிந்துகொள்ள ஆதாரங்கள், அவசியமாகும். எனினும் ஒன்று மட்டும் நமக்குத் தெளிவாக உள்ளது. இவர் படிக்கும் காலத்தே (1888 — 1891) கல்லூரியிலே சிறந்து விளங்கினார். பபிளியூ. ச. கிச்கோக் எம். ஏ. அவர்கள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் அதிபராக விளங்கினார். இவ்வதிபர் துரையப்பாபிள்ளையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது “இவர் தமது காலத்தில், வகுப்பிலே உயர்நிலையைப் பிடித்திருந்தார். தமது சிரேட்ட பத்திரப் பரிசீலனையில் சித்தியடைந்தமைக்கான பரிசையும் பெற்றுர்”¹¹ எனக் குறிப்பிடுள்ளார்.

இவரது திறமையை வேறு எடுத்துக் காட்டுமுலமும் தெளிவுபடுத்தலாம். இவர் படித்த காலத்தே யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் போதனுசிரியரான ஆண்ஸ்ட் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள் மிகச் சிறந்த தமிழ் அறிஞராகவும் தமிழ்ப் புலமையும் புகழும் உடையவராகவும் விளங்கினார். இவரால் இயற்றப்பட்ட பாவலர் சரித்திர தீபம் என்னும் நூல் சமூத்து இலக்கிய வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் முன்னேடியாக இன்றும் விளங்குகின்றது. இத் தனிச் சிறப்புடைய அறிஞர் ஆண்ஸ்ட் அவர்கள் துரையப்பாபிள்ளை யவர்களுடன் அதிக நெருக்கமுடையவராகவும் இவரிடத்தில் அதிக அக்கறையும், ஈடுபாடுமுடையவராக

வும் இருந்தார் எனத் தெரியவருகிறது. துரையப்பாபிள்ளையவர்களிடம் காணப்பட்ட புலமையும், திறமையும் இவரைக் கவர்ந்து இருக்கலாம். ஆண்ஸ்ட் அவர்கள் காட்டிய அன்பும், ஆதரவுமே அவர் இறந்த பின்னரும் பிள்ளையவர்களை அவர்மேற் பற்றுது கொள்ளத் தூண்டியிருக்கவேண்டும். கன்னி முயற்சியான கிதரச மஞ்சரியை அன்னாருக்குச் சமர்ப்பனம் செய்து, ஆங்கில முன்னுரையிலே பின்வருமாறு எழுதுகிறார் பிள்ளையவர்கள். “இச்சந்தரப் பத்தில் எனது அன்பும், பற்றும் நிறைந்த தாழ்மையான காணிக்கையாக மறைந்த ஜே. ஆர். ஆண்ஸ்ட் அவர்களுக்கு இச்சீல மலர்மாலையை அவரது ஞாபகமாகப் பொறித்துச் செலுத்துகிறேன். அரைநூற்றுண்டாக அவர் தமிழ் மக்களின் ஒழுக்கத் துக்கும் இலக்கிய முயற்சிக்கும் உண்மையாகவும் வெற்றிகரமாகவும் உழைத்து யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தமது பெயரை ஒலிக்கவைத்தார். தமிழ் உலகத்தில் இவருடைய பெயர் வைத்துப் போற்றப்பட வேண்டியதொன்று”¹² இவரது அஞ்சலிச் சொற்கள் ஒவ்வொன்றும் இவரது உள்ள ஆழத்தில் அறிஞர் ஆண்ஸ்ட் கூகு இருந்த இடத்தைத் தெளிவாக்குகின்றன. இத்தனைக்கும், பிள்ளையின் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி க் காலத்தில் ஆண்ஸ்ட் அவர்கள் இவர்மேல் வைத்திருந்த பாசப்பினிப்பே காரணமெனல் தவறுகாது.

2-4 யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் கற்ற கல்வியும், பெற்ற அனுபவமுமே துரையப்பாபிள்ளை அவர்களை வழிநடத்திக் கொள்ளன. இவரது காலத்தில் பிரபலமாய் விளங்கிய கிறித்தவக் கல்விமானங்கள். எச். குரைசேற் அவர்களும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலேயே கற்றிருந்தார். இவர் அக்கல்லூரியின் சேவையையும் தாம் பெற்ற அனுபவர்தியான கல்வியையும் கூறுகின்றார். “நான் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிலே 19ஆம் நாற்றுண்டின்

10. சிட்டனைச்சேலை — பக். X.

11. கிச்கோக் டபிளியூ. ச. அவர்களால் அளிக்கப்பட்ட கந்தாட்சிப்பத்திரகம்.

12. Taylor S. H. T.—Preface to இதோபதேச மஞ்சி — 17 Oct. 1901.

20 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

எழுபதிலும், எண்பதிலும் கற்கும்பொழுது அளிக்கப்பட்ட பாடத்திட்டத்தையும். வேலைத்திட்டத்தையும் தற்காலமும் சீன னுறச் செய்யவில்லை. நாங்கள் அறிவின் பல்வேறு துறைகளுக்கும் அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டோம். இலக்கியம், வரலாறு, விஞ்ஞானம், கணிதம், தத்துவம் என்ப வற்றுடன் வானசாத்திரத் துறையும் எங்களுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டன. எங்களுக்கு உடையல், உளியல், ஒழுக்கவியல், சன்மார்க்கவியல்களில் அளிக்கப்பட்ட பயிற்சியே எங்கள் வாழ்நாளின் பிற்பகுதி முழுவதற்கும் எங்களுடன் உறுதுணையாக நின்றது.”¹³ குரைசெற் அவர்களின் கூற்றுப் பிள்ளையவர்களின் வாய்டாகப் பெற்றதொன்று எனக் கூறுவது மிகையாகாது. 1888இல் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் காலடி எடுத்துவைத்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள், குரைசெற் அவர்கள் பெற்ற அதே வகைக் கல்வியையும், அனுபவத்தையும் பெற்றிருப்பார் என்பதற் குவேறு சொல்ல வேண்டியதில்லை.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் பயிற்சிகளைப் பெற்று வெளியேறிய அதே நேரத்தில் கிறித்தவக் கொள்கைகளையும் பற்றிக் கொண்டார். சைவராக அக்கல்லூரியிற் புகுந்த இவர், கிறித்தவராக வெளியே வந்தார். கல்விக்காகச் சமயம் மாறுவ தென்பது அக்காலத்தில் சர்வசாதாரணமான ஒன்று. கல்வியிலே கிறந்து விளங்கியவர்கள் யாவரும் கிறித்தவத்தைத் தழுவியே தமது கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள். சைவ சமய மறுமலர்ச்சியின் முதுகெலும்பு என வர்ணிக்கப்படும் நாவலரே பார்சிவல் துரையுடன் தொடர்பு கொண்டு கிறித்தவப் பின்னணிக் கல்வி கற்றவரென்பதைத் தவிர இந்நிலைக்கு வேறு உதாரணம் தேவையில்லை. நாவலருடைய பிறமதக் கல்விக்குப் பார்சிவல் எவ்வாறு காரணமாக இருந்தாரோ, அவ்வாறே பிள்ளையவர்களின் மதமாற்றத்துக்கு ஆணல்ட் ஓர் இயக்கச் சக்தியாக இருந்திருக்கலாம்.

13. St. Johns College Magazine 1948 — Pg. 17.

14. உதயதாரன — 12 ச. 1901.

மூன்று வருடங்களை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் கழித்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் “பத்தொன்பதாவது வயதிலே கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலையின் உயர்தரப் பள்ளி இறுதித் தேர்விலே ஆங்கிலம் முதலிய பாடங்களில் விசேஷ புள்ளிகள் பெற்றுக் கித்தியடைந்தார்” எனச் சிந்தணைச்சோலையில் ‘நூலாசிரியர் வரலாறு’ கூறுகிறது. 1891ஆம் ஆண்டுவரை இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியிற் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தன ரேனும் 1890ஆம் ஆண்டிலே அதாவது, இவரது பதினெட்டாம் வயதிலேயே இப்பரீட்சையிற் கித்தியடைந்துள்ளார். இவருக்கு, கேம்பிரிஜ் சர்வகலாசாலையால் அளிக்கப்பட்ட தேர்வு அத்தாட்சிப்பத்திரம், சட்டிலக்கம் 47ஜூயும் வயது 18ஜூயும் கொண்ட இவர் மேற்படி பரீட்சையின் பரீட்சகர் குழுவைத் திருப்தி செய்துள்ளாரெனக் கூறுகிறது. இளம் வயதிலேயே இத் தேர்வைத் தாண்டிய போதிலும், இவர் மேற்படிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டதற்கு எவ்வித ஆதாரங்களும் கிடைத்தில. பிறகாலங்களிலே மேற்படிப்புக்கென இலங்கையிலொரு தாபனம் வேண்டுமென அங்கலாய்த்து “எம்மூர் உயர்தரக் கல்விக்கு இன்னும் அரசாட்சியார் அத்திபாரமிடாதிருக்கின்றனர், ஆனபடியால் பெற்றேரும் மற்றும் நன்மை விரும்பிகளா யிருக்கப்பட்டவர்களும் இவ்விஷயத்திற் கவனம் செலுத்துவது இன்றியமையாதது”.¹⁴ என எழுதும் இவருக்கு மேற்படிப்புக் கிட்டாதது துரதிருட்டமே. ஆயினும் ஆசிரியத் தொழிலிலே போடு கொண்ட துரையப்பாபிள்ளை அதிலே உயர்ச்சி காண்பதற்கான பரீட்சை யொன்றுக்கு 1899ஆம் ஆண்டில் தோற்றினார் எனத் தெரிகிறது. அவ்வாண்டிலேயே ஆங்கில ஆசிரிய தராதரப்பரீட்சையிற் கித்தியடைந்தார்.

2 - 5. கல்வி முயற்சிகள் இவ்வாரை முற்றுப்பெற, உத்தியோக நாட்டம் இவரைப் பற்றிக்கொண்டது. ஆரம்பத்திற் சிலகாலம் அரசாங்கக் கணக்காளராகப் பணிபுரிந்தாரெனினும் அதன் தன்மை, பணிபுரிந்த காலம் என்பவற்றுக்கு ஆதா

ரங்கள் கிடைத்தில. அவ்வுத்தியோகம் இவரைக் கவர்ந்திருந்ததாகத் தெரிய வில்லை. ஏனெனில் 1892இலேயே பாண்துறை அரசு. யோவான் உயர்தரக்கல்லூரி யில் ஆசிரியப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டார். இது அதே வருடம் நடைபெற்றிருக்கவேண்டும். 1894 மார்க்கியில் “பிள்ளையவர்கள் இரண்டைரை வருடங்களாகத் தனக்குக் கீழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்” என அக்கல்லூரியின் அன்றைய அதிபரான சிறில் ஏ. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூறுகிறார். எனவே 1892 ஆணிக்கும் யாழ்ப் பாணக் கல்லூரியை விட்ட 1901க்கு மிடைப்பட்ட காலத்தில்தான் கணக்காளர் பதவியை இவர் வகித்திருக்க முடியும். துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் ஆரம்பகால ஆசிரியத்தொழிலை அதிக்கம் நிறைந்ததாகவும், ஆர்வமுட்டுவதாகவும் அமைந்ததெனலாம். சிறில் ஏ. ஜேம்ஸ் அவர்களின் சொற்கள் இதனைப் பிரதி பலக்கின்றன. “ஆரம்பத்தில் இரண்டாம் உதவியாசிரியராகவும் கடைசி பதினெட்டு மாதம் முதலாம் உதவியாசிரியராகவும் கடமை புரிந்த இவர் தமது கடமைகளை மனச்சாட்சியுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் நிறைவேற்றினார். மனத்தாங்கவின்றி எவ்வித மேலதிக் வேலையையும் கொடுக்கும் பொழுதெல்லாம் செய்தார்.”¹⁵ என ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூறியினார். பிறகாலத்தில் பிள்ளையவர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கும், வெளி வேலைகளுக்கும், பொதுநல்நோக்குக்கும் இது ஒரு நல்ல ஆரம்பகட்டமாக விளங்கியுள்ளது.

2 - 6. இலங்கையில் இவ்வாரூகப் பெற்ற இளமை அநுபவத்துக்கு உரமுடியது இவரது இந்திய வாழ்க்கையோம். 1894 மார்க்கி 15ஆம் திங்கிப் பரியோவான் கல்லூரியில் இருந்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் 1895 கை மாதத்தில் இந்தியாவிற் கோலாப்பூர் மிஷன் உயர்தர பாடசாலையிற் கடமையேற்றுக்கொண்டார். ஆசிரிய உத்தியோகத்திலேயே அமர்ந்தியோகத்திலேயே.

திருந்த பிள்ளையவர்கள் அதே உத்தியோகத்தை இந்தியாவிற் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் எதுவெனத் தெரியவில்லை. ஆனால் அக்காலத்திலே இந்தியா சென்று தம் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தி அங்கேயே குடியும் குடித்தனமுமாகிவிடுவதும், சிறிது காலத்துக்கு அங்கு தங்கிப் பெறுவதைப் பெற்றுக்கொடுப்பதைக் கொடுத்து மீண்டும் வருவதும் தாராளமாக நடைபெற்றன. இது அறிஞத்துவத்தின் ஓர் அம்சமாக அடிப்படைத் தேவையாக அக்காலத்திற்கொள்ளப்பட்டதுன்று எனக் கூறுவதே பொருத்தமுடையது. ஆறுமுகநாவலர் காலத்திருந்து இத்தேவை ஏற்பட்டிருக்கலாம். தமது சமயப்பணிக்குக் களம் அமைக்க முற்பட்ட இவர், காலூனரி நின்று தம்மை அறிமுகம் செய்துவைக்க இத் தேவையைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். இஃது எவ்வாறிருப்பினும், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வி. கணக்கைப்பிள்ளை, கலேஜ் விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, தி. த. கணக்கந்தரம்பிள்ளை, ரி. சரவணமுத்து முதலிய அறிஞர்கள் எல்லோரும் இந்தியாவுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களே. த மிழாராய்ச்சியிலேபட்ட வி. கணக்கைப்பிள்ளை போன்று, துரையப்பாபிள்ளையின் முத்ததமையனா இராசரத்தினம்பிள்ளையும் தமிழகத்தில் வாழ்க்கையைத் தாபித்துக்கொண்டவர். தமிழகத்திலே வாழ்ந்ததமையான ரி. எஸ். குரைசெற் அவர்கள் போய்ச் சேராமல் நேரேபம்பாய் மாகாணத்துக்கே சென்றுவிட்டார். உயர்தரப் படிப்பை மேற்கொள்பவர்களைப் பம்பாய் மாகாணம் மிகவும் கவர்ந்திருந்தது. “சரவணமுத்து எம். ஏ. அவர்கள் பெரும்பான்மை உயர்கல்வியை இங்கேயே பெற்றார்.”¹⁶ பிள்ளையின் சமகாலத்தவரான “ரி. எஸ். குரைசெற் அவர்கள் பம்பாய் மாகாண அகமதுகான மிஷன் உயர்தரக் கல்லூரியின் தலைவராய் இருந்தே பட்டப் படிப்பில் தேறியவர்.”¹⁷ இதே நோக்கு துரையப்பாபிள்ளையையும்

15. ஜேம்ஸ், சிறில். ஏ. அவர்களால் 15 மார்க்கி 1884இல் அளிக்கப்பட்ட பத்திரம்.

16. A Brief Biography of The Late Mr. T. Saravananmuttu.

17. St. Johns College Magazine 1948.

22 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

கவர்ந்திருக்கலாம். எவ்வித தடைகளால் இவருக்கு இம் மேற்படிப்புக் கைகூடா தமெந்ததோ தெரியவில்லை.

எதுதான் இவருக்கு இங்கே கைகூடா விட்டாலும் ஒன்றுமட்டும் நிச்சயமாகக் கைகூடிற்று. இவரது வாழ்க்கையை இவர் பிற்காலத்தில் அமைத்துக்கொள்ளவும், தமது கருத்துக்களைச் செம்மை செய்து கொள்ளவும், இன்று பல்லோராலும் போற்றும் நிலைக்குத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ளவும் இந்திய வாழ்க்கை பெரிதும் உதவிற்று இங்கு பெற்ற அனுபவங்களும் கண்ட காட்சிகளும் இவருக்குத் தாண்டு கோலாயிருந்தன. இதனை வி. முத்துக்குமாரு அவர்கள் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார், “சமுதாய உணர்ச்சியில் ஏற்பட்ட பற்றுக் கோடு கோல்காப்பூர், பெல்காம் என்ற பம்பாய்ப் பகுதிகளில் இருந்ததன் காரணமாகவும் திலகர், கோகலே ஆகியோரின் தேசிய வேலைகளில் கொண்ட ஈடுபாடு காரணமாகவும் வளர்ந்திருக்கலாம்.”¹⁸

கோல்காப்பூர் கல்லூரியிற் கற்பித்த இவர் பெல்காம் இங்கிலாந்து மிஷன் உயர் நிலைப் பாடசாலைக்கு மாறிச் சென்று அங்கு இருவருடங்களைக் கழித்தார். இவ்விரு கல்லூரிகளில் இவரது ஆற்றலும் திறமையும் செயற்பட்டன. ‘இளங் கிறித்தவர் சங்கம்’, ‘இலக்கிய மன்றம்’, ‘ஞாயிறு பாடசாலை’ முதலிய பொதுஇயக்கங்களின் பொறுப்பை ஏற்றுத் திறம்பட இயக்கி வந்தார். செயல்கள் திறம்பட நடந்தேறிய காலத்தில் இந்தியாவிற் கொள்ளைநோய் பரவிற்று. 1893இல் இடம் பெற்ற கொள்ளைநோய் இந்தியாவில் ஏற்படுத்திய அழிவு சொல்லுந்தரமன்று. இக் கால கட்டத்தில் வருந்தியழைத்த தாயின் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து இலங்கை திரும்பினார் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள்

3 - 07 இக் கட்டுரையின் ஆரம்பத் திலே அந்நியராட்சியின் விளைவாக இலங்கை அடைந்த மாற்றங்களைப் பார்த்தோம்: இம்மாற்றங்களுக்கு மறுதலையாக

இவர் இலங்கை வந்த காலத்திற் கார்யங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. சுதேச என்னங்களும், அதற்கியைந்த இயக்கங்களும் மலரத் தொடங்கின. பிரித்தானிய குடியேற்ற நாடுகளில் ஏற்பட்ட விழிப் புணர்ச்சி இலங்கையிலும் ஏற்படத் தொடங்கியது. குறிப்பாகப் பக்கத்து நாடான இந்திய தேசத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி இயக்கங்களில் இலங்கையரும் சடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கினர்.

3 - 1. இந்தியாவில் அரசியல் விழிப் புணர்வும், அதன் போக்கும் வங்காளப் பிரிவினையுடன் தீவிரமானின. ‘வங்காளப் பிரிவினையை உத்தியோகரீதியாக அறிவித்த அன்று வெளிநாட்டுப் போருள்களைப் பகிள்கரிக்கக் கோரித் தொடங்கப்பட்ட இயக்கமே சுதேசிய இயக்கமாகப் பரிணமித்தது’¹⁹ ‘வந்தே மாதரம்’ விடுதலை வேட்கை கொண்டோரின் தாரக மந்திரமாயிற்று. கரேந்திரநாத் பாணரஜி, புவேந்திரநாத் வாசு, நரேந்திரநாத் சென் முதலிய இருபத்தேழு பேர் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துத் தங்கள் உத்தியோகங்களை விட்டு வெளியேறினர். கோபாலகிருஷ்ண கோகலே, பாலகங்காதர திலகர், சித்தரங்கண்தாஸ், சுரேந்திரநாத் பானரஜி முதலிய அறிஞர்கள் அரசியல்வாணிலே ஒளிரும் நட்சத்திரங்களாய் மக்களை வழி நடத்திச் சென்றுகொண்டிருந்தனர்.

3 - 2. இவர்கள், அரசியல் விழிப் புணர்ச்சிக்கும் மறுமலர்ச்சிக்கும் சமாந்தரமாக ஓருங்கிணைந்து ஆணிவேராகச் செல்ல வேண்டிய பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப்புத் துயிரளிக்கும் முயற்சிகளிலு மீடுபட்டனர். இம் முயற்சி களின் முன்னேடிகளாகக் கிராமத்திற்குத் திரும்பி விவசாயத்திலீடு படவும், கமத்தொழில், வணிகம் முதலிய துறை களிற் கவனம் செலுத்தவும் சுதேசிகள் தாண்டப்பட்டனர்: இப்படியான பொருளாதார முயற்சியொன்றி லீடுபட்டபாரதியின் தந்தைப்பட்ட துயரத்தைப் பாரதியாரின் —

18. Mahajana Carnival Souvenir 1954 — Pg. 17.

19. Life and Times of C. R. Das — Pgs. 33, 39.

“ஆர்ப்பு மிஞ்சப் பலபல வானிகம்
ஆற்றி மிக்க பொருள்செய்து வாழ்ந்தனர்
நீர்ப்பட்டு சிறு புற்புத மாமது
நீங்கவேயுள்ளங்குன்றித்தளர்ந்தனன்.”²⁰
என்னும் பாடலால் அறியலாம்.

முயற்சி தோல்வியோ வெற்றியோ
என்னும் கவலையின்றி முழுமனதுடன்
மக்கள் இவ்வகை யியக்கங்களி லீடுபட்ட
தை இந்நிகழ்ச்சிகள் தெளிவுறுத்து
கின்றன.

3 - 3. பொருளாதார முயற்சியுடன்
மட்டும் நில்லாது மக்களிடையே நிலவிய
சமூகக் கட்டுப்பாடுகள், சாதி மத வேறு
பாடுகள் யாவற்றையும் களாந்தெறியத்
தலைவர்கள் முன்னின்றனர். ‘எல்லோரும்
இந்நாட்டு மன்னர்’ என்ற உணர்ச்சியை
விதைக்க முயன்றனர். சைவசமயத்தின்
அடித்தளம்போல இடம்பெற்று விளங்கிய
சாதி பேதத்தை அகற்றச் சர்வமத சன்
மார்க்க நெறிகள் தழைத்தெழுந்தன.
சுவாமி இராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவே
கானந்தர் ஆகியோரின் போதனைகள் இப்
போக்கை நெறிப்படுத்தின. ஆங்கிலக்
கல்வியைக் கற்று அவர்கள் வழிநின்றமை
யும், நாட்டில் அதிகமாக நிலவும் அறியா
மையுமே இந்தியரின் அடிமைத் தனத்துக்
கும் அதனால் ஏற்பட்ட குறைபாட்டுக்கும்
காரணம் எனப் பலர் உணர்ந்தனர்.
அவ்வுணர்ச்சியால் உந்தப்பட்ட அறிஞர்கள்
கல்வித்துறையிற் கருத்தைச் செலுத்தி
ஆவன செய்து கொண்டனர். எல்லா வழிக
ளாலும் அந்தியராட்சியை அகற்றிச் சுதந்
திரத்தை நிலைநிறுத்த முயன்ற இந்திய
மக்களே, இலங்கையருக்கும் சிறந்த
ஏடுத்துக்காட்டாக விளங்கினர்.

4 - 0. “இந்தியாவைத் தொடர்ந்து
இலங்கையிலும் சுயாட்சியை நிலைநாட்டும்
என்னங் கொண்ட தலைவர்கள் அரசியல்
விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்டனர். இப்பணி
யில் சடுபட்ட சுதேசிய இயக்கமான

‘இலங்கைத் தேசிய சங்கம் முன்னேடு
யெனக் குறிப்பிடுதற்குரியது: வேகம்,
புத்தொளி, உறுதி என்பவற்றைக் கொண்
டிருந்த சேர் பொன். இராமநாதன்
அவர்கள் தலைமையில் இயங்கிய இச்சங்கம்
ஒன்றே முற்போக்கும் முடிவும் அற்ற
செயல்களுக்கும், மிக முக்கியத்துவ அரசியல்
வலுவுக்கும் இடமாக இருந்தது.’²¹
சேர் பொன். இராமநாதனின் பின்னவ
ரான சேர் பொன். அருணாசலம் அவர்களும்
இவ்வரசியல் இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்பி
ஞர். இவர்கள் சிங்களத் தலைவர்களான
சேர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், சேர் பாரன் ஜயதிலகா,
திரு. பபின்ட். எ. டி. ஈ. சில்வா, திரு. டி. ஆர்.
விஜயவர்த்தனா முதலியோருடன் தோணோடு
தோள் நின்றுமைத்தனர். சுதேசிய இயக்கத்துக்கு வலுவுட்டிய இத்தலைவர்கள் அந்தியர் ஆட்சியை ஒழிப்பதில் முன்னணியில் நின்றனர். இலங்கைச் சீர்திருத்தச் சங்கத் தலைவரான சேர் பொன். அருணாசலத் தின் கூற்று அந்தியருக்கெதிரான போக்கின் வேகத்தைச் சுட்டி நிற்கிறது. ‘உள்ளாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும், பலமானதும் மதிப்பானதுமான சுய ஆட்சியையுடைய சுயமரியாதை விரும்பும் ஏனைய தேசத் தினர் தம் தேசத்திலிருப்பது போன்றே: எம் தேசத்தில் நாங்களிருக்கக் கேட்கிறோம் மற்றவர்களிடத்திற்கைநீட்டிப் பிச்சை புகுவதற்கு இலங்கை யொரு பக்கிரியல்ல. தன்னுடைய பரம்பரை உரிமையையே கோருகிறது.’²² பழைமையைப் போற்றும் குணமுடையவராயிருந்தபோதிலும் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியின் விறுவிறுப்பு அருணாசலம் அவர்களையும் விட்டுவிடவில்லை என்பதையே இச்சொற்கள் காட்டுகின்றன.

4 - 1 சட்டசபையின் உள்ளும்
புறமும் சுயராச்சியத்துக்குப் போராடிக்
கொண்டிருந்தவர்கள் இவ்வரசியல்வாதி
கள். இப்போராட்டங்களிலே துரையப்பா
பிள்ளை அவர்கள் நேரடிப் பங்கு பெறவில்லை
யெனினும் இப்போராட்டத்தின் முன்னணியில் நின்ற அரசியல் வாதிகளான இராம

20. சுயசரிகத — பாரசியர் பாடல்கள்.

21. Vy thilingam M. — Life of Ramanathan.

22. Hullugalla H. A. J. — Life and Times of D. R. Wijayawardana — Pg. 67.

24 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

நாதன், கணக்கைப், பாலசிங்கம் முதலிய தமிழ்த் தலைவர்களுடன் நேரடித் தொடர் புடையவராயிருந்தார். “இவருடைய புகைப்படங்கள் பத்திரிகைகளிலே வர வில்லை. இவர் சுருக்கமான சொற்களும் விசித்திரமான போக்கும் உடையவர் ஆயினும் இவருடைய காலத்து நிகழ்ச்சி களிலே இவருடைய தாக்கம் பல அரசியல் வாதிகளுடையதிலும் பார்க்க ஏராளம்”²³ என்று டி. ஆர். விஜய வர்த்தனாவைப்பற்றிக் கூறும் சொற்கள் பாவலருக்கும் பொருத்தமுடையன. தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்கும், அரசியல் சுதந்திரத் திற்கும் இவர் ஆற்றிய தொண்டு இக் கூற்றை வலியுறுத்தும்.

உதயதாரகைப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமை செய்யும்பொழுது இப்பணி செவ்விதாக நடைபெற்றது.

“வங்காள தேசத்தவர்களே அதிவெராக்கியமும் தேசாபிமானமுமுள்ளவர் களாகக் காணப்படுகின்றனர். ஐப்பசி 16-ஆந் திகதியை வங்காள தேச முழுவதும் துக்கதினமாகக் கொண்டாடினர் ‘பிரிவிணையை எதிர்த்து’ என எழுதிய பிள்ளையவர்கள் நமது நாட்டின் அரசியல் போக்கைக் கண்டித்து எமக்கு எது அவசியமென்பதைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்: “அரசாங்கத்தின் போக்குக்கூல்லாம் சம்மதம் காட்டி அவர்களைப் ‘பிள்ளை’ பண்ணி நோகாமல் நடந்துகொள்வதே தங்கள் கடமையென்று இலங்கைப் ‘பெருத்த’ மனுஷர்களெல்லா மென்னிக் கொண்டு பொது நன்மைக்கு ரிய காரியங்களில் கையிடாதிருக்கின்றனர். இவ்வகை நிலை எவ்வளவுக்கிருக்குமோ அவ்வளவு காலமும் இலங்கை விருத்தியற்ற தேசமாயிருக்கு மென்பதைச் சொல்லிக்காட்ட வேண்டிய தில்லை. கோக்கலே, பனேர்ஜி போன்ற பிரபுக்கள் நம் இலங்கைக்கு அவசியம்.” உணர்வு பூர்வமாக இவ்வாறு உதயதாரகையில் எழுதும் பிள்ளையவர்கள் அரசியல் சுதந்திரத்தை உள்ளும் புறழும் அவாவி நின்றார்.

அரசியல் சுதந்திரத்தை அடைவதற்குத் தேவையான பலம் இதுவே என முற்றாக உணர்ந்த பிள்ளையவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் ‘பெரிய மனுஷர்களான ஜேம்ஸ் பீரிசுத் துரையவர்களும் சேர் பொன். இராமநாதன் துரையவர்களும் சிறிய விஷயத் திலே மனவேறுபாடுகொள்வது அழகன்று. பொதுவிஷயத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இக்கருத்து மாறுபாடு பொதுநோக்கை அடைவதில் தடை ஏற்படுத்தும்”²⁴ எனக் கூறி ஒற்றுமையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

4 - 2. அரசியற் சுதந்திரத்துக்கு அடிப்படையான பொருளாதாரமுனைற்றத்து அலும் இவர் அதிகாக்கறைகொண்டிருந்தார். பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் வளத்தையும், பொருளையும் கண்ட பிரித்தானியர் விவசாயம் கைத்தொழில்களை முன்னேற்றுவதற்கு முன்வரவில்லை. பதிலாக இலங்கையிற் பாதகமான நடவடிக்கை களையே கைக்கொண்டனர். 1878இன் 11ஆம் இலக்கச் சட்டப்படி எல்லாக் கமக்காரர்களும், பத்துச்சதவீத வரி செலுத்த வேண்டுமென்ற தானியவரி விதித்தனர்: சொந்த வாழ்க்கையையே நடத்த துண்பப்படும் வறிய கமக்காரன் இதனாற் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டான். ‘விவசாயத்தை விட்டோழி’ என்று பிரித்தானியர் கூறுவதாக இதனாற் கருதப்பட்டது: இதற்கு மறுதலையாக மக்கள் யாவரும் விவசாயத்தி லீடுபடவேண்டும்; அரசியல் விழிப்புணர்வுடன் இவையும் ஒருமித்து வளரவேண்டு மென்ற கோஷம் பலமாக ஒலித்தது. இந்தியாவிலே திகழ்ந்துகொண்டிருந்த அதேவகை முன்னேற்றம் இலங்கையிலும் திகழ்வதாயிற்று. 1889இல் தானியவரியை நீக்கக்கோரித் தொடங்கிய இராமநாதனின் வாதம் 1892இல் அதன் ஒழிப் புடன் முடிவுற்றது. விவசாயவளர்ச்சிக்குக் குந்தகம் விளைத்த வரியை நீக்கியதுடன், விவசாயத்திலீடுபட எல்லா வழிகளாலும் மக்கள் ஊக்கப்படுத்தப்பட்டனர். இராமநாதனுக்கு முன்னரே ஆறுமுக நாவலர்

23. Hullugalla H. A. J. — Life and Times of D. R. Wijayawardana.

24. உதயதாரகை

ஓரிடத்தில் விவசாய விருத்திபற்றிப் பின் வருமாறு கூறுவதும் இங்கு நோக்கற பாலது. “துரைத்தனத்தாருடைய சகாயம் போதுவதன்று. துரைத்தனத்தார் இங்குள்ள காடுகளை அழித்து நாடுகளாக்கி ஏரிகளைத் திருத்தி நீர்பாய்ச்சுவிப்பாராயின் இலங்கைக்குப் போதும் அளவின் தாகிய தெல் விளையும்.”²⁵ துரையப்பாபிள்ளையின் சிந்தனைப்போக்கும் இத்துறையில் மற்றெல்லோரையும் மிஞ்சிவிடுகிறது. மக்கள் வண்ணிக்காடுகளுக்குப் போகவும், நவீன விஞ்ஞான சாதனங்களைப் பயன்படுத்தவும், விவசாயச்சங்கங்களை அமைக்கவும், மகாவலிகங்கையைத் திசைத்திருப்பவும் கோரி அழைப்புவிடுகிறார். “யாழ்ப்பாணத்தவர் வண்ணி நாடுகளுக்குச் சென்று, கிருஷ்க முயற்சி செய்ய அதிக சிரத்தை கொள்ளாதிருப்பது மிகத் துக்கத்துச்சுரிய காரியம்” என்று உதயதாரகையில் குறிப்பிடுமிவர், “யாழ் கமக்காரர் சேர்ந்து நூதன கிருஷ்க முறைகளைப்பற்றிப் பிரசாரணங்கள் செய்வதும், கிருஷ்கப் பொருட்காட்சிகள் வைப்பதும், மாதிரிக் கிருஷ்கத் தோட்டங்கள் தாபித்து நடத்திச் சனங்கள் நூதன கிருஷ்க முறைகளைத் தம் சொந்தக் கண்களால் கூண்ச்செய்வதும் கடமையன்றோ” எனவும் நவீன சாதனங்களுடன் விவசாயத்தைத் தொடர்பு படுத்துகிறார்.

4 - 3 விவசாய வளர்ச்சியோடு ஒட்டிக்கைத்தொழில் வணிகங்களிலீடுபடுவதும் அவசியமாயிற்று. அக்கால இளைஞர்கள் யாவரும் அரசாங்க உத்தியோகங்களே தஞ்சம் என வாழ முற்பட்டனர். இதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை உத்தியோகரீதியில் விசாரித்த அமெரிக்கன் போர்ட் பிரதிநிதி கள் சொல்லிய ஆலோசனை பின்வருமாறு அமைந்தது: “படித்துத் தேறுகிற மற்றெல்லாரும் வேலைக்காகக் கவர்ன்மென்டார் பேரிலும் மிஷன்கள் பேரிலும் சார்ந்திருக்கிறார்கள். இதனால் வேலைக்காகக்

காத்திருப்போர் தொகை வருஷத்துக்கு வருஷம் அதிகரித்து வருகிறது..... உத்தியோகஸ்தர் களும், பிரசங்கிகளும், உபாத்தியாயர் களும் இருக்கவேண்டியது போலவே நன்றாய்ப்பட்ட சமுதாயிகளும், சிற்பக்காரர் களும், சித்திரக்காரர் களும், வியாபாரிகளும் அவர்களுக்குள் இருக்கவேண்டியது அவசியமே. கைப்பாடுள்ள வேலை செய்யப் பிரியமில்லாத எந்த மாணவனும் மிஷன் உதவி பெற்றுப் பள்ளியில் இருக்கப்படாது.”²⁶ இவ்வாறு இந்தியாவுக்குக் கூறிய நிலையும் ஆலோசனையும் இலங்கைக்கும் பொருந்தியிருந்தது. இச்சவாலைச்சமாளிக்க இந்தியாவில் தொன்றிய சுதேசிய கைத் தொழில் வணிக முயற்சியை. இலங்கையரும் பின்பற்றினர். வங்காளிகளின் புதிய தொழில், முயற்சிகள் இவர்களைக் கவர்ந்தன. கலாநிதி ரேயின் இரசாயன மருத்துவ தொழிற்சாலையையும் சுதேச மேலா (Swadeshi Mela) வையும் பார்த்தபின்னர் இலங்கையிலே தொழிற் புனருத்தாரணம் பற்றிப் பலர் சிந்திக்கலாயினர். “ஜப்பான், அமெரிக்கா, ஜேர்மனி முதலிய நாடுகளுக்குச் செல்லக் கூழந்தைகளைத் தொழிற் பயிற்சிக்கு அனுப்புவதுபற்றி”²⁷ ரி. சரவணமுத்து எம். ஏ. அவர்கள் சிந்திக்க முன்னரே துரையப்பாபிள்ளையவர் கள் இந்தவழிகளில் ஆலோசனைகள் கூறியுள்ளார். “இந்தியாவைப்போல் இலங்கையிலும் பரோபகாரிகளே மூழ்சிச் சங்கங்களாய்க்கூடி முதல் சேர்த்துக்கைத்தொழில் கற்கும்படி தமது வாலிபரை இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா, ஜேர்மனி, ஜப்பான் முதலிய தேசங்களுக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்” என்று பின்னோயவர்கள் கூறிய இதேவைகை உணர்ச்சியைப் பாரதியாரும் பிரதிபலித்தார். “வெளிநாட்டுக்குக் கப்பலேற்றிப் போங்கள், புறப்படுங்கள், புறப்படுங்கள். தொழிலாளிகளே, வியாபாரிகளே, விதவாண்களே, புத்திமான்களே, அந்நியதேசங்களைப் பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். நமது தொழில்களுக்கும், கலைகளுக்கும்,

25. போக்கவாடிகள் — பக். 53

26. Report of the American board representatives on mission work in India.

27. A short biography of the late Mr. T. Saravanamuttu.

26 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

யோசனைகளுக்கும் வெளிநாடுகளில் ஏராளமான உதவி கிடைக்கும்²⁸ என்று கூறிய பாரதியிலும் ஒரு படி முன்னே சென்று செயலிலும் இறங்கினார் துரையப்பாபிள்ளை. வித்தியாபகுதியினர் தொழிற் கல்வியின் இன்றியமையாமையை உணர்ந்து கொள்ளாத அக்காலத் திலேயே மாணவர்களைத் தொழிற் கல்வி பயிலும்படி தூண்டி அச்சத்தொழிலிலும், புத்தகங்கட்டுந் தொழிலிலும் மாணவர் பயிற்சி பெறுவதற்குத் தெல்லிப்பழை ஆசிரிய பயிற்சிக் கூடத்திலே வசதிகள் செய்து கொடுத்தார்.

4 - 4. இத்தகைய செயற்பாட்டுக்கு இலங்கைத் தேசிய வாதமும், தேசிய உணர்ச்சியும் அத்தவாரமாக விளங்கின. சிங்கள மக்களிடையே தேசிய உணர்வு அரும்ப முன்னரே இலங்கையில் தமிழரிடம் இது தளரிவிடுவதாயிற்று. கல்வியில் நாட்டம் கொண்ட மத்தியதர வர்க்கத் தாரின் விழிப்புனர்வு இங்கு அதிகமென்ற பிழையாகாது. உண்மை நிலையில் இராம நாதன் அவர்களே, இலங்கைத் தேசியத் தின் தந்தையும், தீர்க்கதறிசியும் எனக் கூறலாம். இவரைப் பின்பற்றியே ஒருங்கிணைந்து ஏனைய சிங்களத் தலைவர்கள் ஆரம்பத்திற் செயற்பட்டனர். இந்தியா விலும், இலங்கையிலும் பணி புரிந்த ஆனந்தக் குமாரசவாமி அவர்கள், மேலும், தமிழரின் மேன்மையையும், உன்னத்தையும், பழைமைப்பண்பின் சிறப்பையும் கட்டி அறிவுறுத்தினார். “இந்தியாவின் கடந்த 2000 ஆண்டுச் சரித்திரத்தை— நமது சமயம் தத்துவ சாத்திரம் கலைகள் முதலிய வற்றை விளக்கும் சரித்திரத்தை— ஆராயும் பொழுது காணப்படுவதிலும் சிறந்த இலட்சியங்களை வேறொங்கும் காணமுடியாதன்ற முடிபுக்கு வருகின்றேன்.”²⁹ என்ற சொற்களின் உத்வேகம் துரையப்பாபிள்ளையவர்களையும் கவர்ந்திருக்குமென்பதில் தவறில்லை. ஆங்கிலக் கல்வியும், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பயிற்சியும் இருந்தபொழுதிலும் பழைமைப் பண்பைக் கைவிட்டாரில்லை. இவரை ஈரடி நிலைக்கு இப்போக்கு உட-

படுத்தியபோதிலும் தேசிய உணர்வும் தமிழரின் பாரம்பரிய ஈடுபாடும் அவரை அவைபற்றிப் பேசவும், எழுதவும், கடைப் பிடிக்கவும் தூண்டின. யாழ்ப்பாணத்திலே தமிழ் மகாநாடு மிகவும் சிறப்பாக நடை பெற்றது. இந்தியப் பேச்சாளர்கள் அழைக் கப்பட்டனர். இதில், துரையப்பாபிள்ளையவர்கள் ‘தமிழரின் இன்றையநிலை’ என்னும் பொருளிலேயே கட்டுரைவாசித்தார். ஆனந்தக் குமாரசவாமி அவர்களினால் நடத்தப்பட்ட ‘இலங்கைத் தேசிய மதிப்பீடு’ (Ceylon National Review) என்னும் சஞ்சிகைக்கு எழுதிய பிள்ளையவர்கள் ‘யாழ்ப்பாணத்தின் முற்கால இக்கால நிலை’ என்ற தலைப்பில் எழுதினார். இதில் அந்திய மோகத் தினால் அழிந்த தேசியப் பழைமைக்காக ஏங்கினார். கோப்பாய் சரஸ்வதி வித்தியா சாலைப் பரிசளிப்பு விழாவிற் சொற்பொழி வாற்றும்பொழுது “இளம் பெண்களின் ஆடைகள் தேசியத்தன்மை இழந் து போகின்றன இந்துசமய நாகரிகத்துக் கியைப் பெண்களது உடைகளை அமைப்பது பெற்றேர் கடமை” எனத் தேசியம் அழிந்தமைக்கு வருந்துகிறார். தமிழரது பண்பாடுகளில் தலைப்பாகையும் ஒன்று. தலைப்பாகை இன்றித் துரையப்பாபிள்ளையவர்களை வெளியிற் கானுவது முடியாத காரியம். இவர் தமது புத்திரர்களுக்குக் ‘குலலா’ தலையிலணிந்தே பாடசாலைக்கு அனுப்பி வைப்பாராம். இச்சிறுநிகழ்ச்சிகள் யாவும் அன்னிய மோகத்துக்கு எதிராக மேற்கொண்ட சுதேச உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்புக்களே.

4 - 5. இச்சுதேசியத்தின் இன்னைருவிளைவாகச் சமய மறுமலர்ச்சியும் திகழ்ந்தது. ஐரோப்பிய நாடுகளிலே இந்துசமயத்தை இழிவாகக் கருதி இருந்தனர். இந்திலையைப்போக்கி இந்துசமயம் என்றால் என்ன என்பதை நிலைநிறுத்தி வந்தார்கவாமி விவேகானந்தர். இவர் இவ்வாறு பிரசங்கித்துத் திரும்பும் வழியில் இலங்கையில் கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் பிரசங்கம் செய்தார். இவரது சிஷ்யரான-

28. சாலை, பாரதியர் வசனம் பக். 90, 91.

29. ஆங்கந்தக் குமாரசவாமி அவர்களுக்கு 1906இல் யாழ்ப்பாணம் அளித்த உரைந்து.

சவாமி அபிதானந்தா என்பவரும் அமெரிக்காவினின்றும் திரும்பும் வழியில் யாழ்ப்பாணத்திற் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இவைகளெல்லாம் தேசியவாதத்துக்குச் சமயத்தின் இன்றியமையாமையை வற்புறுத்தின. ‘இந்துக்களென்றால் முற்றும் அவபத்தியும் அறியாமையும் நிறைந்த காட்டுச்சனங்களேயெனத் தொடக்கத்தில் ஜோப்பிய, அமெரிக்கர் கொண்டிருந்த மோசமான விளக்கத்தை மாற்றிப் பூர்வீகத்தில் அவர்கள் அறிவில் மேம்பட்டவோர் சாதியா யிருந்தார்களென மதிக்கவந்தது இந்துக்களின் பூர்வீக மேன்மை அவர்களின் நூல்களிலிருந்து உள்ளவாறு வெளிப்பட்டிருந்ததனாலேயாம்.’³⁰ சைவசமயம் ஒரு சமயமாக மதிக்கப்படாத நிலையும், அதனால் ஏற்பட்ட விளைவுகளும், அந்நிலைகளையப்படுதலும் தெளிவாக அபிதானந்த சவாமிகளின் கூற்று வாயிலாகத் தெரிகிறது.

‘பாதிரிமார்களுடைய பள்ளிக்கூடத்தில் இளமைப் பருவத்தில் கற்கப் புகுந்தவர்கள் அனேகர் சைவமயத்து உண்மையை அறியாமையினாலே கிறித்து மதத்தில் பிரவேசித்துவிட்டார்கள்’³¹. இவ்வாறு பிரவேசித்த பலர் தங்களது அறிவு முதிர்ச்சியினாலும், சமயமறுமலர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட உண்மை விளக்கங்களாலும் மீண்டும் சைவசமயத்தைத் தழுவத் தொடர்ச்சினர். கிங்ஸ்பரி, கறல், பெரிய நெவின்ஸ் என்பவர்கள் தாமோதரம் பிள்ளையாயும், விசுவநாதபிள்ளையாயும், சிதம்பரப்பிள்ளையாயும் மாறினர். இம்மாற்றம் முன்னர்க்கூறியதுபோலத் தற்செயல் நிகழ்ச்சியல்ல. பழம் பெருமை, யாழ்ப்பாண மகத்துவம், தமிழர் நாகரிகம் முதலியவற்றில் சிரத்தைத் தழுவதையுடைய துரையப்பாபிள்ளை அவர்களும் ரெயிலர் என்பதை விடுத்து அருளம்பலம் துரையப்பாபிள்ளையெனக் கூறிச் சைவசமயத்துக்கு மீண்டதும் பொருத்தமுடையதே.

இன்று ஐக்கிய போதனை பாடசாலை எனக் கூறப்படும், மிஷனரியால் நடத்தப்

பட்ட தெல்லிப்பழை உயர்நிலைப் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகக் கடமை ஆற்றிய பிள்ளை உதயதாரரைகயென்ற கிறித்தவபத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். இவர் திருமணம் 1909இல் நடைபெறும்பொழுது உதயதாரரையில் பின்வருமாறு பிரசரிக்கப்பட்டது. “ரெயிலர் செல்வி ஞெலபெல் தையல்நாயகத்தை மனம் முடிப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. திருமணம் மிகவிரைவில் நடைபெறும்.” தையல்நாயகி என்னும் சைவப் பெண்ணை மனத்தெபாழுதிலும் கிறித்தவத்துக்கு மதம் மாற்றியே செய்து கொண்டார். இவ்வாறெல்லாம் தான் கைக்கொண்ட சமயத்துக்கு உண்மையாக நடந்தபொழுதிலும் உள்ளமென்னவோ சைவத்தையே நாடி நின்றிருக்கவேண்டும்? “காடினல் நியூமோனிப் போன்று ‘மகாஜனு’ தாபகரின் சமயத்திலுள்ள கருத்துக்கள் ஒரு நீண்ட கால மாற்றத்துக் குப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.”³² என்னும் கூற்று ஆதாரமாகிறது. இவர் கோலாப்பூரில் இருக்கும் பொழுதே இம்மாற்றம் ஆரம்பித்திருக்கலாம். மராத்தி மொழியைப் பேசும் இப்பகுதி மக்கள் உறுதியான சைவப் பழமைப் பேர்வழிகள். இவர்களுடன் சேர்ந்து பழகிய தோஷம் இவரைப் பற்றியிருக்கலாம். நேரடிக் காரணம் எதையும் நாம் அறியாவிட்டாலும் வித்துவான் பிரம்மஸீலிவானந்தையர், பிரம்மஸீலும் முத்துக்குமாரர் சுவாமிக் குருக்கள் ஆகிய இவர்களது சகவாசமும் பெருமளவுக்கு உதவியிருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு.

5 - 0. இவரது சமய மாற்றத்தின் முக்கிய விளைவே தெல்லிப்பழையில் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் தண்ணிகரிலாத கல்வி நிலையமாகக் கருதப்படும் மகாஜனக்கல்லூரி. 1910ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத்தில் மிஷனரிமாரின் தெல்லிப்பழை உயர்நிலைப் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறி யதும் தமது வீட்டிலேயே பாடசாலையை ஆரம்பித்தார் பிள்ளை அவர்கள்.

30. உதயதாரர் 1906.

31. மகாஜனக் கல்லூரிப் போன்றழை மலர் — பக். 3.

28 துரையப்பாபிள்ளை நாற்றுண்டு மலர்

"Here was a man to hold against the world
A man to match the mountains and the sea" என்று புகழுக் கூடியதாயிற்று; அக்காலத் தில் அவர் செய்த இச் செய்கை. இவ்ரூடைய ஒரு வார்த்தையினுலேயே 80 சதவீதம் மாணவர்களும் நான்காசிரியர்களில் இருவரும் மிஷனீயிட்டு விலகி வீட்டில் நடாத்திய புதிய பாடசாலையிற் சேர்ந்து கொண்டனர்."³² என்ற என். சங்கரப் பிள்ளையின் கூற்றுப் பிள்ளையின் செயலின் வலுவைத் தெளிவுபடுத்துகிறது.

5 - 1. மிஷனின் ஆதிக்கத்துக்குக் கீழேயே கல்வி நிலைத்திருந்த அக்காலத்தில் பல சௌவாயில் பெரியார்கள் இவ்வகையான நடவடிக்கைகளை மிஷனுக்கு எதிராக மேற்கொண்டனர். காரைநகர் இந்துக்கல்லூரியின் தாபகரான அருணாசலம் அவர்கள் இவ்வாரூன் நடவடிக்கையில் முன்னேடு யெனக் கூறப்படுவர். திரு. அருணாசலத்துக்கு முன்னரே நாவலர் சௌவாயில் நடவடிக்கையை ஆரம்பித்து நடத்தினார்கள் கீடையிட்டதே அதன் வளர்ச்சியும், தொடர்ச்சியும் இடையிடையே அற்றுவிட்டது. காலம் பின்னேக்கி நகரவே தேவையும், சௌவாயும் சேர்ந்து இவ்வகையான கல்வி முயற்சிகளில் பெரியவர்கள் ஈடுபட முனைந்தனர். இடையருத் தீர்முயற்சிகளில் முன்னின்று ஏனையவர்க்கு வழி கொட்டினார் அருணாசலம். இவர் பாதிரிமாரின் கல்வி கற்பித்தவின் உள்நோக்கத்தையும் மத மாற்ற முறையையும் நன்குணர்ந்தவர்: தெல்லிப்பழை போதனு பாடசாலையில் இறுதிப்பரீட்சைக்குக் கற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது சிறித்துவ சமயத்தில் புகவேண்டிய நெருக்கமும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தது. பரீட்சை முடிந்து வீடு செல்லுமுன் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறேன் என்று கூறினார். பரீட்சை முடிந்த அன்றிரவு நடுநிசியில் தம் பெட்டியையும் எடுத்துக்கொண்டு மதிலின் மேலாகப் பாய்ந்து நடந்து வீட்டை அடைந்தார்.³³ சௌவாயின் கல்விகளின் துண்பத்தை நன்குணர்ந்த இவர் 1885ஆம் ஆண்டாலில் அக்கால

வழக்கப்படி ஒரு வீட்டுத் திண்ணையீற்பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். இது சுப்பிரமணிய வித்தியாசாலையாயிற்று: 1889இல் இவர் காட்டிய ஊக்கத்தின்வழி உதயமான 'சயம்பு பாடசாலை' இன்று காரைநகர் 'இந்துக்கல்லூரியாக' துக்கிறது.

இதே சிந்தனைப்போக்குடன் வண்ணார் பண்ணையில் திரு. ரி. நாகமுத்து அவர்கள் மேத்தை வீட்டில் ஒரு பாடசாலையை ஆரம்பித்தார். 'இந்துக்கல்லூரியில்' ஆசிரியராயும் விடுதி மேற்பார்வையாளராகவும் வீளங்கிய இவர் சைவ மாணவர்களின் நலன் கருதித் தொடங்கிய இப்பாடசாலை இன்று 'வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய' மாக வீளங்கி நிற்கிறது. இவ்வாறு யாழ்ப்பாணத் தின் பல பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே பாடசாலைகள் தோன்றிக்கொண்டிருந்தன. அங்கெல்லாம் பாடசாலை தோன்றும் போது மக்களின் ஆதரவும் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது.

5 - 2. மிஷனின் ஆரம்பகாலச் செல்வாக்கை முற்று முழுதாகப் பெற்ற தெல்லிநகர் மக்கள் தங்களுடைய பணப்பையைத் திறப்பதில் மிகவும் தாமதமுடையவர்களாகவும் ஓர் இந்துப் பாடசர்லை வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை அறியக்கூடிய உயிர்ப்பு இல்லாதவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இத்தன்மையுடைய மக்கள் துரையப்பாபிள்ளைக்கு முழு ஆதரவையும் அளித்திருப்பார் எனக் கூறவியலாது. திரு. நாகமுத்து அவர்கள் ஆரம்பித்த பாடசாலைக்கே மக்களின் ஆதரவு கிடைக்கவில்லை: அரசாங்க உதவியும் இல்லாத நிலையீற்பாடசாலை தளர்ந்து விடாது காக்க இராமகிருஷ்ணமிஷனிடம் பாடசாலையை திரு. நாகமுத்து அவர்கள் ஒப்படைக்க வேண்டியதாயிற்று. இத்துங்ப நிலையின் பெறுபேற்றை மாணிக்க இடைக்காடரின் சொற்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. "தெற்கின் கல்வி நிலை முகாமையாளாக இருப்பது போன்று வடக்கில் இருப்பவன் அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்தவெனக் கூறமுடியாது. வடக்கில் தனித்தோ, குழுவாகவோ ஒரு நிறுவ

32. Mahajana College Carnival Souvenir.

33. திரு. ர. அருணாசலம் — காரைநகர் கலைஞர்களைப் பெற்றிடு.

நட்டை ஆரம்பித்தால் அவன் பொருள் வசதியற்று அத்தாபன்றை நடத்துவதில் தளர்வடைவது இயல்பாயிற்று.³⁴ இந்த யதார்த்த குழநிலையில் தெல்லிப்பழைச் சுற்று வட்டத்துக்கெனத் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் பாடசாலையை ஆரம்பித்த முற்போக்குவாதமும், அதனை மக்கள் பாடசாலை³⁵ யெனப் பெயரிட்ட உறுதியும் போற்றுதற்குரியனவே.

மிஷனரியின் பாடசாலைத் தலைமைப் பதவியை வகித்த, ஒரு கிறித்தவர் அவர்களுடன் மனவேறுபாடுகொண்டு, அவர்களது கண்ணென்றிலேயே மதத்தை மாற்றிக் கொண்டு, கிறித்தவ மதத்துக்கெதிரான சைவப் பாடசாலையை ஆரம்பிப்பதென்றால் அவரது தீர்க்கதறிசனப் போக்கும், காலச் சூழலும் ஒருபறமிருக்க, அவரது வலுவான உளத்தையும் அது காட்டி நிற்கிறது. இது இவரது உறுதியான போக்கை மலினப்படுத்த — துணிவாக இறங்கிய செயலைப் பலவீனப்படுத்த—பல காரியங்கள் நடந்தேறின. “அப்பகுதியிற் பிரபலம் மான மனிதர்களை ஆசிரியர்களாக்கி அவர்களைக் கொண்டு அப்பகுதி மாணவர்களை மிஷன் பாடசாலையிற் சேரத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தனர் இதன்மூலம் துரையப்பாபிள்ளையின் பாடசாலையை முறியடிக்கலாம் என்பது அவர்கள் கருத்து.”³⁶ ஊர்ப் பிரமுகர்களினதும் மிஷனரிமாரி னதும் நிலை இவ்வாறிருக்க அரசாங்கத்தின் மனப்போக்கும் பிள்ளைக்குப் பாதகமாகவே அமைந்தது. “ திரு. ஜே. ஹோவாட்கல்வி அதிபர் தெல்லிப்பழை மிஷன் பாடசாலையைப் பார்வையிட்டு அதனுடைய அநாதரவான நிலையை மனதிற்கொண்டு மகாஜனாவைக் கணிக்கக் கூடாதென்ற ஒரு பாரபட்சமான முடிவைக் கொண்டிருந்தார்.”³⁷ பலமுனைத் தாக்குதலுக் கிடையே பாவலர் பாடசாலையைப் பரிபாலிக்கவேண்டியிருந்ததுடன் அரசு ஏற்ற

பதற்குரிய தகுதியிலும், மாணவர்க்குக் கல்வி புகட்டும் சாதுரியத்திலும், குறைவு நேராது கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பையும் ஏற்றிருந்தார்.

பாடசாலை மாணவர்களின் தொகையைக் காப்பாற்றுவதிலும், நிதி சேர்ப்பதிலும், ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் அளிப்பதிலும், கட்டிடங்களையும் தளபாடங்களையும், எதிரிடையான கல்விக் கந்தோருடன் பாடசாலைப் பதிவு சம்பந்தமாகப் போராடுவதிலும் பெருங்காலம் செலவழிந்தது; இவ்வாறு போராட்டங்களை மனதில் நினைத்தே திரு. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள், துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் இறந்த பின்னர் பின்வருமாறு இரங்குகின்றனர்: “ சமத்தப்பட்ட பாரம் மிகவும் கூடுதலாக இருந்த காரணத்தினால் அவருடைய உருக்கு நரம்புகளும் தளர்ந்துபோக வேண்டியதாகவும் காலத்துக்கு முந்தியே அவரைக் கூற்றுவன் அழைத்துக்கொண்டான்.”³⁸ ஏனையோருக்கு ஒளி கொடுப்பதற்காகத் தீபம் தன்னையே எரித்துக்கொள்வது போன்று பொருளாதாரப் பலம் சிறப்பாக இல்லாத நிலையிலும் சைவப் பாடசாலையைத் தமது இல்லத்திலே தொடங்கி அதனை அரசாங்கம் 1918இல் உதவி நன்கொடை வழங்கி அங்கீரிக்கும் வரையும், தம்மையே எரித்துக்கொண்டுள்ளார்.

இக் காலகட்டத்தில் இவரது இலக்கிய சமூக முயற்சிகள் மந்தப்பட்டிருந்த நிலை ஒன்றே இவரைப் பாடசாலை விவகாரம் நிலைகுலைத்திருந்தது என்பதைத் தெளிவுறுத்தும்.

5 - 3. மிஷனரிமாரின் சார்பாக இருந்த அரசுக்கு எதிராக மகாஜனாவைச் செழிப்புறச் செய்யக் கையாண்ட புதிய உத்திகள் இவரது திறமையையும்சிற்தனையையும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்துகின்றன. பர்ட்சிக்க

34. ‘Vaidyeswaran’ — Golden Jubilee Number.

35. காஷ்டமா எஸ். — மகாஜனா பொன்விழா ஸார் — பக். 82.

36. சங்கரப்பிள்ளை எஸ். Ibid — Pg. 14.

37. சங்கரப்பிள்ளை எஸ். Ibid — Pg. 12.

30 துரையப்பாபிள்ளை நாற்றுண்டு மலர்

விரும்பாத அரசுக்கு எதிராகச் சிறந்த கல்வி மான்களைக் கொண்ட பரீட்சகர் குழுவை அமைத்து அதன்மூலம் பரீட்சித்தார். இக் குழுவில் சைவப்பெரியார் எஸ். சிவபாத சுந்தரம், ஜி. சிவராவ், சி. கே. சுவாமிநாதன், ரி. எச். குடுருசெற் ஆகிய அறிஞர்கள் அங்கம் வகித்தனர். அக்காலத்து இப் பெரியார்கள் பாவலரிடம் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பும் இதனாலே தெரியவரும்.

முழுநேர ஆசிரியர் களை எல்லா வகுப்பு களுக்கும் ஒழுங்கு செய்யமுடியாத பட்சத் தில் வேறு பாடசாலைகளிலே கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களின் சேவையைப் பயன்படுத் தினார். அவ்வாறு பயன்பட்டவர்களில் திரு. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிடப் படக்கூடியவர். “திரு. சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் கணிதத்திற்கு அவரது பாடசாலை முடிந்ததும் வந்து சேர்வார்” எனத் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் பாடசாலையை ஆரம்பித்த காலத்தே கற்ற திரு. கந்தையா அவர்கள் கூறுவார்.

வசதிகள் குறைந்த இப் பாடசாலையில் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தல் என்பதே தனிக்கலை. அக்கலையைப் பிள்ளையவர்கள் உபயோகித்த முறையே தனிச்சைவ யுடையது. “ஆரூம் வகுப்பிலிருந்து கேம்பிரிஜ் களிட்ட பரீட்சைக்கு ஆயத்தப்படுத்துவது இலகுவான காரியமன்று. இலத்தீன் போன்ற பாடங்களால் ஆசிரியர்களும் நாங்களும் கடுமையாக உழைத்தோம். ‘அடி உதவுவதுபோல் அன்னன் தம்பி உதவமாட்டாது’ என்ற பழமொழியில் நம்பிக்கையுடையவர் எங்கள் தலைமை ஆசிரியர். இதனால் அது எந்த நேரமும் உபயோகிக்கப்படும். அவ்வீட்டு அம்மையார் இரக்கங் கொண்டு சிலவேளைகளிற் பிரம்பினை ஒளித்துவிட்டால் அங்கு ஒரு சிறு குழப்பம் நடைபெறுவதைக் கேட்கலாம்... எங்களுடைய வகுப்புக்கள் தலைமையாசிரியரின் வீட்டில் நடைபெற்றன. எங்களுக்குத் தரப்பட்ட பயிற்சியோ தனித்துவ முடையது. அது பழங்காலக் ‘குருகுல’ முறையை ஒத்திருந்தது. முழு நாளுமே

எங்களுடைய வீட்டுப் பாடசாலையில் கழிந்தது”. ३४ எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பழமைப்பாணியைப் பிள்ளையவர்கள் கையாண்டாரோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு நவீன உத்திகளையும் தெரிந்து பயன்படுத்தினார். ‘இவர்கள் மாணவர்களுக்குச் சைவப்படப் பாடங்களை நடத்தும் கலையைத் தெரிந்தவர். ஆகக் குறைந்த மாணவனும் இவர் பாடங்களில் ஈடுபாட்டைவான்..... மாணவர்களின். கஷ்டநஷ்டங்களை உணரவும் கருணை காட்டவும் உள்ளம் உடையவர். விஞ்ஞான விரிவுரைகள் செயல்முறையாகவும் (Magic Lantern Show) மூலமாகவும் விளக்கப்பட்டது.” ३५ இவ்வாறு நவீன நாட்டங்கொண்ட பிள்ளையவர்களைப் பற்றிக் கூறும் பா. முத்துக்குமாரு அவர்கள் மாணவர்மீது அவர்கொண்ட அன்புக்கும் நெகிழிச்சிக்கும் ஓர் உதாரணம் காட்டுவார்: ‘‘பதினெடு வயது நிரம்பிய எமது சகோதரன் மகாஜனவில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போது நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான். அவனது கண்டசி நாட்களில் அடிக்கடி அவனைப் பார்த்துவந்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் கடைசியில் மனநெகிழிச்சி உடையவராய் விட்டா ரென்பதை அவரெனக் கெழுதிய தேற்றக்கடித்திலிருந்து அறியக் கூடியதாயிற்று.’’ இவரது இத்தகைய செயல்களைத் தொகுத்து நோக்குமிடத்து “நல்ல ஒரு சூழ்நிலையிற் பிரசித்தி பெற்ற கல்விமானுக ‘ஆர்ணாஸ்ட் றக்ஸி’ போன்று எழுச்சி உற்றிருக்கலாம்” என்ற சங்கரப்பிள்ளை அவர்களின் கூற்று மிகப் பொருத்தமுடையதே.

இவர் தமக்கும் அரசுக்கும் இடையே யுள்ள முட்டுக்கட்டையைப் பிரசியல் வாதிகளின் உதவியை நாடித் தீர்க்க முனைந்தார். அக்காலத்தில் பிரபலமான திரு. கனகசபை, திரு. பாலசிங்கம் ஆகிய அரசியல்வாதிகள் இவரது பாடசாலைக்காக உழைத்தபொழுதிலும் எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே அரசாங்கம் கையேற்க முன்வந்தது. இவ்வெட்டாண்டுக் காலமும்

38. கந்தையா எஸ். — மகாஜன பூங்கிழா மலர் — பக். 83.

39. Mahajana Carnival Souvenir — Pg. 17.

தமது குடும்பமான மணவியிலும், முன்று மக்களிலும் அதிக அக்கறை காட்டும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திலது. “என் கள் குடும்பம் தாயின் பொறுப்பிலேயே இயங்கிறது. எங்களின் தேவைகளையெல்லாம் தாயாரே கவனி த்தார். அடுக்களைக்கும் வந்து நின்று வேடிக்கையாகக் கடைகூறும் தந்தை அதிகமான நேரத்தை ஆழ்ந்த சிந்தனையிலேயே செலவழித்தார்.” என்னும் தெ. து. ஜியரத்தினத்தின் கூற்று இதனை மெய்ப்பிப்பதாக உள்ளது.

6 - 0. வீட்டு விவகாரங்கள் என்ன, தனக்குக் கைவந்த கவிதைக் கலையிலும் இக்காலத்தில் கவனத்தைச் செலுத்திய தாகத் தெரியவில்லை. இவரது ஆக்கத் தொகுதியான சிந்தனைச்சோலையின் பெரும்பகுதி 1910க்கு முன்னரும் 1918க்குப் பின்னருமே வெளிவந்திருக்கவேண்டும். பாடசாலை தவிர்ந்த ஏனைய முயற்சிகளில் மந்த நிலையைக் காட்டும் இடைப்பட்ட காலத்தில் தனிப்பாடல்கள் தேவை கருதி இயற்றப்பட்டன. இராமநாதன் கல்லூரித் திறப்பு விழாவிற்கு 1913இல் பாடிய பாடலை இவ்வாறே கருத்துடியும்; இவரது இலக்கிய சேவை கவிதையோடும் நாடகத் தோடும் அமையாது கட்டுரைத் துறையிலும் சென்றது. இந்துசாதன’த்தின் உதவியாசிரியராகக் கட்டமையாற்றும் பொழுது எழுதியதாகக் கருதக்கூடிய, ஆனால் இன்னும் உறுதி செய்யப்படாத கட்டுரைகள் இவர்பேரில் எழுத்துருவும் பெற்றுள்ளன. ‘How to eat and what to eat’, ‘Use and usefulness of English’. என்பன இவரால் எழுதப்பட்டன எனக்கருத இடமுண்டு. இவை எழுதப்பட்ட காலகட்டத்திலேயே ‘Ceylon National Review’ என்னும் பத்திரிகையில் எழுதிய ‘Jaffna Past and Present’ என்னும் கட்டுரையும் பெயர் குறியாமல் வெளிவந்து கொண்டிருந்ததென்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கது. கேட்டார்ப்பினிக்குந் தகையதாக யாழிப்பாணத் தமிழ் மகாநாட்டிலே இவர் வாசித்த ‘தமிழரின் இன்றைய நிலை என்ற தலைப்புக் கட்டுரையும் பின்னையவர்

களின் கட்டுரைத் திறமைக்குச் சான்று பகர்கிறது.

6 - 1. கவிதை உரைநடை இலக்கியங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ‘பாவலர்’ காலம் குறிப்பிடக்கூடிய வொன்றுகும். “நவீனத் துவத்தைக் கையாள முற்பட்ட முற்றி 20ஆம் நூற்றுண்டிலே இலக்கிய கர்த்தாக்களால் முழு உளர்வுடன் கைக்கொள்ளப்பட்டதாயினும் பின் நோக்கிப் பார்க்கும்பொழுது சென்ற நூற்றுண்டின் கடைக்காலமிருந்து அது படிப்படியாக உருவாகிவந்துள்ளது.”⁴⁰ இத்தொடர்பிலே கோபாலிகிரஞ்சன் பாரதியார், அருணாசலக் கவிராயர், அண்ணுமலை ரெட்டியார், இராமலிங்க சுவாமிகள், வேதநாயக சாஸ் திரியார் முதல் யோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் பெரும்பாலும் இனிய, எளிய நடையில் இசைப்பாங்குடன் செய்யுள்கள் இயற்றியவர்கள். சிந்து, கும்மி, கண்ணி முதலிய இசைப்பாக்களும், கீர்த்தனைகளும் இவர்களாற் சிறப்பாகப் பாடப்பெற்றவை, இவர்கள் எளிய பதம், எளிய நடை, எளிய சந்தம், எளிய மெட்டு என்பவற்றைக் கையாண்ட பொழுதிலும் ஒருசிலரே எளிய பொருளைக் கையாள முனைந்தனர். பொருளிலும் எளிமையைப் புகுத்த முனைந்தவர்களுள் வேதநாயக சாஸ்திரி, இராமலிங்க சுவாமிகள் இருவரும் குறிப்பிடப்படக்கூடியவர்கள். இவர்களது பாடல்களிலே தமது கால சமூகப் பிரக்ஞா தலைகாட்டு கிறது. கிறித்தவரான வேதநாயக சாஸ்திரியின் பாடல்கள் “கிறித்து மார்க்கத்தின் கொள்கைகளைத் தன்முனைப்புடன் எடுத்துக் கூறுவனவாயுள்ளன. புதிதாக மதம் மாறியோரிடத்துக் காணப்படும் வரம்பு மீறிய கொள்கை வெறியும் பற்றார்வமும் சாஸ்திரியார் பாடல்களிலே பிரதிபலிக்கின்றன.”

“சாதியேதுஙான் – அதிலொரு சூவமேதுகான்”

என்னும் பாடல் அக்காலச் சமுதாயப் பிரச்சினையை இவர் அனுகுமுறைக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும்.

32 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

6 - 2. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டுப் பாவலரான துரையப்பாபிள்ளையவர் களின் கவிதைகளை இப்புதுமைப் போக்கு நெறிப் படுத்தியது. இவருக்குப் பத்து வருடங்களின் பின்னே பிறந்து, பாவலர் உலகத் தையே புதுமையாற் கவர்ந்த பாரதியார் இவருக்குச் சமகாலத்தவர். பாரதிக்குக் களம் சமைத்தவர்களாக முன்னே கூறிய கவிஞர்கள் கருதப்பட்டாலும் எல்லா வகையிலும் நவீனத்துவத்தின் முன்னேடியாகப் பாரதி அமைந்துவிட்டான். சொல்லிலும் சிந்தனையிலும் ஒரு புதிய காலத்தைப் படைக்க முனைந்த பாரதி பாவலரைக் கவர்ந்திருப்பாரென்பதில் ஜயமில்லை. ஆயினும், பாவலர் பாடல்களிலே காணப்படும் அறக்கருத்துக்களும் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் முடிச்சுப்போடும் போக்கும் பாரதியினின்றும் இவரைத் தெளிவாக வேறுபடுத்துகின்றன. ஆயினும் பாவலரிடத்திற் காணப்படும் பழமைப் பண்பு சமூத்து இலக்கிய முன்னேடி எனக் கூறுவதைத் தடை செய்யாது.

6 - 3. "இவர் பாடியபாடஸ்கள் சமூக விழிப் புணர்ச்சியையும் சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தையும் அவாயிய அக்காலச் சமூகத்தின் போக்கிற கிணங்கக் காலத்தின் குரலாகப் பன்முகப் பட்ட உணர்வுகளையும் தேவைகளையும் ஒருங்கே நிறைவு செய்வனவாக அமைந்தன" 41 என்று ஆக, சிவநேசச்செல்வன் அவர்கள் கூறுவது மேலும் பின்னையவர் களின் உணர்வு பூர்வமான சமுதாய நோக்கைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அக்காலத்திலே இந்திய அரசியல் வானிலே நிகழ்ந்த வீரர்கள், சமயச் சீர்திருத்தவாதிகள், கிறித்தவ மிஷனரிமாரின் செயல்கள், தமிழ்க்கல்வியின் தாழ்ந்த நிலை, கலாசாரப் பாரம் பரியத்தின் வீழ்ச்சி முதலியவற்றை யெல்லாம் பேச்சுத்தமிழை அடிநிலையாகக் கொண்டு ஆக்கினார். இச்சிந்தனைச் சிதறல்கள், அவரது பத்திரிகைத் தொடர்பால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். காலத்துக்குக் காலம் காணப்படும் குறைபாடுகளைப் பத்திரிகை வாயிலாக உணர்த்திய பின்னோக்கு இவை உந்துதலாக அமைவற்றிருந்தன.

41. மல்லிகை, துரையப்பாபிள்ளை நினைவு இதழ் ஜூலை 1972, பக. 22.

42. வகலாசபதி க. திருக்காரன் 28-12-60.

இதன் காரணமாகவே "கோபால கிருஷ்ண பாரதியார், இராமலிங்க சுவாமிகள், வேதநாயகம்பிள்ளை, பாரதியார் என்போர் தமிழ்ச் சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பாடிய பாட்டுக்களை அடிக்கடி நினைவுப்படும் பாடல்களைப் பின்னையவர்கள் யாத்திருக்கின்றார்." 42 யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்மி, எங்கள் தேசநிலை, சீதரச மஞ்சரி ஆகிய பகுதிகளிற் காணப்படும் பாடல்கள் புதியதொரு யாழ்ப்பாணத்தை நிச்சயமாகக் காட்டவில்லை. எங்கள் தேச நிலையில்,

"கொண்டைக்குப் பூச்சுக்கும் குணம்போக்க— நாடாக

கொண்டு மயிரமுடிக்கும் காலமாக்க தண்டைப்பாதசரங்கள் தவிப்பாக்க-பெண்கள் சப்பாத்துள் நொண்டிவரக் காலமாக்க"

எனவரும் அடிகள் நல்லதோர் உதாரணமாகும்.

சீதரச மஞ்சரிக்கு முகவிலாசம் எழுதிய கதிரைவேற்பின்னை அவர்கள் "தமிழ் நாட்டவருக்குச் சற்புத்தி புகட்டிக் கால விருத்திக்கும் தேச நலத்திற்கும் மேற் சன்மார்க்க விஷயங்களில் எவரும் விளங்கத்தக்க செம்பாகமான பாணையிற் கேட்போர் செவிக்கின்பம் பயக்கத்தரும் மதுரமான இராகங்களில் சொற்களைப் பொருட்சவை நிறைந்த இக் கீர்த்தனை மாலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள்". என்பர். இவரது கூற்று, பாவலர் சங்கித ஞானத்தைத்தெளிவுபடுத்துகிறது. மேடைகளிலே பாடுவதற்கு முன்னர் பலமுறை பயிற்சியளித்து இராகத்துடன் அமைந்தாலே பாடகரை மேடையேற்றும் நடைமுறைப் பண்புடையவராயிருந்தார் பின்னோயவர்கள். கீர்த்தனங்கள் இவருக்குக் கைவந்தனவாயிருந்தன: கிறித்தவராயிருந்து கீர்த்தனங்களிலே பாடிப் பழகிய தோழம் இவருக்கு இந்நிலையை அளிப்பதாயினும் பிற யாப்புக்களையும் கையாள்வார். வெண்பா, ஆசிரியப்பா முதலியவற்றில் ஆற்றல் உள்ள இவர் எடுத்த உடனேயே கவிபாடும் திறன் படைத்தவர். மாணவன் ஒருவன் புகையிலை மென்றதைக் கண்ட

பாவலர் அவனைத் தண்டியாது அவன் மேல் வெண்பா ஒன்றை இயற்றினாராம். தமிழிலுள்ள பா வடிவங்களை ஆங்கிலப் புலமையுடையவரான காரணத்தால் பரிசீலனை முயற்சியாக ஆங்கிலத்திலும் பாடிமுடித்துள்ளார்.

பாவலரின் பாடல்கள்,

“கவைபுதிது பொருள்புதிது வளம்புதிது
சொற்புதிது சோதிமிக்க
நவகவிதைளநாலும்வழியாதமாகவிதை.”
எனப் புகழுத்தக்கனவே.

6 - 4. கிறித்தவராயிருந்த காலத்தே கிறித்தவ நெறி பரப்பிய ‘உதயதாரகை’ப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் கடமை புரிந்தார். இது 1905இலிருந்து 1908வரை யுள்ள மூன்று வருட காலமென ஊகிக்க இடமுண்டு. இவர் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் இப்பத்திரிகை ஒரு புதிய மாற்றத்தையும், வேகத்தையும் பெறுவதுடன் சமகாலத்துச் சமுதயாய அரசியல் பிரச்சினைகளையும் உணர்வு பூர்வமாக அனுகூகிறது. இவர் எழுதிய தலையங்கள் கள் இவரது காலத்தின் தேவையற்ற மாற்றங்களைச் சாடி நிற்கின்றன. ‘யாழ்ப்பாண தரிசனன்’ என்ற புனைபெயரிலே அந்திய பழக்கவழக்கங்களையும் கணமுடித்தனமான கொள்கைகளையும் வேடிக்கையாகக் குத்திக் கண்டித்தார்.

இக்கண்டனங்களும் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் வாழ்நாளின் இறுதிவரை நீடித்தன. ‘இந்துசாதன’ ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் துணையாசிரியராக விளங்கும்போது இத்தொண்டைச் செவ்வையாக நிறை

வேற்றினார். அப்பொழுது அவர்தம் புனைபெயரை “யாழ்ப்பாணச் சீர்திருத்தவாதி” (Jaffna Reformer) என வைத்துக்கொண்டார். 1921ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 17ஆம் திகதி ஆங்கில உதவிப் பத்திராசிரியராக இருந்த ச. சிவகுருநாதர் அவர்கள் தேவுகவியோகமாயினர். அவருடைய இடத்தில் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நியமனம் பெற்றார். 1924ஆம் ஆண்டு மேமாதத்தில் அ. சபாபதி அவர்கள் காலமாகவே ஆங்கிலப் பத்திராசிரியராக வும் கடமைப்பிற்கு, மீண்டும் எம். எஸ். இளையதம்பிஅவர்கள் பத்திராசிரியராகவே அவருடனும் 1925வரை உதவி ஆசிரியராக இருந்து பணிபுரிந்தார். இதனைவிட ‘மாணவர் சஞ்சிகை’ என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருந்து மாணவர்களுக்கு உதவி புரிந்த இவர் கொழும்பில் வெளியான தினசரிகளுக்கும் விடயதானமளித்ததாகத் தெரிகிறது.

இவர் எழுப்பிய சீர்திருத்தக் கருத்துகள், செய்துமுடித்த சமூகசேவைகள், நடத்திய இலக்கியக் கூட்டங்கள், யாத்துமுடித்த கவிதை ஊற்றுக்கள் மக்களால் இன்றும் உணரப்படுகின்றன. இளம் வயதிற் கால நீரோட்டத்துடன் சேர்ந்து நீச்சலடித்த பிள்ளையவர்கள் வாழ்வின் பிறபகுதியில் காலநீரோட்டத்திற்கு எதிர் நீச்சல் போட்டு வெற்றிகரமாகக் கரையேறி நின்ற கர்மலீரன். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களைக் காலனின்கைகள் கவர்ந்தபோதிலும், காலத்தின்கைகள் அனைத்து நிற்கின்றன.

பாவலர் போற்றுதும்

பண்டிதர் சி. கதீப்பிள்ளை

ஆங்கிலமும் வல்லான் அருந்தமிழ்நூ லும்வல்லான்
தேங்குபிரி சங்கமமை சேர்ந்தமுகில் — பாங்குடைய
தேசங்கலம் பாணங்கலம் சேர்ந்ததொண்டி னிற்பிரியன்
ஆசிரிய என்றிமற்றிங் கார்.

கலாசிதி க. கைலாசபதி

M. A. (Cey.) Ph.D. (Birm.)

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்.

கொழும்பு வளாகம்,

துறையப்பாபிள் லைட்யும் தேசியப் பின்னணியும்

பாவலர் துறையப்பாபிள்ளை அவர்களின் நூற்றுண்டு நிறைவைக் கொண்டாடும் இவ்வேலையில் அவரது வாழ்க்கையையும் சாதனைகளையும் பல் வேறு கோணங்களிலிருந்து நோக்கி மதிப்பிடுதல் இயல்பானதொன்றேயாகும். இந்நூற்றுண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து இலங்கையிலே தேசியவாதம் படிப்படியாக உருவாகி வந்துள்ளது: இத்தேசியவாதம் முற்பகுதி யிலே சமய, சமூக, கலாசாரத் துறைகளிலும் பிற்பகுதியிலே, பொருளாதார, அரசியல் துறைகளிலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டது. பிரதேச அடிப்படையிலே தேசியத்தின் வேகமும் வலுவும் ஒரு சீராக இருக்கவில்லை என்பது உண்மையே. எனினும் தேசியவாதத்தின் அடிப்படைக்கூறுகள் நாடு முழுவதிலும் பொதுவாக விரவிக் காணப்பட்டதும் மனங்கொள்ள வேண்டியதொன்றே இப்பொதுவிதியின் அடிப்படையிலே துறையப்பாபிள்ளை இயங்கிய சூழலை ஓரளவு விளக்குவதே இச்சிறுகட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி ஏனைய ஆசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் தேசியத்தின் உடனிகழ்ச்சியாக, உயர்ந்தோர் குழாம் ஒன்று உருவாகியது. உயர்ந்தோர் குழாம் என்பதனை நவீன சமூகவியலாளர் எலீர் [Elite] என்னும் ஆங்கிலச் சொல்வாற் குறிப்பர். மனித வரலாற்றிலே வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு தன்மை வாய்ந்த உயர்ந்தோர் குழாங்கள் தோன்றி மறைந்துள்ளன. பொருளுடைமை, சமூக அந்தஸ்து, அரசியற் செல்வாக்கு என்பன இவ்வுயர்ந்தோர் குழாங்களின் தனிச்சிறப்பியல்புகளாயும், வெவ்வேறு காலப் பகுதி களில் இவற்றுக் கிடையேயுள்ள வேறு பாட்டைத் துவக்கிக் காட்டுவனவாயும் மூன்றான.

பிரித்தானியரது ஆட்சியின் விளைவாக வும் நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பில் நிகழ்ந்த பெருமாற்றங்களின் பயனாகவும் புதியதொரு உயர்ந்தோர் குழாம் உருவாகியது எனச் சுருக்கமாகக் கூறுவது பொருத்தமாகும். நிலமானிய அடிப்படையில் கமத்தொழிலை மாத்திரம் பிரதானமாய்க் கொண்டியங்கிய பொருளாதார அமைப்பில், வரையறுக்கப்பட்ட சாதியமைப்பின்மீது கட்டியெழுப்பப்பட்டிருந்த சமூக உறவுகள், பிரித்தானிய ஆட்சியில் நிலைகுலையலாயின. குடியேற்ற நாடாக அமைந்த இலங்கையைப் பிரித்தானியர் தமது தேவைக்கேற்ப, மூலப்பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நாடாகவும், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை இறக்குமதி செய்து உள்நாட்டிலே விற்பனை முறையை விஸ்தரிக்கும் நாடாகவும் மாற்றியமைக்கும் பெரும்பணியைச் செய்தனர். இது தவிர்க்கவியலாத வரலாற்று நிகழ்வாகவும் இருந்தது. இம்மாற்றம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது புதிய புதிய துறைகளிலும் வழிகளிலும் பொருள்டீடும் வாய்ப்புப் பலருக்குக் கிடைத்தது. இவர்கள் ஏலவே சமூகத்தில் உயர்நிலையில் இருந்தவர்களாயினும், இடம்பெயர்ந்து சென்று புதிய வாய்ப்புக்களைப் பயன்படுத்துவதில் முந்தியோரினின்றும் வேறுபட்டனர். தாம் ஈட்டிய செல்வத்தைக் கொண்டு தமது பிள்ளைகளுக்குப் புதிய கல்வியைப் பெற்றுக் கொடுத்ததோடு இங்கிலாந்துக்கு மேற்படிப்பிற்காக அனுப்பவும் வழிகண்டனர். அவர்கள் அங்கு பெற்ற உயர் கல்வியும் ஆங்கிலப் பயிற்சியும் மேலும் அவர்களுது வேலை வாய்ப்புக்களையும் உத்தியோக சந்தர்ப்பங்களையும் அதிகரித்தன. இவ்வாறு காரணாரியத் தொடர்புடன் புதிய வர்க்கம் ஒன்று — உயர்ந்தோர் குழாம் ஒன்று — தோன்றியது. இஃது

இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவான வளர்ச்சி முறையாயிருந்தது. அதாவது சிங்களவர் தமிழர், முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூன்று சமூகத்தவர்கள் மத்தியிலும் இப்போக்கினைக் காணக்கூடியதாயுள்ளது. பெரும்பாலும் சிற்சில குடும்பங்கள் பிரித்தானியர் ஆட்சியிற் சீரும் சிறப்பும் செல்வாக்கும் பெற்றன. கொழும்பில் இருந்த பொன்னம்பல முதலியார் குடும்பத்தை இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாய்க் கொள்ளலாம். இராமநாதன் அருணாசலம் ஆகியோர் இலங்கையின் உயர்ந்தோர் குழாத்தில் இடம்பெற்ற வரலாறு இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது.

நவீன இலங்கைச் சமூக வரலாற்றை ஆராய்ந்தவர்கள், இங்குக் குறிப்பிடும் உயர்ந்தோர் குழாம் இரு பிரிவானது என்பர்.¹

உயர்ந்தோர் குழாம் தேசிய அடிப்படையிலும் பிரதேச அடிப்படையிலும் பாகுபடுத்தப்படுவதுண்டு. முன்குறிப்பிட்ட மூன்று அம்சங்களான பொருளுடையை, சமூக அந்தத்து, அரசியற் செல்வாக்கு என்பவற்றில் தேவே ரீதியான உயர்ந்தோர் குழாத்துக்கும், பிரதேச ரீதியான — உள்ளூர் — உயர்ந்தோர் குழாத்துக்கும் அடிப்படை வேறுபாடிலை எனலாம். ஆயினும், வாழ்க்கைமுறை, இலட்சியங்கள், பாரம்பரிய உணர்வு முதலியவற்றில் இவ்விருபிரிவுகளுக்குமிடையிற் குறிப்பிடத் தக்க சில அழுத்த வேறுபாடுகள் உண்டு. உதாரணமாக, அனைத்து இலங்கைக்கும் பொதுவாக — தேசியத் தலைவர்களாக — விளங்கியோர் கூடுதலாக மேலைப்புல நாகரிகத்தை ஏற்றுக்கொண்டவராய், நாட்டின் வெகுஜனங்களிலிருந்தும் ‘விலகி’யிருந்தோராய், தாய்மொழியிலும் பார்க்க ஆங்கிலத்

திலே பயிற்சியும் புலமையும் மிக்கு உடையோராய் விளங்கினர். இப்பண்புக்கு நேரெதிர்நிலைப்பாட்டைப் பெற்றிருந்தனர் உள்ளூர் உயர்ந்தோர் குழாத்தினர்.²

எனினும், தேசிய உயர்ந்தோர் குழாத்துக்கும், உள்ளூர் உயர்ந்தோர் குழாத்துக்கும் ஒரு முக்கியமான வேறுபாடு இருந்தது. நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து தோன்றியிருப்பினும் தலை நகருடன் தொடர்புகொண்டுஅதனைத்தமதுபிரதான இருப்பிடமாக்கிக் கொண்ட தேசிய உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் இன் மொழி, மத வித்தியாசங்களைக் கடந்து வர்க்க அடிப்படையில் கூடுதலான ஒருமைப்பாடுடைய ராய் விளங்கினர். வர்க்கம் என்ற சொல்லி னால் இக்குழாத்தைக் குறிப்பிடுவதில் தவறு எதுவும் இல்லை. ஒரே தன்மையான வாழ்க்கைமுறை, பொருள்கீட்டம், மதிப்பீடுகள், வருமானம் என்பவற்றுலும் நெருங்கிய தொடர்புகளினாலும் இவ்வர்க்கத்தினரிடையே ‘வர்க்க உணர்வும்’ வளர்ச்சியற்றுக் கூணப்பட்டது. அதுமட்டுமல்லாது இவர்கள் ஆங்கிலை ஆட்சியாளரிற் பெரும்பகுதியினரையும் தமது சக ‘வர்க்கத்தினராகவே கருதிப் பழகினர்: பிரித்தானிய அரசினால் வழங்கப்பட்ட விருதுகளும் பட்டங்களும் இத்தகைய மன ஒற்றுமையை உறுதிப்படுத்துவனவாய் அமைந்தன.

உள்ளூர் உயர்ந்தோர் குழாமோ அத்தகை ஒருமைப்பாடும் ஒன்றினைப்படிம் கொண்டிருக்கவில்லை அதன் காரணமாக அதனைச் சார்ந்தோர் சில வேளைகளில் முரண்பட்ட கருத்தோட்டங்களையும் நல்நாட்டங்களையும் பிரதிபலிப்பவராய் மிருந்தனர். இன் மொழி, மத அக்கறைகள்

1. உதாரணமாக, இலங்கைத் தேசியத்தின் சிற்சில அம்சங்களை ஆராய்க்குத் தொடர்பாட்டில், இப்பாகுபாட்டை தட்டப்பாக விளக்கியிருக்கிறோர். சிக்காப் பகுதிகளையே சிறப்பாக நூற்குக்கும் அவரது குடும்பங்கள் சில இக்கட்டுரையை எழுதுக்கால் எனக்குத் துணைசெய்வனவாயிருக்கின்றன.
2. சிற்சில வரலாற்றுக் காரணிகளிலும், தேவேனிலக்கையில் இருந்த மரதேசப் பிரமுகர்களிலும் பார்க்க, அவர்க்குச் சரிகேரியாய் உட இலங்கையில் இந்தோர் கூடியனவு ஆங்கிலக்கலை இக்கிட்டுக்கையில் பரிசீலனையும் உடையராய் இருந்தனர். இதன் விளைவுகள் இன்றுவரை பல வழிகளில் பாதிக்கப் பட்டுள்ளது.

இவர் களைக் கூடுதலாகப் பாதித்தன. கலாசாரப் பிரச்சினைகளில் இவர்கள் தவிர்க்க இயலாதவாறு ஆழந்த ஈடுபாடும் சிரத்தையும் கொண்டியங்கினர். உதாரணமாக, தேசிய உயர்ந்தோர் குழாத்தைச் சேர்ந்தோர் அனைவரும் அன்றைய நிலையில் ஆங்கில மொழியையே தமது பிரதான கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாகக் கொண்டனர். ஆனால் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த பிரமுகர்கள் (குறிப்பாகச் சிங்களப் பகுதிகளில்) தாய்மொழியையே அதிகமதிகமாகப் பயன்படுத்தலாயினர். ஆறுமுக நாவலரிலிருந்து துரையப்பாபிள்ளை, ஈழகேசரிப் பொன்னையா வரையிலான உள்ளுர் உயர்ந்தோர் குழாத்தினர் தாய்மொழிப் பாண்டித்தியம் நிரம்பப் பெற்றவராய்த் திகழ்ந்தனர். இத்தகைய போதுப்பண்புகள் வாய்க்கப் பெற்றிருந்த உள்ளுர் பிரமுகர்கள் வரிசையில் இடம் பெறுவதறே பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை.

பாவலர் அவர்கள் இயங்கிச் செயற்பட்ட தேசியப் பின்னணியைச் சுருக்கமாக விளக்குமுகமாகத் தென்னிலங்கைக்கும் வடபகுதிக்கும் பொதுவாக அமைந்த சில இயக்கங்களை ஈண்டு விவரிக்கலாம் என எண்ணுகிறேன். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் மாவட்ட, பிரதேச அடிப்படையில் எழுந்த இவ்விடயங்களிற் சில காலக்கிரமத்தில் அனைத்திலங்கை முக்கியத்துவம் பெற்றது மட்டுமன்றி, மெல்ல மெல்ல உருவாகிவந்த தேசிய வாதத்தின் மிக முக்கியமான கூறுகளாகவும் அமைந்தன என்பது மனங்கொள்ளத் தக்கே. அத்தகையதோர் இயக்கம் மதுவிலக்கு இயக்கம் ஆகும்.

கலாந்தி (திருமதி) குமாரி ஜயவர்த்தனா²⁴, கலாந்தி பி. டி. எம். பெர்னுந்து ஆகி யோர் அன்மையில் விரிவாக நிச்சுத்தியுள்ள ஆய்வுகளின்படி, இந்நூற்றிற்கண்ட தொடக்கத்தில் மதுவிலக்கு இயக்கம் (சிறப்பாகத் தென்னிலங்கையில்) பரவலாக நடைபெற்றமை தெரியவந்துள்ளது. மது அருந்துவது பெளத்தமதக் கோட்பாடுகளுக்கு விரோதமானதாயும், மேற்குநாட்டு நாகரிகச் சின்மாகவும், அந்திய பழக்க வழக்கமாகவும் கருதப்பட்டமையால், அவ்வியக்கம்

பரந்துபட்ட வெகுஜன இயக்கமாக அமையக்கூடிய உள்ளியல்பைப் பெற்றிருந்தது. இறுதி ஆய்வில் மதுவிலக்குப் பிரசாரம் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு எதிரான பிரசாரமாகவும் அமைந்தது. அன்றைய ஆட்சியாளர் அதனைக் கவனிக்கத் தவறவில்லை. 1915ஆம் ஆண்டுக்குரிய பொனில் மாதிபரின் ஆண்டறிக்கையில் பின்னவருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது: “இம் மதுவிலக்குக் கூட்டங்களிலே தேசியமும் அரசியலும் பெருமளவு கலந்தே இடம்பெற்றன. மதுவிலக்கு என்ற பெயரில் இவை உண்மையில் அரசியற் கூட்டங்களாகவே நடைபெற்றன.

1912ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பெற்ற மதுவரிக் கட்டடைனைச்சட்டத்தின் விளைவாக நாடு முழுவதும் மதுபானச் சாலைகள் (தவறனைகள்) பெருகின. உள்ளுர் தலைவர்கள் இதனை வன்மையாய்க் கண்டித்துக் குரவெழுப்பினர். தென்னிலங்கையிற்கேரியக்கமாக நடந்தேறிய மதுவிலக்குப் பிரசாரம், 1915ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கலவரங்களுக்குப் பங்களித்துதவிய காரணியாய் இருந்தது என அரசாங்கம் கருதியபடியாலேயே, அதில் சம்பந்தப்பட்ட தலைவர்கள் பல்வர அரசாங்க விரோதிகள் எனக்குற்றஞ்சமத்திச் சிறையிட்டது.

இவ்வாறு தென்னிலங்கையை உலுப்பிய மதுவிலக்கு இயக்கம் வடபகுதியிலும் தீவிரமாக நடைபெற்றது. இயக்க வடிவம் பெறுவதற்குப் பல்லாண்டுகள் முன்னதாகவே ஆறுமுகநாவலர் மதுவிலக்கைப் பற்றிச் சிந்தித்து எழுதியிருந்தார்.

“வறுமைக்கும் துன்பத்துக்கும் சகல பாவங்களுக்கும் பிறப்பிடம் மதுபானம். இலங்கையிலே பூர்வகாலத்தில் மதுபானம் மிக அரிது. தற்காலத்திலோ அது விருத்தியாகிக் கொண்டே வருகின்றது. துரைத்தனத்தாருக்குச் சாராயத்தினால் 1852ஆம் வருஷத்து வரவு ஏறக்குறைய 6,00,000 ரூபா; 1872ஆம் வருஷத்து வரவு ஏறக் குறைய 20,00,000 ரூபா. கல்வியிலும் நாகரிகத்திலும் சிறப்புற்ற ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார், தமக்குச் சாராயத்தால்

40 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

எய்தும் பொருளீப் பிறவாயில்கள் சில வற்றுல் எய்துவிக்கத் தலைப்பட்டுக்கொண்டு சாராயத்தை ஒழிவிப்பாராயின், இலங்கைச் சனங்கள் நல்லொழுக்கமும், செல்வமும், ஆரோக்கியமும் தீர்க்காயுசம் அடைவார்கள்.

1874ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட பூமி சாத்திரத்தில் மேற்கண்டவாறு சஞ்சலத் துடன் எழுதினார் நாவலர்.³

சமய அடிப்படையிலேயே நாவலர் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தாரெனினும், “இலங்கைச் சனங்கள்” என்ற சொற் ரேட்டர் உற்று நோக்கவேண்டியதாயுள்ளது. நாவலர் இயற்றிய பாலபாடம் நான்காம் புத்தகத்தில் கொலை, களவு, கள், வியபி சாராம் முதலிய பாதகங்களில் ஒன்றான கள் ஞான்னலைக் கடிந்து எழுதியுள்ளார்: ஆனால் ஆட்சியினர் தமது வருவாயைப் பெருக்கு வதற்காகச் சாராய விற்பனையை அதிகரிப்பதைக் கண்டிக்கும் பொழுது அவரது ‘சமூக—பொருளாதார’ உணர்வு குலப் படுகிறதெனலாம்.

பல வழிகளில் நாவலர் இலட்சியங்களீப் பின்பற்றியவர் எனத்தகும் பாவலரவர்கள் பலவான்டுகளாகவே மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தில் முன்னின்றுழைத்தார்; வசனத்திலும் பாட்டிலும் மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக நிறைய எழுதினார். உதயதாரகை பத்திரிகையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த பின்னையவர்கள் அதிலே குடிவெறியின் கொடுமைகளைப்பற்றியும், கேட்டைப்பற்றியும் பலவாறு தமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார். ‘தெல்லிமாநகர்’ முகவரியிட்டு ‘ஓர் கிறிஸ்தவன்’ என்னும் புனைபெயரில்⁴ எழுதிய கடிதமொன்றிலே “யாழிப்பானமே கொள்ளை நோயிலும் பார்க்க நின்னகத்திற் குடி கொண்ட சாராயக் கடைகள் பத்து மடங்கு கொடுமையுடையது” என்றும், “முன் இருமுறை இத்தாரகை வாயிலாய்

வெளிப்படுத்திய படியே பெரியோர் சிறியோர், தலைமைக்காரர், உத்தியோகத்தர், கமக்காரர், வியாபாரிகளென்ற பேதமின்றி யெல்லோரு மொரேமனதாயிக்கொடிய களரியைத் துகள்துகளா யற்றுப்போகச் செய்யவேண்டும்’’⁵ என்றும் எழுதியிருக்கிறார். குடிவெறி குறித்துத் தெல்லிப்பழையிலிருந்து அடிக்கடி பல விஷயங்களைத் ‘தாரகை’யில் எழுதியிருப்பதைக் காணலாம். 1907ஆம் வருடம் ‘Ceylon National Review’ என்னும் சஞ்சிகையில்⁶ ‘Jaffna Past and Present’ என்னும் தலைப்பில் எழுதிய நீண்டகட்டுரையிலும் மேற்கொட்டு மதுபானங்களும் சாராயமும் ஏனைய குடிவகைகளும் எமது சமுதாயத்தில் வந்து புகுந்துள்ளமையைப் பற்றிக் கடிந்துரைத்திருக்கிறார். யாழிப்பான கவுதேகக் கும்பி என்னும் நூலில் மதுவிலக்குப்பற்றிப்பல் பாக்கள் யாத்துள்ளார்.

“எங்கள்தே சத்திற் குடியால் வருந்துமை யிமமட்டென்னவிங் கீயலாது சங்கங்கள் நாட்டியித் தினையை முற்றும் தடுத்திடு வாய்டி சங்கமின்னே.”

இப்பாடவில் மதுவிலக்கு இயக்கரீதியாக ஒழிக்கப்படல் வேண்டும் என்னும் கருத்து ஒலிப்பதைக் கேட்கலாமன்றோ! இது விஷயமாகப் பல வருடங்கள் தொடர்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வந்தார் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. 1917ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் மாதம் 17ஆம் திகதி நடைபெற்ற அளவெட்டி மதுவிலக்குச் சங்கத்தின் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டத்திற் பாடுவதற்காகப் பல பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார். மதுவிலக்கு இயக்கத்தைப் பாராட்டியும் அதனை வாழ்த்தியும் எத்தனையோ இசைப் பாக்களை-ஜனரஞ்சகமான கீர்த்தனைகளை-ஆக்கினார். 1916ஆம் ஆண்டளவில் இயக்கரீதியாக அமைக்கப்பெற்ற இந்து வாலிபர் சங்கமும் இத்துறையில் முன்னின்று உழைத்தது.⁷ மதுவிலக்கு விஷயத்தில்,

3. ச. அம்பிகைபாகன், யோககவாமிகள், பாழ்ப்பானம் 1972. பக். 50—54.)

4. உதயதாரகை, மார்க்டி 20, 1901)

5. உதயதாரகை (ஷஷ்டோபர் 22, 1903.)

6. மேற்படி. கட்டுரையின் தமிழாக்கம் இம்மலரில் இடம்பெற்றது.

7. யோககவாமிகள் பக். 51.

இலங்கைக்குப் பொதுவான இயக்கம் ஒன்றில் பாவலர் பிரதேச அடிப்படையில் சடுபட்டிருந்தமையை இவை தெளிவுறுத்துகின்றன.

1914, 1915ஆம் ஆண்டுகளை அடுத்த காலப்பகுதியில் தென்னிலங்கையிலே பல விடையங்களில் இலக்கியக் கழகங்களும் இலக்கியச் சங்கங்களும், மாநாடுகளும் அடிக்கடி நடைபெற்று வரலாயின. மதுவிலக்கு இயக்கத்தைப் போலவே இலவிலக்கிய இயக்கமும் அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. சிங்களத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வியக்கத்தின் விளைவாகப் பல கவிதை நூல்களும், நாடகங்களும் வெளியிடப்பட்டன. ஜோன் டி சில்வர் அவர்களின் வரலாற்று நாடகங்கள் இத்தொடர்பில் குறிப்பிடத்தக்கன. அக்காலத்தில் பொவிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜென்ரலாக இருந்த எச். எல். டென்பிகின் என்பாரது கட்டளைப்படி சிங்களக் கவிதை நூல்களையும் பொவிஸ் பகுதியினர் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்தனராம். சுருங்கக்கூறின் இலக்கியச் சங்கங்கள் தேசிய விழிப்புணர்ச்சியின் மற்றேர் அம்சமாக விளங்கின.

இத்துறையிலும் துறையப்பாபிள்ளையவர்கள் ஊக்கத்துடன் உழைத்தார். தாமே ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவாக இருந்தமையால் இலக்கிய சிருஷ்டியில் மட்டுமன்றி அதற்குரிய குழல், அதற்குகந்த மொழி, இலக்கிய நோக்கு முதலியவற்றிலும் அவருக்கு ஆழ்ந்த அக்கறையிருந்தது. அவர் பாடிய கவிதைகள் பலவற்றில் இது பிரதிபலிக்கின்றது: இது விஷயத்தில் சுப்பிரமணிய பாரதியுடன் ஒப்பு நோக்கி ஆராயப்படவேண்டியவர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலாக (27-12-1922) நடந்த தமிழ் இலக்கியமகாநாட்டைப்பற்றிய செய்தியொன்று “HINDU ORGAN” பத்திரிகையிற் காணப்படுகின்றது. யாழ்ப்பாணம் நிஜ்வேமண்டபத்தில் நடைபெற்ற இம்மகாநாட்டுக்கு ஏ. கனகசபை அவர்கள் முதல்நாள் தலைமை தாங்கினார். இக்கூட்டங்களிலெல்லாம் பிள்ளையின் பாடல்கள் பாடப்பெற்ற

றன். 1922ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இவ்விலக்கிய மகாநாட்டிற்கு அந்நாளில் தென்னிந்தியாவிலே பிரசித்திபெற்று விளங்கிய அறிஞர்கள் சிலர் அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இந்து சாதனம்⁸ செய்தியொன்றின்படி, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து வரலாற்றுப் பேராசிரியர் டாக்டர் எஸ். கிருஷ்ணசாமி ஐயங்கார், சென்னைச் சட்டக்கல்லூரி விரி வுரையாளர் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, பிரபல நாவலாசிரியர் அ. மாதவையா (1874 — 1925), தமிழ்ரிஞர் பா. வே. மாணிக்கநாயக்கர் (1871—1931) ஆகியோர் மகாநாட்டுக்கு வருவதற்கு உடன்பட்டிருந்தாய்த் தெரிகிறது. யாதுகாரனத்தாலோ பின்னர் மாதவையா வரலாற்றை. மகாநாட்டின் இரண்டாம் நாள் அரங்குக்கு வைத்திலிங்கம் துறைசாரிமிதலைமை தாங்கினார். அக்கூட்டத்தில் துறையப்பாபிள்ளை, “‘தமிழ்க்கல்வியின் தற்கால நிலை’” என்னும் பொருள் குறித்துப் பேருரை நிகழ்த்தினார். இடையிடையே பாடல்கள் ஒலித்த அவ்வுரையிலே தமிழ்க்கல்வியிற் காணப்பெற்ற பெருங்குறைகளும் சிர்க்கேடுகளும் இடத்துறைக்கப்பட்டன. சபையிலிருந்தோர் பேரார்வத்துடன் அப்பிரசங்கத்தைக் கேட்டிருந்ததாய்ப் பத்திரிகை எழுதியிருந்தது.

இலக்கியச் சங்கமும் மாநாடும் சிறப்புற நடந்த அவ்வாண்டிலேயே (1922) யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் நிறுவப்பெற்றது என்பதும் நினைந்துகொள்ளத் தக்கது. இச் சங்கத்திலும் பிள்ளையவர்கள் செயற்குழு உறுப்பினராக அமர்ந்து தொண்டாற்றி னார். இலக்கியச் சங்கங்களாக இருப்பினும் அவை குறுகிய வட்டத்திற்குள் இயங்காது, பொதுவான கலாசாரப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் தழுவிச் சென்றன. அப்போக்கு பிள்ளையவர்களின் ஆளுமைக்கும் அக்கறைகளுக்கும் ஏற்றதாயிருந்தமையால் உற்சாகத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் உழைத்தார் எனலாம்.

கொழும்பிலே 1906ஆம் வருடம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்று நடந்தேறியது; அவ்வாண்டு ஆகஸ்டு

8. இந்துசாதனம் (சிக்டோபர் 9, 1922).

42 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

மாதம் 13ஆம் திகதி ஜயாயிரம் மாட்டு வண்டிக்காரர் வேலை நிறுத்தஞ் செய்தனர். அக்காலத்தில் துறைமுகத்திலிருந்து பண்டங்களை ஏற்றிச் செல்லவும் துறைமுகத் துக்கு ஏற்றுமதிப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்லவும், நகரில் வர்த்தகப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லவும் மாட்டு வண்டிகளே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

1910ஆம் ஆண்டளவில் சுமார் இருபத்து மூவாயிரம் வண்டிகள் இருந்தன என்று 1911ஆம் ஆண்டுக் குடிசன மதிப்புப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. முனிசிபல் சபை புதிதாக விதித்த போக்குவரத்துச் சட்டம் ஒன்றினை எதிர்த்தே ஜயாயிரம் வண்டிக்காரர் வேலைநிறுத்தஞ் செய்தனர். அப்பொழுது உதயதாரகை ஆசிரியராக இருந்தவர் பிள்ளையவர்கள். 23-8-1906

இதழிலே, ‘வண்டிக்காரர் குழப்பம்’ என்னும் தலைப்பில் 13ஆந் திகதி திங்கட்கிழமை தொடக்கமாய் வேலைக்குப் போகவில்லை... ஒருவரினுதவி மற்றவர்க்கு அகத்தியம் தேவையாயிருக்கு’ என்று எழுதினார். பத்திராதிபர் என்ற வகையில் பிள்ளை பாரபட்சமற்ற முறையில் இவ்வாறு எழுதினார் என நாம் கொள்ளலாம். எனினும் தீவிரவாதியாக விளங்காவிடினும் வாழ்நாள் பரியந்தம் ‘தொழிற்சங்கங்கள்’ நிறுவுவதிலும் அவற்றை வளர்ப்பதிலும் அவருக்கு நிரம்பிய நாட்டம் இருந்தது: ‘இவரது சங்கங்கள் தேசியம் வாய்ந்தனவாக இருக்கும்’.

யாழிப்பாணத்திலே பல சங்கங்களை நிறுவியதில் பெரும்பங்கு கொண்ட பெருமை துரையப்பாபிள்ளை அவர்களுக்கு உண்டு. அவை யாவற்றுள்ளும் ‘உபாத்திமார் சங்கம்’ நிறுவியதிலேயே அவருக்குத் தனிச்சிறப்பு ஏற்பட்டது எனலாம். ‘உபாத்திமாரை முகாமைக்காரர் களும் அரசாங்க மும் கவனியாதிருப்பதேனே?... உபாத்திமார் எல்லோரும் ஒருங்குகூடிச் செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள் எவ்வயன்று யோசிக்க ஓர் உபாத்திமார் சங்கம் இருத்தல் அவசியம்’.⁹

9. உதயதாரகை, 12-4-1906.

10. உதயதாரகை, 14-6-1906.

11. உதயதாரகை, 28-6-1906.

“உயர்ந்த சம்பளம் பெறுபவர்களுக்கே வயோதிப காலத்திலும் உபகாரச் சம்பளம் கொடுத்தற்கேற்ற ஒழுங்குகளுண்டு. அற்ப சம்பளம் பெறும் உபாத்திமார்க்கு அவ்வித ஒழுங்கில்லை ... உபாத்திமார் ஒருங்குகூடி அரசாட்சியாருக்கு முறையிடுவதற்கும் போதிய நியாயங்களிருக்கின்றன.”¹⁰

தொழிற்சங்கம் என்று நேரடியாய்க் கூருவிட்டனும், ‘‘ஒருங்குகூடிச் செய்ய வேண்டி’’யதன் அத்தியாவசியத்தை மேற் காட்டிய கருத்துரைப்பகுதிகள் ஜயத்துக் கிடமின்றித் தெளிவாக்குகின்றன. இத்தகைய பிரசாரத்தின் பயனாகவும் முயற்சி களின் விளைவாகவும் அவ்வாண்டு யாழிப்பாணத்தில் உபாத்திமார் சங்கம் ஒன்று உருவாகியது.

‘‘23 ஜூன் 1906 சனிக்கிழமை பகல் பதினெடு மணியளவில் உபாத்திமார் சங்கக் கூட்டம் அடைக்கலமாதாவின் பாடசாலையில் நடைபெற்றது. அமெரிக்க, உவெஸ்லிய, சேட்சீ, கத்தோலிக்க மிஷன் சங்கங்களின் கீழும் சுதேச முகாமைக் காரர்களின் கீழுமள்ள ஆசிரியர் நிறைந்னர். தலைவர்: தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள்; தெல்லிப்பழை ஆங்கில வித்தியா சாலைத் தலைமை ஆசிரியர்; விகிதர்: ஏ. தோமஸ்; கொழும்புத்துறை போதனு வித்தியா சாலை ஆசிரியர்.’’¹¹

Brother Philip என்பவர் இம்முயற்சி களில் முக்கியபங்கு வகித்ததாகத் தெரிகிறது. இச் சங்கத்தின் பிறிதொரு கூட்டத்திலே, உயர் சம்பளம், உபகாரச் சம்பளம் கோரல் முதலியனவற்றை உள்ளடக்கிய பல நிர்ணயங்கள் (தீர்மானங்கள்) கொண்டுவரப்பட்டன. இம்முயற்சிகளின் முக்கியத்துவத்தை இதற்குமேலும் இல்லிடத்திலே விளக்குதல் வேண்டா.

தென்னிலங்கையிலும் உள்ளார் உயர்ந்தோர் குழாத்தைச் சேர்ந்த பலர் சிங்களப் பத்திரிகை எழுத்தாளராயும், ஆசிரியர்கள்

ளாயும், இலக்கிய கர்த்தாக்களாயும் இருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்:

ஆசிரியர் சங்கங்களில் மட்டுமன்றி, யாழ்ப்பாணம் தமிழ்க் கழகம், யாழ்ப்பாணம் சனசங்கம் போன்ற பல நிறுவனங்களி லும் இடையீட்டற் ற அக்கறை கொண்டிருந்தார் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் வாய்ச்சொல் வீரராக அன்றிச் செயல் வீரராயும் விளங்கினார். அதேவேளையில், தான் வாழ்ந்த பிரதேசத்து விவகாரங்களில் மட்டுமல்லாது அனைத்திலங்கைப் பிரச்சினைகளிலும் அவ்வப்போது அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார். இந்திய அரசியல் விவகாரங்களையும் கூர்ந்து கவனித்துப் பல கட்டுரைகளை எழுதினார்:

இவையெல்லாவற்றையும் நோக்கும் பொழுது, இந்நாற்றருண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து படிப்படியாக எழுச்சி பெற்றுவந்த தேசியம் நாடு முழுவதற்கும் பொதுவான சில கூறுகளையும் அம்சங்களையும் கொண்டிருந்தது என்பதும், அவை பிரதேச அடிப்படையில் பல்வேறு வண்ணங்களிலும் வடிவங்களிலும் செயற் பட்டன என்பதும், வடபகுதியில் அவை நடந்தேறியவாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுவதற்குக் கல்விமானும், சீர்திருத்தவாதியும், தேசியவாதியுமான தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையின் வாழ்க்கையையும் பணியையும் எடுத்துக்காட்டாகவும், முன்மாதிரியாயும் கொள்ளுதல் சாலப் பொருந்தும் என்பதும் ஒருவாறு துணியப்படும்:

பாவலர் போற்றுதுப்

புன்னுலைக்கட்டுவன், வித்துவசீரோமணி,
பிரமஸ் சி. கணேசரயர் அவர்கள்

உதயதா ரகமுதல பத்திரிகைக்
கதிபதியா யோங்கச் செய்தோன்
இதயதா மரைவிரிய வொளிபரப்பி
ஞாபிறுபோ லிலங்கி நின்றேன்
மதியதாழ் சலடக்கடவுள் தன்பாத
நீழலுக்கு மருவு மன்பாற்
புதியதாங் கவிகள்தமைப் பட்டணத்தெம்
மடுகளிற்செய் புலவன் மாதோ,

ஆரியமுங் தமிழும்வளர் சங்கமுதற்
பலசங்கத் தங்கத் தோனுய்
சீரியன் வுலகினுக்குத் தெரிந்துசெயும்
பெருமையினான் தேசத் தொண்டே
காரியமென் நிலிதாற்று மிவன்செயலை
முற்றுற்றாங் கழற லாகா
நேரியலச் செயுமுதவி கருதியிவன்
நனைப்போற்றல் நீர்மை யாமே.

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

M. A. (Cey) Ph. D. (Birm.)

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வித்தியோதய வளாகத்
தமிழ், தொல்லையியற்றுறை முதல்வர்.

இபுதாம் நூற்றுண்டுத் தொடக்க காலத்து இலங்கைத் தமிழ் நாடகம்

பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் சகலகுணசம்பன்னன் பற்றிய ஓர் ஆய்வு

0 : 1 பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிக் கூற்றிலும், இருபதாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்ப காலத்திலும், யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் கல்வி, இலக்கிய வரலாறு களிலே தென்படும் சில நெறி களை விளக்குவதாகவும், அந்நெறிகளுக்கான எடுத்துக்காட்டாகவும் அமைகின்ற துதெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்களது (1872-1921) வாழ்க்கை ஆறுமுகநாவலர் மூலம் முகிழ்த்துக் கிளம்பிய சில வரலாற்றுச் சக்திகள் அவர் மறைவின் பின்னர் எத்தகைய நெறியிலே சென்றன, தொழிற் பட்டன என்பதை அறிவிதற்குத் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் வாழ்க்கை பெரிதும் துணைப்புரிகின்றது. அந்த அளவுக்கு துரையப்பாபிள்ளையின் வாழ்க்கை இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றிலும் முக்கியமான தாகின்றது.

0 : 2 துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் கிறித்தவராகி ஆங்கிலம் கற்றுப் பின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். தனது தொழிலுக்குரிய பண்பாட்டுப் பூரணத்துவத்தை மும் சமூகப் பயன்பாட்டையும் அடைய முனைந்த அவர், மீண்டும் இந்துவாகி, ஒர் இந்துக் கலாசாலையை நிறுவி அதனைத் திறம்பட நடாத்தினார். பின்லையவர்களின் இலட்சியப் பயணத்தையும், வாழ்க்கை மாற்றங்களையும் காட்டி நிற்கின்றன அவர்

விட்டுச் சென்றுள்ள அவரது “எழுத்துக்கள்”, “சிந்தனைச்சோலை” என்ற பெயருள்ள தொகுதியில் அவ்வெழுத்துக்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.”¹

“உயர்த்திரு. தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நாவலர் அவர்களுக்குப் பின், நாவலர் அவர்களைப் போலவே நமது நிலைமையையும், நமது தேசத்தின் போக்கையும் நன்கு சிந்தித்திருக்கின்றார்கள். நாவலர் அவர்கள் வசனமூலம் தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். பின்லையவர்கள் கவிதை மூலம் தமது சிந்தனைகளை வெளியிட்டிருக்கின்றார்கள். கவிதை பின்லை அவர்களுக்குக்கைவந்தது.”²

பின்லையவர்கள் எழுதியவற்றுள் சகல குணசம்பன்னன் எனும் நாடகமும் இடம் பெறுகின்றது.

0 : 3 ஈழத்துத் தமிழ்நாடகத்தின் வரலாறு இன்னும் எழுதப்படவில்லை; இது வரை இதுபற்றி வெளிவந்துள்ளவை பூரணமான ஒரு வரலாற்றுக்கு வேண்டிய ஆதார ஏடுகளே. இந்நிலையில், குறிப்பிட்ட ஒரு காலப்பிரிவில், ஈழத்தில் தமிழ்நாடகம் எந்திலையிலிருந்தது என்பதைக் காட்டும் சான்றுகளை விரிவாக ஆராய்வது பூரண

1. சிந்தனைச்சோலை — மகாஜனக் கல்லூரிப் போன்றிழா நினைவுச் சிறப்பு மலர், யாழ்ப்பாணம்—1960.
2. கணபதிப்பின்லை சி. பண்டுதமணி — ஷெந்தால் — பக. V.

மான வரலாற்றை எழுதுவதற்கு உதவி யாகவிருக்கும்.

1 : 1 பிள்ளையவர்களின் நாடகத்தை ஆராய்வதன் முன்னர், அவரது இலக்கியப் பணியின் அடிப்படைப் பண்பினை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

ஆறு முகநாவலர் காலத்தில் (1822-1879) ‘சைவமும், தமிழும்’ என்ற கோஷம், சமூத்து வடபகுதியின் சமூக, அரசியற்றேவைகளை - ஒரு வரலாற்றுத் தேவையினைப் பூர்த்தி செய்வதாக வரைந்தது. நாவலருடைய கண்ணேட்டத்தில், சைவம் என்பது வெறும் மத ஆசாரத்தை மாத்திரமல்லாது அம் மத ஆசாரத்தைப் பின்பற்றுவோரை, சிறப்பாக விவசாயிகளையும் குறிப்பதாகவே இருந்தது. யாழிப் பாணத்துச் சமயநிலை போன்ற கட்டுரை உண்மையிலே சமூகப் பிரச்சினை பற்றியனவே. நாவலரது கண்ணேட்டத்தில் தமிழ் என்பது சுதேசப் பண்பாட்டுக் கரு மூலமாக விளங்கியது: அப்பண்பாட்டுக் கருலூலம் பிறரது கையிற் கிக்கி, அவர்களால் ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடாது என்பதற்காக, கீல தமிழைச் சைவத்திலிருந்து பிரிக்கமுடியாத வொன்றுக்க கொண்டார்.³

இந்தப் பண்புநெறி பிறழாது வளர்ந்திருக்குமேல் அது சைவமக்களை - அதாவது யாழிப்பாணத்துக் கமக்காரர்களை மேலும் மேலும் பிரதிபலிக்கின்ற, அவர்களது பிரச்சினைகளை எடுத்துக் கூறி தீர்வுமுறை காட்டுகின்ற இலக்கியங்கள் தோன்றியிருக்கும். இயக்கங்களின் வரலாறுகளை நோக்கும்பொழுது, ஆரம்பநிலையிற் காணப்படும் நேரடிச் சமூகத் தொடர்பு பின்னர் படிப்படியாக மறைக்கப் படுவதையும்,

மறக்கப் படுவதையும் காணலாம். இது காலம் வழங்கும் “தண்டனை” களி லொன்று. சமூகநிலைப்பட்டு நின்ற சைவ ஆர்வம், சைவத்திற்குக் கிட்டிய வெற்றியின் பின்னர் சாஸ்திரீயநிலை ஆர்வமாக முகிழ்க்கத் தொடங்குகின்றது. சைவச் சூழலில் ஆங்கிலம் கற்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் பெருக உத்தியோக வாய்ப்பினைத் தராத) தமிழ்க்கல்விபற்றிய ஆர்வம் குன்றத் தொடங்கிறது. யாழிப்பாண நிலமானியவுடைமைச் சமூதாய அமைப்புக் கேற்ற முறையில், அச்சமூதாயத்து மேன்மக்களின் பொருளாதார, சமூக மேன்மை தொடர்ந்து நிலைப்பதற்கேற்ற வகையில் ஆங்கிலக் கல்வி புகட்டத் தொடங்கியதும் சைவமும், தமிழும் என்ற கோஷம் வலுவிழக்கத் தொடங்கிறது. அரசியலிலும் புதிய உணர்வு எதுவும் ஏற்படவில்லை. இவை காரணமாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் இறுதிப் பாகத்தில், சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியம், நாவலர் வகுத்த சமூக அர்ப்பண நிலையிலிருந்து சிற்து சிறிதாக விடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

1 : 2 துறையப்பாபிள்ளை அவர்கள் வட்டுக்கோட்டை செமின்றியிற் பயின்றவர்; Taylor என்னும் கிறித்தவ நாமம் பெற்றிருந்தவர்; ‘பாவலர் சரித்திர தீபு’ ஆசிரியர் ஆணல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் விருப்புக்குரிய மாணுக்கர்களுள் ஒருவர்; 1910இல் மகாஜனக் கல்லூரியைத் தொடங்கும்வரை கிறித்தவத் தொடர்புகளைப் பேணவின்தவர். கிறித்தவ நெறியிலே இவர் தொடர்ந்து சென்றிருப்பின், தமது ஆசிரியர் சதாசிவம்பிள்ளையைப் போன்றே இவரும், “கிறித்தவத்தைத் தமிழ் மன்னுடன் இரண்டறக் கலக்க வைக்கும்” பணியிலீடுபட்டிருப்பார்.⁴ ஆனால் இவரோ

3. ஆறுமுகநாவலரின் வைசத்தமிழ்ச் சேவையின் தேசிய முக்கியத்துவத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு உதவுங் கூக்கக்கூடிற் சில.
 - (அ) Azeez A. M. A. The West Reappraised — Colombo.
 - (ஆ) நாவலர் முத்திரை வெளியீட்டின்பொழுத தபால்—தக்கிப் பேரக்குரைத்துத் திணைக்களம் வெளி பிட்ட வாழ்க்கை வரலாற்றுச் சூருக்கம் — 1971.
 - (இ) சிவத்தீபி கா. நமது பரம்பரை — ஆறுமுகநாவலர் புதுக்கம இலக்கியம் — 1961.
4. சைவது தமிழ்தொண்டுக்கும் கிறித்தவரது தமிழ்த்தொண்டுக்குமுள்ள பண்பாட்டு நிலை வேறுபாட்டுகளை இக் கட்டுரையாசிரியர், “தமிழ் இலக்கியத்தில் சடித்தறிஞர்களின் பெருமுயற்சிகள்” (ஆசிரியர் கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்) என்னும் அலை வீரிசனங்க் கெய்த கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார் — (இனகால, 17-2-1971).

சமூகப்பணியையே தமது வாழ்க்கைப் பணியாகக் கொண்டார். தமது இதய வேட்கைக்கியையத் தொழிற்படுவதற்கான திட்சித்தத்தை இந்திய சீவியம் ஏற்படுத்திற்று என்னாம். இவர் 1894 முதல் 1898 வரை வட்ட-இந்தியாவில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர்.

பிஸ்ளோயவர்கள் பற்றிய கட்டுரையான்றில், வி. முத்துக்குமாரு அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளவை மிக முக்கியமானவையாகும்: “தனது பராபரிப்பிலிருந்த குழந்தைகளின் நலனிலும், பாடசாலை வேலையிலும் கவனஞ் செலுத்திவந்த அதே வேலையில் அவர், சமூகத்துக்குத் தான் ஆற்றவேண்டிய கடமையை என்றுமே புறக்கணித்திடவில்லை: சமூகச் சீர்திருத்தத்துக்கான அவர் திட்டம் வளர்ந்தோர் கல்வி, அறநெறியறுத்தல், இசை, நாடக மறு மலர்ச்சி ஆகிய பலவற்றைக் கொண்டதாக விருந்தது.

திலகர், கோகலே ஆகிய இந்தியப் பெருந்தலைவர்கள் தமது தேசியப் பணியினைத் தொடங்கிய காலத்தில் பம்பாய் மாகாணத்தில் கோலாப்பூர், பெல்காம் ஆகிய இடங்களில் வசித்ததன் பலனாகவே இவர் [மக்கள்] சேவையின்பால் விருப்புடைய ராணுர் என்னாம். குறைபாடுகளை அகற்றுவதற்கான கிளர்ச்சிகளைச் செய்வதற் கெனக் காலத்துக்குக் காலம் இவர் கூட்டங்களை ஒழுங்கு செய்துவந்தார்.”⁵

1 : 3 இவரது பாடல்கள் பெரும்பாலும் சமூகக் குறைபாடுகளை அகற்றுவதற்கான இலக்கிய முயற்சிகளாகவே யுள்ளன. சிந்தனைச் சோலையில் இடம் பெறும் இவரது கவிதைகளுள் சிவமணி மாலை தவிர்ந்த மற்றையவை யாவுமே, மேலே குறிப்பிடப்பட்டதுபோன்று, “சமூக சீர்திருத்தம்” சம்பந்தப் பட்டவையே.

வெகுசனாநிலையில், மக்கள் பாடல்களை இசைத்துப் பாடவேண்டும் என்பதற்காகவே இவர் தமது ஆக்கங்களைக் ‘‘சீதங்களாக’’ இயற்றினார். இலக்கியத்தைக் கற்றறிந்தோரது ஆர்வ ஈடுபாடாக மாத்திரம் கொள்ளாது, சாதாரண மக்களாது பாடற்பொருளாகவும் கொள்ள இவர் முனைந்தமை, இவரை இச்காலப் புலவர்கள் பலரினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றது. ‘‘இதோபதேச சீதரச மஞ்சரி’’ என்ற இவரது பாடற்றெழுதுக்கிக்கு ‘‘முகவாசகம்’’ எழுதிய கு. கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் கூறியுள்ளவை இப்பண்பினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன; “நமது தேசத்தில் புலவர்சன்மார்க்க விஷயங்களைச் சார்ந்த கீர்த்தனங்கள் இசைப்பாருளராயினும் ஓரோர் மார்க்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டனவாய் அல்லது நரல்துதியோடு கலந்தனவாயன்றிப் பெரும்பாலும் இசைத்தார்கள், ஆனால் இம்மஞ்சரியில் இசைக்கப்பட்ட கீதங்களோ சர்வசமயிகளும் ஒத்து உள்ளத் தினராய்ப் பாடக்கூடிய கீர்த்தனைகள். தாம் பெற்ற அங்கிலோ தமிழ்க் கல்வியறியின் பயனுடைய தேச நன்மைக்கேற்ற சிறந்த தேர்ச்சிக்குரிய கருத்துக்களைக் கீர்த்தனங்கள் மூலமாய் இந்நாலைச் செய்தவரே முதன் முதல் வெளிப்படுத்துகிறார்களும் சொல்லலாம்.”⁶ ஆசிரியரும், தமது நூலின் ஆங்கில மூன்னுரையில் சமுதாயத் தின் சீவாதாரமான அமிசங்களை அரித்துத் தின்றுகொண்டிருக்கும் தீயநெறிகளை, அவற்றின் உண்மையான தோற்றுத்துடன் எடுத்துக்காட்ட முயன்றுள்ள தாகக் கூறியுள்ளார்.⁷ இலக்கிய ஆக்கத்தில், தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பழையனவற்றையே மீண்டும் மீண்டும் பிரதிசெய்யாது, புத்தம் புதிய நெறிகளிற் செல்லவேண்டும் என்ற தமது கருத்தைத் துரையப்பாபிள்ளை

5. முத்தக்குமாரு V.— Some Recollections of the Founder in the Mahajana College Carnaval Souvenir — 1954. pp. 16-7.

6. சிந்தனைச்சோலை — பக. 292. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் தாம் கிறித்தவராகவிருந்த காலத்திலேயே “சம்மார்க்கம்” என்றும் சமய சமரச நெறியைப் போதிக்கின்றார் என்பதை மனத்திறுத்துதல் கலம். தமது மதக்கோட்பாட்டையும், தமது பண்பாட்டுப் பின்னணியையும் இணைப்பதற்காக சம்மார்க்கம் என்றும் இக்கோட்பாடு உதவியிருத்தல் வேண்டும், மாழூரம் வேதநாயகர் பிச்னையின் பாடல்களிலும் இக்கதைய ஒரு சமரச நிலையைக் காணலாம்.

7. ஆங்கிலைச்சோலை — பக. 297.

யவர்கள் நாம் எழுதிய ஆங்கிலக் கட்டுரை யொன்றில் மிக வண்மையாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு பார்க்கும்பொழுது இலக்கியத்தை, அல்லது, "எழுத்தை" மக்களின் பாற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் இவரிடத்துக் காணப்படுவதை நாம் காணலாம்.

இவர் எடுத்துக்கூறும் இப்பண்பு இவர் காலத்திலேயே இயக்க வியாபதி பெறுத தற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன.⁹ ஆனால் தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு இவர் இலக்கியத்தின் பணியையும், பண்பையும் மாற்றியமைக்க முயன்றார் என்ற பேருங் மையை நாம் மறந்திடலாகாது.

இலக்கியம், துரையப்பாபிள்ளையின் பன்முகப்பட்ட சமூகசேவா சாதனங்களில் ஒன்றே. இவர் கல்வித்துறையில் ஈடுபட்ட அளவுக்கு இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட வில்லையென்பதை மனதிற்கொண்டே இவரைப் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்ளல் வேண்டும்.

2 : 1 இலக்கியத்தை மக்கள்பாற படுத்துவதைத் தமது முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்ட ஒருவர் எழுதிய நாடகத்தை ஆராய்வது பயன் தரக்கூடிய முயற்சியாகும்.

துரையப்பாபிள்ளையவர்கள், 'சகலகுணசம்பங்னன்' என்ற நாடகத்தை மேடை

யேற்றும் நோக்கத்துடனேயே எழுதினார் என்றும், அந்நாடகம் 1905இலும் அவர் மறைந்த பின்னர் 1930இலும் நடிக்கப் பெற்றதென்றும் அறிகின்றோம்.¹⁰ இந்நாடகம் 1960லேயே முதன் முதலில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளது. துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் அதனை அச்சக்கான பிரதியாக்கக் கருதி யிருக்கமாட்டாரென்பது பின்னர் கூறுவன் வற்றூல் தெரியவரும். எனவே இந்நாடகப் பிரதி முற்றிலும் நடிப்பதற்கென்றே பயண்படுத்தப்பட்டதெனக் கொள்ளலாம்.

2 : 2 ஒரு கருத்தினை அல்லது உணர்ச்சிநிலையை வெளிப்படுத்தி அதன் காரணமாகப் பிறருடன் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதில் ஆக்க உத்வேகம் காணும் உணர்வு கலை உற்பத்தியின் பொது அமிசமாகும். நாடகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அவ்வெளிப்பாட்டு உறவு கணமுன்னே இருக்கும் குழுவினருடன் (பார்வையாளர்கள்) ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படுவதால் நாடகம் மற்றெல்லாக் கலை வடிவங்களையும் விட “நேரடி”யானதாக விளங்குகின்றது. முன்னாலும் காலத்தில் கவிதையும் இவ்வாறு நேரடியாக அனுபவிக்கப்பெற்ற கலைவடிவமே. நடனமும் இத்தகைய ஒரு நேரடிக்கலைதான். ஆனால் அது தனக் கெனச் சில குறியீட்டு மரபுகளைக் கொண்டது. அக்குறியீட்டு மரபுகளிற் பரிச்சயமில்லாததோர் நடனத்தைப் பூரணமாக ரசித்தல் முடியாது. நாடகத்து உத்திகள் சாஸ்திரீய நடனத்து உத்திகள்

8. துரையப்பாபிள்ளை ஆ. Jaffna, Past and Present Ceylon National Review - Jan. 1907. Reprinted in Mahajana College Golden Jubilee Supplement 1960. pp. 16-28.

"Tamil educated men must write original works in Tamil. That is the great need of the day....."

I think an overestimation of the merits of old works, an undue reverence for things of the past, an extreme conservatism which would only follow the beaten track and stoutly oppose the introduction of new features or original mortifications and a feeling of diffidence coupled with the lack of sympathy and support to literary ventures characteristic of the Tamil scholars must be deemed responsible for the defect I have pointed out"

9 அக்காலத்துச் சமூக, பொருளாதார நிலைமைகள், இவ்வாசிரியரது தன்மைகள் என அவற்றை விரிவாக ஆராய்த்திதல் வேண்டும்.

10 சிக்கனைச்சோலை — பங்க. II

50 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

போன்று நெகிழ்ச்சி அற்றவையன்று. நேரடிக் கலையானமையால் கலைஞரும், பார்வையாளரும் தத்தம் தொழிற்பாடு களால் இணைந்து நிற்கின்றனர். ஒருவரின் உணர்ச்சிப் பூரணத்துவம் மற்றவரின் உணர்ச்சிப் பூரணத்துவத்திலேயே தங்கியுள்ளது. அந்த இரண்டு உணர்ச்சி நிலைகளும் சங்கமிக்கும்பொழுது தோன்றும் அநுபவத்தைப் “பங்குகொள்ள அனுபவம்” (participatory experience) என்பர்: நாடகக் கலையின் ஆதார உந்துசக்தி இதுவே:

மேற்குறிப்பிட்ட பண்பு காரணமாக, நாடகம் கருத்துப்பறப்பும் வடிவங்களில் முக்கிய ஒன்றுக் விளங்குகின்றது. கருத்துக் கோடபாடுகளை மனிதநிலைப்படுத்தி, உணர்ச்சிப் போராட்டக்களத்து நிறுத்தி வாழ்க்கையோடு இணைத்துக் கண்முன்னே காட்டுவது நாடகம். எனவேதான் மத நிறுவனத்தினர்முதல் சமூக சீர்திருத்தவாதிகள்வரை யாவரும் நாடகத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

குறிப்பிட்ட ஓர் இலக்கியக் கோட்பாட்டினைக் கொண்டிருந்த ஓர் இலக்கியகர்த்தன் நாடகத்தைக் கையாளும் பொழுது. நாடகத்தின் “நேரடியநுபவத்”, தன்மையை நன்கு பயன்படுத்துவான்: அதனால் நாம் அத்தகைய நாடகத்தில், ஆசிரியனது கருத்துக்களை மாத்திரமல்லாது, நாடகத்தின் அன்றையநிலைமையையும், நடிப்பு, மேடையேற்ற மரபுகளையும் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக விருக்கும்;

3 : 1. சகலகுணசம்பங்னன் முதன் முதலில் மேடையேற்றப்பட்ட பொழுது (1905) யாழ்ப்பாணக் கலை வாழ்க்கையில் நாடகம் வகித்த இடம் யாது?

யாழ்ப்பாணத்து நாடக வரலாற்றையறிய விரும்பும் மாணவன் இதுவரை ஒன்றிணைத்தாராயப்படாத இரு நிலைப்பட்ட சான்றுகளை ஆராயவேண்டியுள்ளான்: முதலாவது இலக்கிய வரலாற்றுசிரியர் தரும் “செய்திகள்”. இவை பெரும்பாலான ஆசிரியர் பெயராகவோ அன்றேல் நூற்பெயராகவோ மாத்திரமேயுள்ளன. அதாவது இன்ன புலவர் இன்ன

இன்ன நூல்களை இயற்றினார்; அவை இவை என்றே அன்றேல், இந்நாலே இயற்றினார் இவர் என்றேதான் உள்ளன. பெரும்பாலான நூல்கள் கிடைப்பதற்கு அரியனவாயுள்ளன. இந்நிலையில் நூல்களின் தனிப்பட்ட இலக்கியத் தன்மையைப் பூரணமாக ஆராய முடியாதிருக்கின்றது:

மேனூட்டார் ஆட்சிக் காலத்து வாழ்ந்த பல புலவர்கள் நாடக நூல்களை எழுதியுள்ளனர் என்பதற்கு இலக்கிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள்ளன. இந்நாடக நூல்கள் எத்தகையன? நாடகக்கலாரிசிகர்களுக்கும் நாடகத்துறையினர்க்கும் நாடகத்தின் ‘‘எழுத்துநிலை’’—அதாவது நாடக இலக்கியம்—நாடகத்தின் ஓர் அமிசமே. அதுவே நாடகமாகாது: அது நடிகர்களால் அரங்கேற்றப்பட்டு மக்கள் பார்க்கும் பொழுதுதான் நாடகமாகின் றது. எனவே நாடகநூற் பட்டி யலை வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் நாடக நிலையை விவரித்துவிட முடியாது:

இந்திய இலக்கியமரபில், நாடகத்தை ஓர் இலக்கியவடிவமாக மாத்திரமே பயன்படுத்தும் ஒரு நெறியும் உண்டு; அதாவது நாடக அரங்குடன் எத்தகைய தொடர்பு மில்லாது முற்றிலும் இலக்கியமாகவே இயற்றப்படுகின்ற தன்மை உண்டு: இப்பண்பு மேனூட்டு இலக்கியங்களிலும் ஒரோ விடங்களிற் காணப்படுவதுண்டென்னினும், அவர்களது நாடக ஆக்கங்கள் அரங்கமரபிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டவையாக விளங்கவில்லை.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற் குறிப்பாக 17ஆம், 18ஆம் நூற்றுண்டுகளில் இத்தன்மை நிலவுவதைக் காணலாம். இக் காலப்பிரிவிலும், சற்றுப் பின்னரும் தோன்றிய பள்ளுக்கள் யாவும் கோவில் நாட்டிய மரபுடன் இணைந்தவையன்று. குறிப்பாக ஈழத்து ‘கதிரைமலைப் பள்ளு’, ‘பருளை விநாயகர் பள்ளு’ப் போன்ற நூல்கள் ஆட்ட மரபுகளுடன் இணைந்தவையன்று. இப்பள்ளு நூல்களைப் பாடியோருக்குப் பள்ளு என்பது முற்றிலும் சிற்றிலக்கி

வகையாகவே இருந்திருத்தல் வேண் டும்.¹¹ சமுத்து இலக்கிய நூற்பட்டியல் களில் வரும் பெரும்பாலான நாடகங்களும், விலாசங்களும், இலக்கிய வடிவங்களாகவே எண்ணி எழுத ப்பட்டன வேரான்பது தெரியவில்லை.

மேலும் தமிழ்நாடக வரலாற்றையறிந்தோர் தமிழ்நாடகமும், தமிழர் சமுதாய அமைப்புக்கிணைய வேத்தியல், பொதுவியல் என அமைந்ததை அறிவர். உயர்மக்களுக்கெனத் தனியொரு நாடக மரபும் (வேத்தியல்), பொதுமக்களுக்கெனத் தனியொரு நாடகமரபும் (பொதுவியல்) நிலவிவந்தது. பொதுமக்கள் எனவும் கருதப்படாத குலக்குழக்களின் நாடகக் கலைகள் (ஆய்ச்சியர் குரவை, வேட்டுவவரி, பள்ளுப் போன்றவை) பொதுவியலுள் அடங்கவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.¹² ஏற்படுத்தான் இலக்கியமுடையவையாயிருக்கும் நாடகங்கள் உயர்குழக்களின் நாடகமரபைச் சார்ந்தனவாகவே இருத்தல் வேண்டும். எனவே உள்ள நாடக இலக்கியங்கள்கூட (அவை உண்மையான ஆட்ட அரங்குடன் தொடர்பு கொண்டவையாயிருப்பின்) முற்றுமுழுதான நாடக வரலாற்றை எழுத உதவா; அதற்கு மூன்று சமூகநிலையிலும் பயிலப்பட்ட நாடகமரபுகளை அறிதல் வேண்டும்.

இரண்டாவது நாடகப்பயில்நிலை பற்றிய சான்றுகளாகும். இவை மக்களிடையே நிலவிய நாடக மரபுகளைப்பற்றிக் கூறுவன. ஆனால் இவை நாடக இலக்கியம் பற்றி எதுவும் கூறாது; கத்தோலிக்க மரபினரின் நாடக மரபுகளைப்பற்றி முதலில் ஆட்டமரபுவழி சென்றே, பின்னர் அவற்றுக்கான இலக்கியங்களை அச்சேற்ற முடிந்தது.¹³

3 : 2. இத்தகைய இடர்ப்பாடுகளிடையேயும் மேலோட்டமான ஒரு நோக்கினைத் தருவதற்கான சான்றுகள் பல உள்ளன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டி விறுதிப்பகுதியில் பல நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1874 இல் காலமான உடுப்பிட்டிக் குமாரசுவாமி முதலியார் ‘இந்திரகுமார நாடகம்’ என்னும் ‘நூலினை’ இயற்றினார். 1885 இல் காலமான ஆணைக்கோட்டை வாசியான இராமலிங்க மென்பவர் ‘மாணிக்கவாசகர் விலாசம்’, ‘தமயந்தி விலாசம்’ என்ற நாடகஞ்ச சார்ந்தநால்களை எழுதியுள்ளார் எனத் தெரிகின்றது.¹⁴ இவர் ‘புலவராய்ப் பற்பல பதங்கள், கீதங்கள் பாடினார்’ எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் நாடக அரங்கத்தொடர்புடையவராகவும் இவர் விளங்கியிருக்கலாம்.

நாடக நால்கள் பற்றிய செய்திகளிலும் பார்க்க முக்கியமானது, 1887 ஜூன் மாதம் 28, 29 ஆம் திகதிகளில் யாழ்ப்பாண முற்றவெளியிற் கொண்டாடப் பெற்ற விக்றரேயியா இராணியின் ‘யுபிலி’ விழா பற்றிய செய்தியாகும்;

‘1887 ஜூன் 28 இராணியின் யுபிலி விழாவைபவம் தீவின எல்லாப் பட்டினங்களிலும் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் கொண்டாடப்பெற்றது. யாழ்ப்பாணத்தில், முற்றவெளியில் பெரியதொரு கூட்டம் திரண்டிருந்தது. இராணியாரின் ஆட்சிக்காலச் சேவை பற்றிய ஒரு பட்டியலை அரசாங்க ஏசன்டர் திரு. டபிள்யூ. சி. துவௌனம் ஆங்கிலத்திற் படித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் பின் வரும் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன.....—

11. பள்ளு இலக்கிய வகையின் சமுதாய முக்கியத் துவத்தைக்கூட உணர்ச்சிருப்பார்களோ என்பது சங்கேகமே. உபர்ச்தோரின் புகழை எடுத்துக்கூறுவதற்கு அடி நிலையிலுள்ளோரைப் பயன்படுத்தவேண்டிய வரலாற்றுக்கேலை மிகவும் முக்கியமானதாகும்.
12. இதபற்றிய பூண் விளக்கத்துக்கு : சிவத்தமிழ் கா, Drama in Ancient Tamil Society (Ph. D. Thesis submitted to the University of Birmingham, 1970), unpublished.
13. பேராசிரியர் வித்தியாந்தன் பதிப்பித்த ஞானசாலக்கரி நாடகம், எஸ்தாக்கியர் நாடகம், மூன்று இராசாங்கன் நாடகம் ஆகியனவற்றை கோக்குக்.
14. 9. V. Martyn, John. H., Notes on Jaffna. (Jaffna, 1922). p. 237.

52 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

மு. ப. 9 மணி புறக்கோட்டைத் தேவாலயத்தில் ஆங்கிலத் திருச்சபை வழிபாடு

மு. ப. 11-00 மணி : ஏழைகளுக்கு அன்னதானம்.

பி. ப. 4-00 மணி : முற்றவெளியில் அமைக்கப்பட்ட பந்தவிற் சேவை விபரம் வாசிக்கப்பட்டமை.

பி. ப. 7-30 மணி : தமிழ்நாடகம் வர்த்தகநாடகம், சுதேசிய இசைவாத தியக்காரர் இன்னும் பிறவும்.

ஷுன் 29. பி. ப. 4-00 மணி : பெண்களுக்கான விக்ஞேறியா சிகிச்சைச் சாலைக்கான அடிக்கல்நாட்டுவைபவும்.

பி. ப. 7-30 மணி : வாணி விளையாட்டு, சுதேசிய இசை.

பி. ப. 9-00 மணி : தமிழ்நாடகம் அரிச்சந்திர விலாசம்'.¹⁵

விக்ஞேறியா மகாராணியின் ஆட்சி நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடுவதற்குக் கூடிய பெருவிழாவில், இரு நாட்களிலும் நாடகம் இடம்பெற்றதெனின், அக்காலத் தில் நாடகம் முக்கிய கலையாக இடம் பெற்றிருந்ததென்பது ஐயந்தி ரிபரத் தெரிகின்றது. இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகத்தில் தாழ்த் தப்பட்ட சமூகத்தினரே பங்குபற்றினர் என்று கொள்வதும் முடியாது. எவ்வாறு பார்க்கினும் நாடகம் இக்காலகட்டத்தில் யாழிப்பாணத்தில் உயர்ந்தோரின் கலையாகவும் விளங்கிற்றென்பது தின்னனம்.

அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களுள் அரிச்சந்திர விலாசம் மரபுவழிவரும் கதை யைக் கொண்டது. அரிச்சந்திர விலாசம் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து விக்ஞேறியா மகாராணியிடமே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நாடகநாலாகும்:

மற்றையதுபற்றிய ஆங்கிலக்குறிப்பு அதனை “வர்த்தகநாடகம்” என்றே வாசிக்கத் தூண்டு கிண்றது. இப்

பெயர் தமிழ் ஒலையமைப்புக்கியைய ஆங்கிலத்தில் எழுதப்படவில்லை யாதலால், இதனை “வார்த்தக”, “வர்த்தாக”, “வார்த்தகா” எனப் பலமுறைகளில் வாசிக்கலாம். ஆனால் அவை கருத்துடையவாக அமையா. மேலும் நாடகத்தின் முழுப்பெயரும் இதுவாகவே இருத்தலால் வர்த்தக நாடகம் என வாசித்தலே பொருத்தமானதுபோற் ரேன்றுகின்றது.

அவ்வாறு வாசிப்பின், இந்நாடகத்தின் கதை புதுமையானவொன்றுக் கிருந்திருத்தல் வேண்டும். யாழிப்பாணத்தின் வர்த்தக விருத்தி, அல்லது ஆங்கிலவர்த்தக விருத்தி, அல்லது வர்த்தகன் ஓருவன் பற்றிய நாடகமாகவிருக்கலாம். இவ்வாறு சிந்திக்கும் பொழுது, சேக்ஸ்பிரியரின் வெனில் வர்த்தகன் நாடகத்தின் தமிழாக்கமாக விருந்திருக்கலாமோ என்றும் ஜியற் இடமுண்டு. சமகால ஏடுகளை நன்கு ஆராயும்பொழுது உண்மை புலப்படும். எவ்வாறு நோக்கினும் இந்நாடகம் புதிய கதை தமுகிய நாடகம் என்னும் எண்ணமே மேலோங்கி நிற்கின்றது. அவ்வாறுயின் நாடகக்கலை காலத்துக்கேற்ற இயைபுடன் வளர்ச்சியடைந்து வந்தது என்பதும் தெரிய வருகின்றது.

1887 திசைம்பர் 27ஆம் திகதி யன்று யாழிப்பாணக் கத்தோலிக்க வாசிக்காலை நிதிக்காக் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரி மண்டபத்தில் நாடக இசை நிகழ்ச்சி யொன்று நடைபெற்றதாக ஜோன் மார்ட்டின் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁶ கத்தோலிக்கரிடையே நாடகம் மதச்சடங்காகவே நிலையுன்றி வளர்ந்தது என்பது யாவர்க்கும் தெரிந்தவொன்றே. கத்தோலிக்க உயர்சமூகத்தினரிடையேயும் அது ஏற்புடைத்தான் பொழுதுபோக்குக் கலையாக விளங்கிற்று என்பதை இச் செய்தி நிருபிக்கின்றது.

மேற்குறிப்பிட்ட இரு செய்திகளும் அக்காலத்து யாழிப்பாணத்து உயர்சமூகத்தினரிடையே நாடகம் ஏற்புடைத்தான்

15. V. Martyn, John H. Notes on Jaffna (Jaffna 1922), பக்கம் 48—முதலாவது காட்சம் ஆங்கிலத்தில் Varthaga Nadagam எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

16. ஒரு நால் பக். 48.

கலையாக இடம்பெறுவதையும், நன்கு பயிலப்படுவதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. துறையப்பாபிள்ளையவர் கள் தமது சகலகுணசம்பங்கள் என்னும் நாடகத்தை எழுதும்பொழுது, நாடக எழுத்துக்கான ஒரு தேவை (மிகக் குறைந்த அளவில்) இருந்ததென்பது தெரியவருகின்றது.

3 : 3 உயர் சமூக ஏற்புடையமயடன் அரங்கேற்றிய நாடகங்கள் எம் முறையிலே நடித்துக் காட்டப்பெற்றன?

யாழிப்பாணத்து நாடக அரங்க வரலாற்றை அறிவதற்கு எம்மிடையேயுள்ள ஒரேயொரு பயனுள்ள ஏடு, கலையரசு சொர்ணவிக்கம் அவர்கள் எழுதியுள்ள “சமூத்தில் நாடகமும் நானும்” என்ற சுயசரிதை நூலே.¹⁷

கலையரசு அவர்கள் “எனக்கு ஏழு வயதாக விருந்த காலத்திலேதான், அதாவது 1896ஆம் ஆண்டிலேதான் முதன் முதலாக மேடையிலே திரைகளுடன் யாழிப்பாணத்தில் (மணியகாரன் தில்லை நாதரின் வளவில்) நாடகங்கள் நடைபெற ஆரம்பித்தன்” என்கின்றார்.¹⁸ மேலும் இவர் எழுதியிருப்பனவற்றை நோக்கும் பொழுது, 1896க்கு முன்னர் நாட்டுக் கூத்து ஆட்டமுறைமையே முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது என்பது தெரிய வரும். கலையரசு அவர்கள் விலாசம், நாடகம் என அவற்றின் வகைகளைத் தெரிவிக்கின்றார்.¹⁹

அவற்றின் ஆட்ட முறைமைபற்றி விவரிக்கும்பொழுது அவர் கூறுவதாவது: “விலாசத்தில் மேடையமைப்பு வட்டமாகவும் தரையைவிட ஒரு மூழ்ம் உயந்த தாகவும் இருக்கும். நான்கு புறங்களிலும் ஜனங்களிருந்து பார்க்கலாம்.....

..... ஆனால் நாடகத்தில் எல்லாம் மாருகவே இருக்கும். மேடை சதுரங்க மாகவே அமைக்கப்பட்டிருக்கும். நான்கு மூலைகளிலும் தூண்களை நாட்டி, முன் மூன்று பக்கங்களிலும் கயிறுகளைக் கட்டி விடுவார்கள். அன்னைவி, பின்பாட்டுக் காரர், பக்கமேளக்காரர் பின்புறமாகவே வீற்றிருப்பார்கள். ஆட்டங்களைல்லாம் பரதநாட்டிய முறையையே யொட்டி பிருக்கும்.”²⁰

1896இலேதான் திரைச்சிலையைப் பயன்படுத்தும் அரங்கமுறைமை யாழிப்பாணத்துக்கு வந்ததெனின், அதற்கு ஒன்பது வருடங்களுக்கு முன்னர், 1887இல் முற்ற வெளியில் நடந்த நாடகத்தில் நாடக முறைமைக்குச் சொல்லப்பட்ட அரங்க வமைப்பே ஏற்புடைத்தாகவிருந்திருக்கும்.²¹

1896க்கு முன்னரே கொழும்பில், பார்சிமரபு நாடகக் கம்பெனிகள் நாடகங்கள் நடாத்திவந்தன என்பதும் தெரிய வருகின்றது.²² மேலும் அதற்கு முன்னரே “இந்தியாவிலிருந்து வருடாவருடம் தஞ்சாவூர்ப்பக்கத்து நாடகக்கோஷ்டிகள் யாழிப்பாணம் வந்து கிராமங்களில் நாடகங்களை”²³ நடாத்திவந்தனர். அந்த நாடகக்

17. சொர்ணவிக்கம் க, கலையரசு, ‘சமூத்தில் நாடகமும் காட்டும்’. பாழிப்பாணம்—1968.

18. ஒடு — பக். 8.

19. ஒடு — பக். 4.

20. ஒடு — பக். 4.

21. அரிச்சங்கிரவிலாசம், விலாச முறைமையில் ஆடப்பெற்றிராதோவெனின், அம்முறைமை அத்தகைய சாத்திரவிலையே வச்சியற்றது என்க. விலாசம் என்ற சொல் நாடகங்கள் என்ற பொருளிற் பயன்படுத்தப்படுவது தமிழ் வெள்கிள்ளைகளுக்கு தெரியவருகின்றது. எனவே அரிச்சங்கிரவிலாசம் என்பது நாடக இலக்கியத்தைக் குறித்த பெயராகவே கொள்ளல் வேண்டும்.

(உ—ம் : டம்பாச்சாரி விலாசம்)

22. ஒடு — பக். 9.

23. ஒடு — பக். 2.

54 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

கோஷ்டி களின் ஆட்டமரபைப்பற்றிக் கலையரசு அவர்கள் குறிப்பாக எதையும் கூறவில்லையெனினும், அவையும் பொதுவாகப் பார்சிநாடகமரபையே பின்பற்றின வென்னாம்.²⁴

1905இல் சகலகுணசம்பஞ்னன் முதன் முதலில் மேடையிடப்படுவதற்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகங்களையும் கண்டுகளித்துள்ளது. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் 1900இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தார்.²⁵

எனவே சகலகுணசம்பஞ்னனில் சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகமரபின் தாக்கத்தையும் காணப்பதற்கு இடமுண்டு.

கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்களின் தகப்பனார் எஸ். கே. லோற்றன் அவர்களுடன் (1851-1919) துரையப்பாபிள்ளை அவர்களுக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. மகாஜனக் கல்லூரியின் முதல் முகாமையாளராகவிருந்தவர் எஸ். கே. லோற்றன் அவர்களே.²⁶ எஸ். கே. லோற்றன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி, கலை மறுமலர்ச்சியில் மிக முக்கிய மானிடத்தினை வகிப்பவர்.²⁷ லோற்றன் அவர்களுக்கு நாடகத்திற் பெருநாட்டம் இருந்த தென்பது அவரது மகனது வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த இந்தியப் பார்சிமரபு நாடகங்களைப் பாவலர் அவர்களும் பார்த்துள்ளாரென்பதற்கும் சான்று உண்டு ‘கீதரசமஞ்சரி’ எனும் தமது பாடற்றெருதிக்கு எழுதிய ஆங்கில முன்னுரையில் அந்நாடகக் கம்பெனிக்காரர் பாடிய பார்சி, இந்துஸ்தானி மெட்டுப் பாடல்களைக் கண்டித்துள்ளார்.²⁸ இந்துஸ்தானி

மெட்டுக்களை விடுத்துத் தமிழிசைமரபு மெட்டுக்களையே மக்கள் போற்றவேண்டுமென அக்குறிப்பிற் கூறியுள்ளார்.

துரையப்பாபிள்ளை அவர்களுக்கிருந்த தொடர்புகளையும், அவரது கூற்றுக்களையும் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, அவர் நாடகத்தின் வெகுசனக் கவர்ச்சியை அறிந்தே அதனைப் பயன்படுத்த முனைந்தார் என்று கொள்வதிற் பிழையெதுவும் இருத்தல் முடியாது.

4 : I பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் தமது நாடகத்தைத் தாம்வாழ்ந்த காலத்தே அச்சிடவில்லை. 1905இல் முதன்முதலில் இந்நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. மேடையேற்றப்பட்ட வருடம் பற்றிய தகவல் மாத்திரமே யுள்ளது. இது எப்பொழுது எழுதப்பட்டதென்பது தெரியவில்லை.

நாடகம் இலக்கியமாகப் பிரசரிக்கப்படுவதற்கல்லாது, நடிக்கப்படுவதற்கென்றே எழுதப்பட்டதென்பதற்கு அகச்சான்று கள் உள்ளன. செய்கை 2 இடம் இல் பின்வரும் குறிப்பொன்று காணப்படுகின்றது:

‘பிதா பின்பு மனமிரங்கி மகளை இரண்டாம் முறை வர்த்தகஞ் செய்ய அனுப்ப அவன் இரண்டாம் முறை ஒரு நகரையடைந்து அங்கு அத்தேச அரசனால் பிறதேசத்தினின்று..... கைதிகளாக்கப்பட்டுக் கொண்டுவரப்பெற்று..... மறியற்காரரை மீண்டபின் வீடு செல்ல தகப்பன் முன்னிலும் பன்மடங்கு கோபா வேசனையும் அவனை வீட்டினின்று துரத்தியதைப் பற்றிய சம்பாஷினை யொன்று கூருக்கமாய் திதில் சேர்க்க வேண்டியது’.²⁹ இப் பகுதியைக் கைத் திலகம்.

24. சம்பந்தமுதலியர் ப. நாடகத்தமிழ். சென்னை-1933, பக. 63.

25. ஈழத்தில் நாடகமும் நானும் — பக. 9.

26. A Short History the College, Mahajana College Golden Jubilee Supplement, 1960 - p.4

27. Notes on Jaffna — p. 324.

28. சிந்தனைச்சேரலை—பக. 298.

29. ஈடு — பக. 215

எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய கதை விளக்கங்கள் பல இந்நாடகத்தில் வருகின்றன.³⁰

4 : 2. சகலகுணசம்பன்னன் நாடகக் கதைச் சுருக்கம் பின்வருமாறு :

பாக்கியபுரமெலு மூலிலுள்ள பெருவியாபாரியான வணி குருகுரியர் என் பார் மகன் சகலகுணசம்பன்னன், கல்வி பயின்ற பின்னர், ஆசிரியரின் சிபாரிசின் பேரில், பெருந்தியத்துடன் கப்பலொன் றில் வர்த்தகம் செய்ய அனுப்பப்படுகின்றன. துருக்கர்கள் சிலர் கைப்பற்றிக் கொண்டுவந்த விஜயபுரி மன்னன் விஜய சிங்க ராஜனின் மகன் ஆனந்த மனோகரி யையும் அவன் தோழி இரத்தினம்பாளையும் மீட்பதற்குச் சம்பந்னன் துருக்கிய ருக்குத் தன் கப்பலேயே கொடுத்து விடுகிறார். வீடு திரும்பிய மகனைத் தந்தை வைகின்றார். ஆசிரியரின் சிபாரிசின் பேரில் மூன்றும் முறையும் சம்பந்னன் அனுப்பப்படுகின்றன. இம்முறை அவன் தனது மனைவியாகிவிட்ட மனோகரியின் தகப்பனது இராச்சியத்துக்குச் சென்று அங்கு தான் யாரெனக்கூறிப்பின்னர் தூர்மந்திரி யொருவனின் சதிச்சொல்களினின்றும் தப்பி இராச்சியத்தையும், சௌபாக்கியங்களையும் பெறுகின்றன. தற்கணவாழ்வு நலத்தைத் தருமென்பது யாவராலும் உணரப்படுகின்றது:

4 : 3 இந்நாடகத்தைத் துறையப்பாபிள்ளையர்கள் எழுதியபொழுது தெல்லிப்பழை அமெரிக்கமிஷன் ஆங்கிலப் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராகவிருந்தார். மதம்பற்றிய மனமாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கிவிட்டதெனினும், பூரணமான மதமாற்றம் ஏற்படவில்லை. அப்பெருமாற்றம் மகாஜனக் கல்லூரி நிறுவப்படுவதுடனேயே (1910) ஏற்படுகின்றது.

இந்நாடகத்தின் கதையமைப்பு, மொழிநடை முதலியனவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதற்கு இம்மதநிலை முக்கியமாகின்றது.

5 : 1. இந்நாடகத்தின் அமைப்புதெறி யினைப் பார்ப்போம்.

நடிப்பதற்கென்றே எழுதப்பட்டதால் இதன் அமைப்புதெறி இக்கால நாடக நிலைமையை அறிவதற்குப் பெரிதும் உதவும்.

ஆசிரியர் ஆங்கில இலக்கியப் பயிற்சியும், தேர்ச்சியும் பெற்றவர். 'கேம்பிரிஜ் சீனியர்'த் தேர்வினிற் பத்தொன்பதாவது வயகிலேயே சித்தியடைந்தவர். ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள முன்குறிப்பிட்ட கட்டுரையொன்றில் ஷேக்ஸ்பிரைது ஆக்கங்களைப் பற்றிய பரிச்சயம் தனக்கு உண்டு என்பதை நன்கு புலப்படுத்துகின்றார்.³¹

ஆங்கில நாடக இலக்கியமரபில், நாடகங்களைக் காட்சி நிகழ்வுகளுக்கியைய Act, Scene என வகுக்கும் மரபு ஒன்றுண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட ஆங்கிலப் பதங்களை அங்கம், களம் என மொழிபெயர்ப்பது மரபு.³² ஆனால் துறையப்பாபிள்ளையோ Act என்பதைச் "செய்கை" என்றும், Scene என்பதை "இடம்" என்றும் மொழி பெயர் த்துள்ளார். நாடக அமைப்பில் அங்கம் எனப்படும் Act நாடகக்கதை வளர்ச்சியில் முக்கியகூருக அமைதல் வேண்டும். இவ்வங்கப்பிரிவுபற்றி ஆங்கில நாடக மரபிலேயும் ஏகோபித்த கருத்து எதுவுமில்லை. அங்கம் என வகுப்பது நாடகாசிரியன் நிலையிலேயே நடைபெறும் ஒரு வகைப் பாடாகும். ஷேக்ஸ்பிரை தாம் எழுதிய நாடகங்களை இல்வாறு வகுத்தாரா என்பதுபற்றி ஐயமுண்டு.

30. சிக்கெஸ்சேரை — பக். 195, 254.

31. கந்திப்பு ஈஜப் பார்க்கவும்.

32. குரியகாரமணசால்திரியார் வி. கோ. காடகவியல் (பி. பி.பி.) சென்னை 1936 — பக். 188-90.

கோமசுக்தாப்புலவர் க. உமிரினங்குமரன் நாடகம், பாழ்ப்பாணம், 1936. பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை உறட்ப (Act), களம் (Scene) என்ற வகுப்பர்—கானுடம், கொழுப்பு 1941.

சகலகுணசம்பன்னனில் முதலாவது “செய்கை”யில் நான்கு காட்சிகளும் (இடம்) இரண்டாவதில் ஆறு காட்சிகளும் மூன்றாவதில் ஆறும் இடம் பெறுகின்றன; இப்பிரிவு இலக்கிய நெறிப்பட்ட பிரிவே என்பது நாடகத்தினுள் வரும் சில குறிப் புக்களால் தெரியவருகின்றது. கதைவிளக்கம் என்னும் பகுதிபற்றி ஏற்கனவே குறிப் பிடிப்பட்டுள்ளது. முதலாம் செய்கையில் ஒரு கதைவிளக்கமும், இரண்டாம் செய்கையில் இரண்டு கதைவிளக்கங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. காட்சி அமைப்பு நன்கு எழுதப்பட்டிருப்பின் இப் பிரச்சினை ஏற்பட்டிருக்கவிடமில்லை. நாடகத்தில் இரு இடங்களில் உள்ளவற்றைவிட மேலும் சில சம்பாஷணைகள் சேர்க்கப்படவேண்டுமெனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.³³ இவையாவும் இந் நாடகம் உண்மையில் மேடைக்கான முன்பிரதி யென்பதையே நிறுவுகின்றன. பாத்திரங்கள் சில தனிமொழி (Soliloquy) பேசுவதை ஒரு காட்சியாகக் கொண்டிருப்பது (செய்கை 3 இடம் 2) ஆங்கில நாடகச் சாயலீக் காட்டுகின்றது.

நாடக அமைப்பில் மேற்குறிப்பிட்ட சில இடர்ப்பாடுகள் ஏற்பட்டமைக்கான இன்னொரு காரணம், நாடகத்தில் மரபுவழி உத்திகளையும் இணைக்க முயன்றமையேயாகும். மரபுவழி நாடகங்களின் இசை, நாடக அமைப்புப்பற்றிய ஒன்றாகும். நாட்டுக் கூத்துக்கூது அதுவே நாடக உறுப்பைக் காட்டிந்ற்கும் (வரவுப்பாட்டு). ஆனால் பார்சியர் வழி வந்தி ணைந்து ‘ஸ்வெஷல்’ நாடகமரபில் பாடலைப் பாடிப்பின்னர் அதன் கருத்தை வசனத்தில் விளக்கமாகக்கூறுகின்ற மரபுண்டு.³⁴ அந்த முறையினைத் துரையப்பாபிள்ளையவர்களும் பின்பற்றியுள்ளார். நாடகம் முழுவதிலும் இப்பண்பு காணப்படுகின்றதெனலாம். பம்மல் சம்பந்தமுதலியாரது நாடகங்

களிலும் இம்மரபு போற்றப்படுவதைக் காணலாம்.³⁵ ஆங்கிலநாடகச் செல்வாக்குக் குட்பட்டவர்கள் கூட மரபுவழி நாடகமரபினை எந்த அளவுக்குப் பேணவேண்டியிருந்ததென்பதை இவ்வண்மை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கர்நாடக இசை இயைத்து வருவதும் பார்சிவழி வந்ததுமான நாடகமரபில் தமிழ் யாப்பு வகைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. விருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை முதலியன உதாரணங்களாம். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் பிரபலப்படுத்திய இந்த நாடகமரபில், முன்னர் நடந்த கதையை மீட்டும் (நாடகத்தின்) கூறும் பொழுது அகவலைப் பயன்படுத்தல் மரபு. இதற்கான தலைசிறந்த உதாரணம் ஸம்பூரண அரிச்சந்திராவில், மயானகாண்டத்தில் வரும் அரிச்சந்திரன் அகவல், சந்திரமதி அகவல் ஆதியனவாகும்.³⁶ சகலகுணசம்பன்னனிலும் பாத்திரங்கள் முன்னர் நடந்தனவற்றைத் தொகுத்துக் கூறும் பொழுது அகவல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.³⁷

5 : 2 சகலகுணசம்பன்னன் முதன் முதலில் மேடை யேற்றப்பட்டபொழுது எம்முறையில் மேடை யேற்றப்பட்டது என்பது பற்றிய குறிப்புக்கள் கிடைக்கவில்லை. மேடையமைப்பில் சதுர உயர்ந்த மேடையே (இப்பொழுதுள்ளது) பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். திரைகள் பயன்படுத்தியிருத்தல் வேண்டும். “செய்கை”² இடம் 5 இல் வரும் நிகழ்ச்சிகள் “க்ரேட்சினை”ப் பயன்படுத்தியே காட்டப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அக் காட்சியில் முதலில் மந்திரியின் தனிமொழியும் பின்னர் அரண்மணையில் நடப்பனவும் வருகின்றது. செய்கை 1, இடம் 2 இல் வரும் துறைமுகக் காட்சி, செய்கை 2, இடம் 1 இல் வரும்

33. கிஞ்சனைச்சோலை — பக். 215, 245.

34. சங்கரதாஸ் சுவாமி டி. டி. சாரங்கதாஸ் (மதுரை, 1929), ஈசு அதாகுயா (மதுரை, 1926). குற்றுலம்பிள்ளை K. ஸம்பூரண அரிச்சந்திரா (சென்னை, 1948).

35. சம்பந்தமுதலியார் டி. அமலாதித்யன் (சென்னை, 1908).

36. குற்றுலம்பிள்ளை K. ஸம்பூரண அரிச்சந்திரா — பக். 38, 39, 45.

37. கிஞ்சனைச்சோலை — பக். 237, 268.

கடற்காட்சி முதலியனவற்றுக்கும் பூங்கா வனத்துக்கும் (1 : 3) திரைச்சீலைகள் பயன் படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

வேடப்புணைவு, உடைகள் ஆகியனவற்றில் சம்பந்தமுதலியார் மரபுக்கும் (ஆங்கிலதெற்றியை அறிந்த மரபு) சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் மரபுக்கும் (அந்தப் பிரக்ஞை இல்லாத மரபு) வேறுபாடு இருக்கவில்லை யென்பதை அக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட நாடகத்துப் புகைப் படங்கள் காட்டுகின்றன.³⁸

5 : 3. இலங்கைத் தமிழ் நாடக மொழி நடைவளர்ச்சிபற்றி ஆராய்வதற்குச் சகலகுணசம்பன்னன் பெரிதும் உதவுகின்றது. சமூத்துக்கெனத் தனிப்பட்ட ஒரு தமிழ்நாடக மரபு ஏற்படவேண்டுமெனில், அது முதன்முதலில் நாடகக் கைதயிலும், மொழி நடையிலுமே தொடங்கல் வேண்டும். மரபுவழிவரும் நாடகங்களில்

கண்டிராசன், பூத்தம்பிவிலாசம் ஆதியன் சுதேசக் கதைப் பொருளைக் கொண்டவை. கலையரசு சொர்ணவிங்கம் பரப்பிய நாடக மரபில் இத் தேசியமரபு போற்றப்படவில்லை. சமூத்தமிழ் நவீன நாடக மரபில் சமூத்துப் பிரச்சினைகளை வைத்து, சமூக நாடங்கள் எழுதி, தேசிய நாடக மரபுக்கு வழிவகுத்த பெருமை பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையைச் சாரும்.³⁹ அவரே முதன்முதலில் முழு நாடகத்தையும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சவழக்கில் எழுதி வரும்.⁴⁰ யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சமொழி நாடகங்களிற் பயன்படுத்தப்பட்டதன் வரலாற்றை அறிவதற்குச் சகலகுணசம்பங்கள் உதவுகின்றது.

இந்நாடகம் ‘இலக்கிய’த் தமிழ் வேலேயே பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டுள்ள தெனினும், இடையிடையே யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சமொழி இடம்பெறுவதைக் காணலாம். அவற்றுட் சில வருமாறு:

பக்கம்	செய்கை	இடம்
178	I	I (i) நொத்தாரிஸ் சத்தியசன்மா (ii) அப்படிச் சொல்லாதேயும்
179	I	I (iii) நேரம்போகுது
184	I	II (i) பத்திரம் ராணி
198	II	I (i) தன் தொழில் விட்டவன் சாதியிற் கெட்டவன்
211	II	II (i) ஆயிரக்கணக்கான பறைச்சிகளையும் ஒரு பொள்ளற் கப்பலையும் கொண்டுவந்தாலே
214	II	II (i) இளவரசியல் நளவரசியாக்கும்
223	II	III (i) பகையரசர் நம்மைச் சருவும் பொருட்டு
235	II	VI (i) பாடல் ஆச்சரியம் என்றன் புத்திரி சித்திரம் அச்சொட்டாயிங்குணமைந்ததென்றாதன் ம் இதென்ன பார இழவாய்க் கிடக்கு
26	III	

யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சவழக்கு மொழி குறிப்பிட்ட சில பாத்திரங்களால்மாத்திரமல்லாது எல்லாப் பாத்திரங்களாலும் பேசப்படுவது ஒரு முக்கிய அமிசமாகும்.

38. குறிப்பு 36இல் வரும் அலின் அட்கட்டிலுள்ள படம் கலையரசு சொர்ணவிங்கத்தின் நூலில் பக. 72 அடிக்குதல்ல படம்.

39. சிவதம்பி கா. வெறுங்கோயில், புதுயகம், மேதை மலர் (கொழும்பு, 72) பக. 44—48.

40. கணபதிப்பிள்ளை க. சானுடகம் மூன்றாம் கொழும்பு, 1941).

சகலகுணசம்பன்னன் மொழிநடையைப் பார்க்கும்பொழுது, பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய சங்கிலிநாடகத்து நினைவு எழுவது இயல்லே: அந்த நாடகத்

58 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

திலும் யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு மொழிப் பதங்கள் இயற்றமிழ் நடையிலே பயின்று வருவதைக் காணலாம்.

காலத்தால் வேறுபட்ட இரு நாடகாகிரி யர்கள் நாடக அமைப்பில் ஒரோவிடங்களில் ஒத்துநிற்பதற்கான காரணம் யாது? இருவரும் எழுதப் புகுந்த கதைப் பொருளும், நாடகத்தின் பொதுசனத் தாக்கம், பற்றிய அவர்களது கருத்துமேயாகும்,

சுகலகுணசம்பண்ணன் “இராஜா இராணி”க் கதையாகவிருப்பினும் சமூக முக்கியத்துவமுள்ள கதை; ஆசிரியரின் சமூகக் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கும் நாடகம். (இதனைச் சிறிது பின்னர் பார்ப்போம்) பாவலர் தமது நாடகம் சமூகத் திலே தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற கருத்துடையவரென்பது முன்னாரே புலனுகிட்டது. இதனாலேயே அவர் மக்களின் மொழிநடையில் வரும் சில சொற்களைக் கையாண்டார். ஆனால் இம் மொழிநடை பூரணமான ஒன்றாக மிரிவில்லை. அதற்கு அவரது சமூக நோக்கும் ஒரு காரணமாகும். மக்களின் முன்னேற்றம் எனப் பாவலர் கருதியது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகநிலைக்குக் கீழே செல்லவில்லை யென்பது, யாழ்ம்பாண சுவதேசக் கும்மி (244, 253), எங்கள் தேசநிலை (3, 4, 7) போன்ற பாடல்கள்மூலம் தெரிகிறது. இது காலத்துக்கியை நடந்துகொண்டதன் இயல்பே. ஆனால், பேராசிரியரோ “யாழ்ப்பாணத்து மத்தியதர வர்க்கத்துக்குடும்பப் பிரச்சினைகள் சமூகப் பிரச்சினைகள் யாவற்றையும்.....பிரதேச மொழி நடையிலே எழுதினார்.”⁴¹ தனது வளர்ச்சியநுபவ அடிப்படையில் முழுத் தமிழ்ச் சமூகத்தையுமே சித்திரித்துக் காட்டினார். மேலும் பேராசிரியரின் மொழிக் கல்வி யற்றிவும் சமூக உணர்வும் அவரைப் பாரதத் தமிழினதும் பாரதத் தமிழனதும் நன்றாக்கின: எனவேதான் அவரது நாடகங்களிற் பேச்சத்தமிழ் பூரணமாக இடம் பெற்றது.

41. 39இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கட்டுரை.

42. இங்கைய பாதகாட்டிய மரபில் இக் கருத்துச் சிறிது வேறுபட்டுள்ளது.

ஆயினும் சமூக உணர்வுடன் நாடகம் எழுதுவோர் மக்களின் மொழிநடையையே கையாளவேண்டிவரு மென்னும் உண்மை இதனால் புலப்படுகின்றது. அத்துடன் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையினால் தொடக்கப்பெற்ற ஒரு நாடக நெறியின் மூலத்தை நாம் இதனால் அறிந்துகொள்கின்றோம்.

5 : 4. சுகலகுணசம்பண்ணனில் வரும் பாடல்கள் பாவலரின் இசைக் கோட்பாட்டினை விளக்குவனவாக வுள்ளன. கட்டளைக் கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் என்பவற்றைவிடப் பதங்களிலும் இசைப் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். சம்பந்தமுதலியார் மரபு நாடகங்களிலும், சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் மரபு நாடகங்களிலும் வரும் பாடல்களைப் போலவே இவையும் மூன்றன. பார்சி நாடக நெறியை நேரடிப் பிரதி செய்தாரைப் போன்றல்லாது, சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தமது நாடகங்களில் கார்நாடக இசையினை நன்கு பயன்படுத்தினார். அவர் ஒரு சிறந்த புலவர். சங்கரதாஸ் சுவாமிகளின் நாடகப் பிரதி களில் பாடல்கள் இராக தாளம் கூறப்பட்டிருக்கும். தமது சித்ரசமஞ்சரிக்கு இராக தாளம் குறிப்பிட்ட பாவலர் நாடகப் பாடல்களுக்கு அவ்வாறு குறிப்பிடாது விட்டது ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது.

இசைப் பாடல்கள் பற்றிய சில சொற்கள் முக்கியமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. இசைப் பாடல்கள் ஒன்றொன்றையும் பதம் என்றே கூறுகின்றார்: பதம் என்பது அபிநியிக்கப்படும் பாடல் என்ற கருத்தில் நிற்கும்.⁴² இசைப் பாடல்களைப் பல்லவி, அநுபல்லவி, சரணம் எனப் பிரதித்தல் மரபு. பாவலரோ பல்லவியைப் பல்லவம் என்றும், அநுபல்லவையும் என்றும் எழுதுகின்றார். பல்லவியைப் பல்லவம் என வழங்கும் பிரயோகம் வின்ஸ்லோ அகராதியிற் காணப்படுவதாகத் தமிழ் வெக்சிக்கன் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ்க் கிறித்தவர்

களின் மரபில் பஸ்லவம் என்பதே வழக்குப் போலும்.

தமது பிற பாடல்களிற் கும்மி போன்ற கிராமியக் கவிதை வடி வங்களைக் கையாண்ட பாவலர், தமது நாடகத்தில் கப்பற் பாட்டுகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

5 : 5. இந்த நாடகம் எந்த அளவுக்கு நாடகாசிரியரின் கருத்தினைப் பிரதி பலிக்கின்றது என்பதை அறிதல்வேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கான சமூக சீர்திருத்த வழிமுறையில் வர்த்தகத்துக்குப் பின்லோயவர்கள் மிக முக்கியமான இடம் கொடுத்திருந்தாரென்பது யாழ்ப்பாணச் சுவதேசக் கும்மியிலும், எங்கள் தேசநிலைக் கண்ணிகளிலும் தெரியக் கிடக்கின்றது: நாடகத்தில் சகலகுணசம்பங்னன் வர்த்தகஞ் செய்து பொருளீட்ட முற்படுவதைக் காணலாம்.

கல்வித்துறையிற் பெரும்பணியாற்றிய பாவலர் அவர்கள், தமது நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரங்களை ஒரு வராக ஆசிரியர் ஒருவரைச் சித்திரித்துள்ளார். சம்பன்னை மூன்றும்முறையும் வணிகஞ் செய்ய அனுப்புமாறு தகப்புன் தீர்மானிப் பதற்குக் காரணகர்த்தர் ஆசிரியரே.

பாவலர் தாம் நிஜவாழ்க்கையிற் போதித்த சன்மார்க்க நெறியினை நாடகத்தில் ஆசிரியர்மூலம் போதிக்கின்றார். (செய்கை 1, இடம் 1.) எனவே, ஆசிரியர் என்ற பாத்திரத்தினை இலட்சியங்கள் மிக்க உயர்குண சீலராகச் சித்திரிப்பதில் வியப்பில்லை.

பாவலர் கிறித்தவத்திலிருந்த காலத்து எழுதப்பட்ட நாடகம் என்பதை எடுத்துக் கூறுவன்போ ஸமைந்துள்ளன சில சொற் பிரயோகங்கள் :

“ஜெகதீசன் அனுப்பிய பரமதூதன்” (பக். 204).

“ஏழையினை இரட்சிப்பதற்காய்” (பக். 214)

“ஏழைக் கிரங்குபவன் சசனுக்குக் கடன் கொடுக்கிறான் என வேதம் புகல் கிண்றதே:” (பக். 221)

என்பவற்றை உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

6. நாடகம் கத்தோலிக்க மரபில் வகித்த இடத்தினைப் போன்ற ஒரு முக்கிய மான இடம், அதற்குப் புரட்டஸ்தாந்த மரபில் இருக்கவில்லை. இங்கிலாந்திலும் புரட்டஸ்தாந்த மரபில் நாடகம் முக்கிய கலா சக்தியாக முகிழ்க்கவில்லை. தியூடர் காலத்து நாடக வளர்ச்சிக்கு வணிக சமுதாயத்தின் எழுச்சியே முக்கிய சமூக நிலைக் காரணமென்பது இப்பொழுது நிறுவப்பட்டுள்ளது: ஆயினும், இங்கிலாந்தில் வழக்கிலிருந்த “நன்னெறி” நாடகங்களை (Morality Plays)ப் புரட்டஸ்தாந்தத் தினர் ஒரோ வேளோகளிற் பயன்படுத்தினர் என்பதற்குச் சான்றுகள் உள். அந்நாடக மரபில் மனிதக் குணங்களைப் பாத்திரங்களாக உருவகிக்கும் ஒரு மரபு உண்டு. சகலகுணசம்பங்னனிலும் அத்தகைய ஒரு சாயலைக் காணலாம். ஆனால் இப் பாத்திரச் சித்திரிப்பு சனமரபு நாடகங்களின் ஒரு முக்கிய பண்பாகும்.

சகலகுணசம்பங்னை எழுதிய காலத்திலே பின்லோயவர்களுக்குக் கிறித்தவத் தொடர்பிருந்தது. அந்த அளவுக்கு இந்நாடகம் அவர் கூர்ந்து நின்ற மதக்கோட்பாட்டினையும் எடுத்துக்காட்டி நிற்கின்றது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது.

வி. சிவசாமி, எம். ஏ,
வரலாற்று விரிவுரையாளர்
பாட்ப்பாணக் கல்லூரி

சமூத்துத் தொல்பொருளியலும் தமிழியலும்

I. பொது

தொல்பொருள் என்னும்போது பழைய கால மனிதன் பயன்படுத்திய பொருள்கள் — கல், மண், மரம், உலோகம் முதலிய வற்றினாலே செய்து பயன்படுத்திய கருவிகள், உபகரணங்கள், மேற்குறிப்பிட்டன வற்றில் எழுதப்பட்டுள்ள சாசனங்கள், நாணயங்கள், குடைகள், வீடுகள், மாளிகைகள் முதலிய இருப்பிடங்கள், கோவில்கள், மனிதன் இறந்தபின் எஞ்சம் எலும்புக்கட்டுகள், அவற்றூலாய கருவிகள் முதலியனவற்றையே கருதுகிறோம். இவை பற்றிய ஒழுங்கான அறிவியலே தொல்பொருளியலாம்: மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொன்றினைப் பற்றியுமே தனித்தனியாக விவரிக்கலாம். தமிழியல் என்ற பதம் மிக அஸ்தமைக் காலத்தியது. தமிழைப்பற்றிய எவ்வாவிதமான அறிவும் — இலக்கியம், இலக்கணம், மொழிநூல், மொழியியல், வரலாறு, வரிவடிவம் முதலியன பலவும் தமிழியலில் அடங்கும்.

II. தொல்பொருளியலும் தமிழியலும்

தொல்பொருளியலுக்கும் தமிழியலுக்கு மிடையில் என்ன தொடர்பு, என்மேலமூந்த வாரியாகச் சிலர் வினாவ்வாம். ஆனால் இவ்விரு அறிவியற் றுறைகளையும் கூர்ந்து நோக்கும்போது இரண்டிற்கு மிடையிலுள்ள தொடர்புகள் தெளிவாகும். ஆதிகாவம் தொட்டு மனிதனைப் பற்றிய எவ்விதமான அறிவியல்களும் ஒன்றே டொன்று தொடர்புள்ளனவாகவே யிருந்து வந்தன: ஆனால், சமீபகாலத்திலேதான் இத்தகைய தொடர்புகள் நன்கு அறியப்பட்டு வற்புறுத்தப்படுகின்றன.

தமிழியலின் பலதுறைகளுக்கும் இன்று தொல்பொருள் நன்கு துணையாக அமைந்துள்ளது. தமிழ் நூல்களின் காலவரை

யறை — தமிழிலக்கணம், இலக்கியம், வரி வடிவம், முதலியனவற்றின் காலவரையறையினை நிர்ணயிப்பதற்குத் தொல்பொருள் ஏதோ வகையில் உதவலாம். இலக்கிய, இலக்கண நூல்களிலே காணப்படாத கவிதைகள், சுனாப்பகுதிகள், சொற்களூடாக கள், சொற்கள், இலக்கண வழக்குகள் முதலியனவும் தொல்பொருளியல் மூலமாக வெளிப்படலாம். அதேவேளையிலே இலக்கிய மூலங்கள் கூறும் வரலாற்றுச் செய்திகளை உறுதிப்படுத்தவும், சிலவேளைகளிலே பூரணப்படுத்தவும் தொல்பொருள்கள் உதவுவன. இக்கால விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் வேகத்தாலே தொல்பொருளியலும் வளர்ந்துவந்துள்ளது. பழம் பொருள்களின் காலவரையறையினை விஞ்ஞான முறைப்படி எளிதிலே கணித்து விடலாம். இம்முறைகள் இலக்கையிலோ இந்தியாவிலோ இன்னும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

III. இன்றைய நிலையிலே தொல்பொருளியலும், தமிழியலும்

இற்றைக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழியல் பற்றி ஆய்ந்தோர் தொல்பொருளியலை அவ்வளவு பயன்படுத்திலர். சிலர் முற்றுகவே பயன்படுத்திலர். காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் போன்ற சிலர் இதற்குப் புறநடையாவர். ஆனால், இன்னே வயோதிபத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்றால் என்ன, இளம்பிராயத் தமிழறிஞர் என்றால் என்ன, தொல்பொருளியலையும் பயன்படுத்துவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகப் பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய தமிழிலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலைக் குறிப்பிடலாம். அல்லது எமது நாட்டவரான பேராசிரியர் எக்ஸ், எஸ். தனிநாயக அடிகள், கலாநிதி கா.

கைலாசபதி போன்றுர் எழுதிய நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். உதாரணமாகப் பின்னையவரின் பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வளமும் என்ற நூலினைக் குறிப்பிடலாம். அல்லது கலாந்தி ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் சாகனமும் தமிழும் என்ற நூலினைக் குறிப்பிடலாம்.

IV. தென்னிந்தியத் தமிழகம்

தென்னிந்தியத் தமிழகத்திலே தற்போது நடைபெற்றுவரும் தொல்பொருளாராய்ச்சியினாலே பண்டைத் தமிழ்மொழி வரலாறு, இலக்கிய வரலாறு, தமிழக வரலாறு முதலியன் நன்கு துவங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் திரு. ஜிராவதம் மஹாதேவன் அவர்கள் தமிழ்ப் பிராமிச சாகனங்கள் பற்றி எழுதியுள்ள ஆய்வுரையினைக் குறிப்பிடலாம்.¹ மேலும் காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலே நடைபெற்று வரும் அகழ்வாராய்ச்சியினாலே சங்க நூல்களின் வரலாற்றியல்பு மேம்படுதலையும், அந்தகர் முற்றுக்கூடுதலை கொள்ளப்படவில்லை யென்பதையும், இதுபற்றிப் பிந்தியகாலத் தமிழ் நூல்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது சரியில்லை என்பதையும் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.² இவ்வாறு பல எடுத்துக்காட்டுக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

V. ஈழம்

ஸமத்துத் தமிழியல் பற்றி அறிவுதற்குத் தொல்பொருளியல் ஓரளவாவது உதவுகின்றது. எமது நாட்டிலே தொல்பொருளியல் இன்னும் நன்கு வளர்ச்சியடையவில்லை. குறிப்பாகத் தமிழியலுக்குத் துணைபுரியக்கூடிய தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சி ஆரம்ப தசைகளிலேதான் இருக்கிறதென்னலாம். சமவரலாற்றிலே, தமிழியல் நெடுஞ்காலமாக ஒரு பிரதான காரணியாக நிலவிவந்தமைக்கு இலக்கிய மூலங்களிலும்பார்க்கத் தொல்பொருளியலே கான்று பகரவேண்டும்.

ஆனால், அத்துறையின் வளர்ச்சி மந்தமாக இருப்பது ஒரு முட்டுக்கட்டையாக உள்ளது. அவ்வாறுமீனும் சில பிரதான ஆம்சங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இலங்கையிலே, ஆரிய நாகரிகத்துடன் வந்த சிங்கள மக்களும், திராவிட நாகரிகத்துடன் வந்த தமிழரும், பிற திராவிடரும், இவர்களுக்கு முன் வாழ்ந்த ஆதி ஒன்றரேலோயிட்ஸ் போன்ற இன்தத்தவரும் சேர்ந்து கட்டியெழுப்பியதே இலங்கை நாகரிகமாகும். ஈழத்துப் பெளத்த-சிங்கள மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட வரலாற்றினையே, பாளிமொழியிலே தீவெங்கம், மஹாவம்சம், சூளவம்சம் முதலியன் பொதுவாக எடுத்துக் கூறுவன். இதனாலே ஒரு தலைச் சாய்வான நாகரிகத்தினை ஓரளவு பிரதிபலிப்பன். ஆனால் இக் குறைபாட்டின்து தொல்பொருளியலே ஓரளவாவது நிவீர்த்திசெய்யலாம். இத்தகைய குறைபாடு கி. பி. 13ஆம் நூற்றுண்டு வரையுள்ள ஈழ வரலாற்றில் அதிகம் உண்டு.

சிறில்து ஆண்டிற்குச் சற்று முன்பின் னன் சில நூற்றுண்டுகளாக (கி. மு. 2ஆம் நூற்றுண்டு தொட்டுச் சில நூற்றுண்டுகளாக) ஈழத்திலே திராவிடர் குறிப்பாகத் தமிழரின் செல்வாக்கு நன்னிலையிலிருந்த தற்குப் பாளி நூல்களிலே வரும் குறிப்புகள் மட்டுமன்றிப் பொன்பரிப்பு, குருகல்கிணன், கதிரவெளி, படியகம்போல, கொண்ட தெனிய, வளவே பகுதி, கொக்கபே, குல்லோலைநான்கனதே, வல் விபூரம், மாதோட்டம், அநுராதபுரம், வஷனியா முதலிய இடங்கள் பலவற்றிலே கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ள திராவிடவியல் சார்பான பெருங்கற் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்-குறிப்பாகத் தாழிகளும், சில கல்லெட்டுக்களும் ஆதாரமாம். இவை பற்றிய மூலங்களைச் சற்று விரிவாகக் கலாந்தி கா. இந்திரபாவா

1. Mahadevan Irawatham—Tamil Brahmi Inscriptions of the Sangam Age—Madras 1968.

2. சியாகராசன் புலவர் ஈ. (i) “காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் புதைபொருளாராய்ச்சி” — ஆராய்ச்சி III, I —1972. ப. 101—109.

(ii) Raman K. V. Excavations at Pumpuhar — ஆராய்ச்சி மேற்படி ப. 118—123.

அவர்கள் ஒன்றுசேர்த்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.³ தமிழர் செல்வாக்கு நிலவிய அக்காலப்பகுதியிலே சில புலவராவது எமது நாட்டிலும் வாழ்ந்திருப்பர். சங்க நூற்றொகுதி சிலவற்றி விடம்பெற்றுள்ள சில பாடல்களைப் பாடிய ஈழத்துப் பூதந் தேவனுர்⁴ சமுத்தீவர்ஸன்பது பொருத்த மானதே. சங்ககால முடிவிலே தமிழகத்திலே கி. பி. நான்காம் நூற்றினாண்டளவிலே களப்பிரர் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது. மூவேந்தர் ஆட்சி கவிழ்க்கப்பட்டது. ஈழத்திலும் பெளத்த செல்வாக்கு முன்னைய காலத்திலும் பார்க்க அதிகரித்தது. இத்தகைய காரணங்களாலே தமிழியற் செல்வாக்குக் குன்றியிருக்கலாம்.

இதன்பின், தென்னிந்தியாவிலே, பல்லவ — பாண்டியப் பேரரசுகள் கி. பி. 7ஆம் நூற்றினாட்சிலே விரிவுற்றன. இதைத் தொடர்த்து தமிழியற் செல்வாக்கும் அதிகரித்தது. கி. பி. 7ஆம் நூற்றினாட்சிலே தமிழகத்திலே வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோணமலையிலும், மாதோட்டத்திலும், எட்டாம் நூற்றினாட்சிலே வாழ்ந்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், மாதோட்டத்திலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் சிவபெருமானைப்பற்றிப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். இவையிரண்டும் துவரமுகப் பட்டினங்களுமாம்; இவ் விடங்களிலே தமிழ்ச் சைவரின் செல்வாக்கு அக்காலத்திலும், அதற்குப் பல நூற்றினாடுகளுக்கு முன்பும் நன்னிலையில் நிலவியிருந்திருக்கவேண்டும். அல்லாவிடில், தேவார ஆசிரியர் இவற்றிலே கவனங்கெலுத்தியிரார். இவ்விடங்களிலேயே பழைய சைவக்கோயில்கள், மக்களிருந்தமைக்குத் தொல்பொரு

ளியலும் சான்று பகரும். ஆனால் இன்னும் கூடுதலான தொல்பொருளியல் ஆராய்ச்சி மூலம் பல விபரங்கள் தெரியவரலாம். தமிழியற் செல்வாக்கு அதிகரித்தமைக்குச் சிங்கள மன்னர் சேவையிலிருந்த தென்னிந்திய வீரரும், தென்னிந்திய வணிக கணங்களின் நடவடிக்கைகளும் சில பிரதான காரணிகளாம்.⁵ ஐஞ்ஞாற்றுவர், வீரவலஞ்சியர், நானுடேசியர், நகரத்தார், வீரக்கொடியார் முதலியோரின் கணங்கள் குறிப்பிடற்பாலன.⁶ ஈழத்திலே கிடைத்த காலத்தால் முந்திய சாசனத் தமிழ்ச் செய்யுள் அநுராதபுரத்து நான்கு நாட்டார் என்ற வணிக கணத்தாருடைய தென்பது குறிப்பிடற்பாலது.

VI. யருப்பாண அரசு

இவ்வரசு கி. பி. 13ஆம் நூற்றினாட்சிலே தோன்றி கி. பி. 1619 வரை நிலவியது. ஈழத்துத் தமிழ்க்குடியேற்றங்கள் சில பற்றியும், இவ்வரசு பற்றியும் கி. பி. 16, 17, 18ஆம் நூற்றினாடுகளில் வியற்றப் பட்ட கௌமாரமாலை, வையா பாடல், யாழ்ப் பாண வைவமாலை முதலியன எடுத்துக் கூறுவன.⁷ யாழ்ப்பாண அரசு தோன்றிய பின்னரே திட்டவட்டமான தமிழியல் மரபு ஈழத்திலே தோன்றியது எனலாம். எனவே இதற்கு முந்தியகாலத் தமிழியலுக்குத் தொல்பொருளியலின் முக்கியத்துவம் வெளிநிட மலை. மேற்குறிப்பிட்ட நூல்கள் கூறுவன் சிலவாவது தொல்பொருள்களால் உறுதிப் படுத்தப்படுகின்றன; ஆனால் யாழ்ப்பாண அரசின் தலைநகரான நல்லூரில் இன்றைய நிலையிலாவது ஓரளவு அகழ்வாராய்ச்சி நடத்தினால் சிலவேளை புதிய தகவல்கள்

3. Indrapala K. (i) "Early Tamil Settlements in Ceylon". Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society. New Series Vol. XIII. 1968. ப. 43—63.

(ii) வீக்கேஸி 7-6-69, 22-6-69, 6-7-69.

4. சுதங்கேவனுர் பாடல்கள் (7). அகாந்தா 86, 231, 307; குறங்கேகை 189, 343; 360, கற்கிணி 366

5. Indrapala K. "South Indian Mercantile Communities in Ceylon Circa 850—1250" The Journal of Historical and Social Studies New Series I No. 2. ப. 104 — 106.

6. இங்கிப்பாலை கா. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் தோற்றும் — கண்டி 1972. ப. 4.

7. இவைபற்றிக் கொசிதி சி. பத்மாகாதன் ஆராய்ச்சு வருகின்றார். ஈழத்து வரலாற்று நால்கள் பாகம் I (கையாப்பாலை, வையாபாடல்)—பேராதனை 1972.

எவையாவது கிடைக்கலாம். மேலும், நல்லாரைப் போத்துக்கேயர் இறுதியாகத் தாக்கியபோது கோவில்களைக் குறித்த (பூதபெளங்க) சம்பவங்களையும், செப்புப் பட்டபத்தினையும் கொண்டு, கோவிற் பண்டாரம் மட்டக்களப்பிற்கு ஒழிஞன் என வைவபவமாலை கூறும்.⁸ இப்பட்டபத் தினை இன்று தேடிக் கண்டுபிடித்தால், ஈழத் தமிழியல் பற்றிய சில அரிய செய்திகள் வெளிவரலாம். யார் முயற்சிப்பர்? யாழ்ப் பாண மன்னரின் சேது நாணயங்கள் கிடைத் துள்ளன. அவர்களின் தனித்துவத்திற்கு இல்து ஓர் எடுத்துக்காட்டாம்.

VII. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சாசனவியல்

இத்துறை தமிழியலுக்குப் பலவகையிலே வரையறுக்கப்பட்ட அளவிலே துணை புரி கின்றது. இத்துறையிலே திருங் கிருஷ்ண சாஸ்திரி, பேராசிரியர் சே. பரண விதான், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் ஆரம்ப கட்டங்களிலே தொண்டாற்றிவந்தனர். நந்போது கலாநிதி கா: இந்திரபாலா, கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர் தொடர்ந்து குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகள் கண்டுபிடிப்புகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சமூத்துப் பூதந்தேவனுருக்குப் பின் சமூத்திலுள்ள இருபெரும் சிவஸ்தலங்களைப் பற்றித் தமிழகச் சைவ நாயன்மார் பாடிய திருப்பதிகங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டது. இத்திருப்பதிகங்கள் பிறநாட்டுச் சைவ நாயன்மாராலே பாடப்பட்டனவாகிறும், சமூத் தமிழியலுக்குத் துணைபுரிவன. இன்று சமூத்திலேயே கிடைத்துள்ள காலத்தால் முந்திய தமிழ்ச் சாசனச் செய்யுள் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட நான்கு நாட்டார் என்ற தென்னிந்திய வணிக கணத்தினரதாம். இச்செய்யுள் தன்மபாலன் என்ற புத்தபிக்குவைச் சிறப்பித்து வெண்பாவிற் கூறும். அதாவது,

“போதி நிழலமரந்த புண்ணியன்போ வெவ்வுயிர்க்குந் தீதி லருள்சுரக்குந் சிந்தையான் — ஆதி வருதன்மங் குன்றுத மாதவன் மாக்கோதை யொருதன்ம பால னுளன்” என்பதாம்.⁹

மிக எளிமையான நடையிலே புத்தசமயக் கருத்துக்களும் இதிலே வந்துள்ளன. இவ்வணிக கணத்தினரின் புத்தசமய ஈடுபாட் டினையு மிது குறிக்கின்றது. இல்து ஒருவேளையவர்கள் வியாபாரச் சலுகைகள் பெறுதற் காகக் காட்டிய அனுதாபமுமாயிருக்கலாம். இதுபோன்று வேறுபல பாடல்களுமிருந்திருக்கலாம். ஆனால் வையின்று வரை கிடைத்தில். சிலப்பதிகாரத்தில் இடையிடையே அருடியும் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு வரிசை நூட்கள் சிலவற்றிலும், ‘பாரத வெண்பா’விலும் வரும் வெண்பா மரபினை இது நினைவுட்டுகின்றது. இது கி. பி. 9ஆம் நூற்றுண்டாலைவைச் சேர்ந்தது எனலாம்.

இதன்பின் கிடைத்த குறிப்பிடத்தக்க சாசனங்கள் கி.பி. 10 ஆம் 11ஆம் நூற்றுண்டுகளைச் சேர்ந்த சோழரின் மெய்க் கீர்த்திகளும் பிறவுமாம். இவைபற்றிய ஆய்வுகளதொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. சோழர் மெய்க்கீர்த்திக்கு எடுத்துக்காட்டாக, பதவியாலிலே கிடைத்த முதலாம் ராஜராஜன் காலத்துச் சாசனத்திலே ‘திருமகள்போலப் பெருநிலச் செல்வியும்’ என்ற தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்திப் பாகத்தினை¹⁰ அல்லது யாழ்ப்பாணக் கோட்டையிலே கிடைத்த 1ஆம் ராஜேந்திரன் காலத்துச் சாசனத்திலே ‘திருமன்னி வளர்’ என்ற தொடங்கும் மெய்க்கீர்த்திப் பாகத்தினைக் குறிப்பிடலாம்.¹¹ இவை ஆசிரியப்பாவாலைமந்தவை; சமகாலத் தென்னிந்திய சாசனங்களிலே பரக்கக் காணப்படுகின்றன. சோழருக்குப்பின் சிங்கள ஆதிபத்தியத்தினை நிலைநாட்டிய முதலாம் விஜயபாகு முதலாம் பராக்கிரமபாகு முதலியோர் காலத் தமிழ்ச் சாசனங்களைக் குறிப்பிடலாம். தொடர்ந்து

8. திரு. குல சபாநாதன் (பதிப்பாசிரியர்), யாழ்ப்பாண வைவபவமாலை—சன்னதும் 1949. ப. 80—81.

9. இஷ்டிபாலா கா. (பதிப்பாசிரியர்), சிந்தை I, IV — பேராதனை 1967. ப. 31—35.

10. Indrapala K. (Editor) Epigraphia Tamilica Vol. I. Part I. 1971. ப. 32—36.

11. Indrapala K. மேற்படி ப. 52—57.

கி. பி. 12ஆம் நூற்றுண்டுப் பிற்காலப் பகுதியில் ஆட்சிசெய்த கலிங்க மன்னுன் நிசங்கமல்லவின் பண்டுவாசருவரச் கல் வெட்டிலே விருத்தப்பா ஒன்றுள்ளமையினை நோக்கலாம் அதாவது,

“தென்னிலங்கைக் கோன் பராக்கிரமயாகு
நிசங்க மஸ்ஸற் கியாண்டஞ்சிற்
தினகரன் சறவிலைணந்த வத்தையி
லுத்தரட்டாதி யேழ்பக்கம்
பொன்னவன் தினநற் சாதயோகத்தில்
உயர்தரு பேதிமாதவற்கும்
பொற்பமர் கோயில் முனிவராலையந்
தென்றுந்திகழ் சாலையுஞ் சயித்தம்
அன்னவைதிகழ் ஜவர் கண்டன்வனு
பெரிலீவங்கை அதிகாரி அலகுதபுயந்,
தென் பராக்ரமன் மேஜைக்
செனவிநாதன் திருப்பியரன்
மன்னிய சிறப்பில் மலிதருமழகாற்
பராக்ரம அதிகாரிப் பிரிவுனவளர்தர
அமைத்தான் ஹெபுர நகருள்
மதிமான் பஞ்சரன் மகிழ்ந்தேய்”¹² 12
என்பதாம்.

விருத்தப்பாவில் இம் மன்னைப் பற்றிய குறிப்பு வந்துள்ளது: சமகாலத் தமிழகத்திலே கம்பர் இதே யாப்பிலே கம்ப இராமாயணம் என்னும் பெருங்காப்பியம் ஏழுதியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. இதேகாலத்திலும் தென்னிந்திய, சமுத் தொடர்புகள் பல இருந்து வந்தன. இவை சமகாலச் சோழச் சாசனங்களாலும், நிசங்கமல்லவின் அல்லாய் சாசனத்தாலும், பிறவற்றாலும் தெளிவாகும்.

இக்காலத்தின் பின்னரும் தொடர்ந்து சிங்கள மன்னர் சிலர் சிங்களத்தில் மட்டு

மன்றித் தமிழிலும் சாசனங்கள் வெளியிட்டனர். எடுத்துக்காட்டாக, ஆறுவது பராக்கிரமபாகுவின் காலத்திய முன்னேஸ் வரம் கோவிற் சாசனம், யாழ்ப்பாணம் பிரதானவீதிக் கல்வெட்டு முதலியனவற்றி ஜெக் குறிப்பிடலாம். போத்துக்கேயராட்சி முடியும்வரை கோட்டை இராச்சியத்திலும் 1815 வரை கண்டி இராச்சியத்திலும் தமிழியற் செல்வாக்கு நிலவியது. 16ஆம் நூற்றுண்டுச் கோட்டையரசர்களில் ஒருவரான 7ஆம் புவனேகபாகுவின் கடிதம் தமிழிலுண்டு.¹³ கண்டி இராச்சிய காலத் தின் பிற்கட்டத்தி வித்தகைய நிலையினைக் காணலாம்.¹⁴

கி. பி. 13ஆம் நூற்றுண்டிலேற்பட்ட யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தினை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் கி. பி. 14ஆம் நூற்றுண்டுச் சாசனமொன்று கேகாலையிலுள்ள கோட்டைகம் என்ற இடத்திலே வெண்பாவிலே வந்துள்ளது. அதாவது,

“கங்கணம்வேற் கண்ணிழையாற்
காட்டினூர் காமர்வளைப்
பங்கயக்கை மேற்றிலதம்
பாரித்தார் — பொங்கொலிநீர்ச்
சிங்ககநக ராயிரைச்
சேரா அனுரேசர்
தங்கள் மட்மாதர் தாம்”¹⁵

ஏறக்குறைய சமகாலத்திலேதான் புகழேந்தியார் நளவெண்பா பாடிப் புகழ் பெற்றவர்கு

மேற்குறிப்பிட்டதைவிட கி. பி. 16ஆம் நூற்றுண்டளவைச் சேர்ந்த திருகோணமலைக் கல்வெட்டினைக் குறிப்பிடலாம். அதாவது,

12. Kanapathippillai K. (i) “Tamil Inscription from Panduvasanuvara” University of Ceylon Review XVIII 1960. உ. 157 — 162.
- (ii) Krishnan K. G. “Notes on the Tamil Inscription from Panduvasanuvara” University of Ceylon Review XX. உ. 15 — 16.
13. Perera Fr. S. G. History of Ceylon for Schools Colombo 1951. உ. 33.
14. சாயக்கல்வி மன்னர்களைக் குறிப்பிடலாம்.
15. (i) “The Problem of the Kotagama Inscription” Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society XXXII. உ. 214 — 15.
- (ii) இராசகாயகம் செ. யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் 1933. உ. 68.

36 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

“முன்னே குளக்கோட்டன்
முட்டுந் திருப்பனியை
பின்னே பறங்கி
பிரிக்கவே — மன்னவபின்
பொன்னைத் தனியியற்ற
வழித்தே வைத்து
என்னுரே பின்னரசர் கள்”¹⁶ என்பதாம்.
இஃதுமொரு வெண்பாவே.

இவ்வாறு சாசனமூலம் ஈழத்திலே சில தமிழ்ச் செய்யுட்கள் கிடைத்துள்ளன: இவைபோன்று மேலும் சிலவாவது கிடைக்கலாம்; இவற்றிலே, சமகாலத் தமிழக இலக்கியத்தின் போக்கும் தொனிக்கின்ற தென்னாம். சிலவகையிலே வேறுபாடிருப்பினும், தமிழக இலக்கிய வளர்ச்சியினை ஒட்டியே, ஈழத்திலும் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சி பண்டுதொட்டு வளர்ந்து வந்ததென்னாம். இக்கருத்திற்குச் சாசனவியலும் சான்றுகும். இன்று ஈழத்திலே கிடைத்துள்ள காலத்தால் முந்திய முழுமையான தமிழ்நூல்கி. பி. 14ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த சுராகோதி மாலையாகும். இதற்குச் சில நூற்றுண்டுக்கு முன்னரே சாசனமூலம் தமிழ்ச் செய்யுட்கள் கிடைத்துள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் பாடல்கள் வேறுவகையின:

VIII. ஈழத்துத் தமிழ்மொழி நூல்

�ழத்தில் இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சுமார் 150 தமிழ்ச் சாசனங்களிலே ஈழத்தமிழ் மொழியின் நிலையினையும், அதிலே காணப்படும் சில பண்புகளையும் ஓரளவு அறியலாம். இவ்வகையிலே இலக்கிய நூல்களிற் காணப்படாத குறைபாடுகள் சில வற்றைச் சாசனங்கள் பூரணப்படுத்துகின்றன. தென்னிந்தியாவினைப் போன்று பெருந்தொகையான தமிழ்ச் சாசனங்கள் இங்கு கிடைக்காவிட்டனும், குறைந்த அளவிலாவது கிடைத்துவருவது குறிப்பிடற்குரியது.

தென்னிலங்கையிலும், மத்திய இலங்கையிலும் கிடைத்துள்ள சில சாசனங்களிலே சிங்களச் சொற்கள் சில வந்துள்ளன. ஈழத்தமிழ்மொழி வரலாற்றினைச் சாசனவியற் சான்றி ணடிப்படையிலும் மாராயவேண்டும். இதற்குமன் பல இடங்களிலும் கிடைக்கக் கூடிய தமிழ்ச் சாசனங்களைத் தேடிப் பதிப்பித்த வகையமாகும்.

IX. ஈழத்துத் தமிழ்வரி வடிவம்

�ழத்துத் தமிழ்வரிவடிவ வளர்ச்சியின் வரலாற்றினைக் குறிப்பாகச் சாசனங்கள் மூலமாகவும் பழையகால ஏடுகள் (கிடைப்பிள்) மூலமாகவுமே அறியலாம். தென்னிந்தியாவிலே தமிழ்வரி வடிவத்தி லேற்பட்ட வளர்ச்சிக்கேற்பவே இலங்கையிலும் வளர்ச்சி யேற்பட்டாலும் சில வகையிலே வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஈழத் தமிழ்வரி வடிவ வளர்ச்சிக்கும், சமகாலச் சிங்களவரிவடிவ வளர்ச்சிக்குமிடையிலே தொடர்புண்டு. இரண்டிலும் தென்னிந்தியக் கிரந்த, தமிழ் வரி வடிவ வளர்ச்சியின் தாக்க முண்டு.¹⁷ ஈழத் தமிழ்வரிவடிவ வளர்ச்சி வரலாற்றினை நன்கு ஆராய்ந்து எழுத வேண்டும்.

X. ஈழத்துச் சாசனத் தமிழிலக்கியம்

இத்துறையினைப்பற்றி ஓரளவு கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை யவர்கள் ஆய்ந்துள்ளாராயினும்¹⁸ இது விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயமாகும். சாசனத் தமிழ்ச் செய்யுட்கள் நான்கு ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றைவிட வேறு செய்யுட்களும் உள்ளன. இவையும் சாசனங்களின் வசனபாகங்களும் நன்கு ஆராயப்பட வேண்டியவை. சாசனத் தமிழிற்கும் இலக்கியத் தமிழிற்கும் மட்டுமன்றிப் பேசுக்கத் தமிழிற்கு மிடையிலே நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆகவே தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண ஆசிரியர் மட்டுமன்றி மொழியியல் ஆசிரிய

16. இராசநாயகம் செ. மேற்படி ப. 80 இறுதிவரி “என்னுரே பின் வந்தவர்கள்” எனவும் பூரணப் படுத்துவார்.

17. Fernando P. E. “Palaeographical Development of the Sinhalese Script”. University of Ceylon Review VII. 4. 1949: ப. 282 — 301; VIII. 4. 1950. ப. 222 — 243.

17அ. வேலுப்பிள்ளை ஆ. சாசனமூலம் தமிழும் — கண்டி 1971.

ருக்கும் சாசனங்கள் பயன்படத் தக்கவை. சழத்துத் தமிழ்ச் சாசனத் தொகுப்பு நூல் ஒன்று வெளிவரின் இவற்றிற்கு நன்கு பயன்படலாம்.

XI. காலம்தோறும் ஸழத்திலே தமிழ்மொழி நிலை

இவ்விடயம்பற்றி எமக்குத் தொல்பொருளும் துணை செய்கின்றதா? மிகப் பழைய காலத்திலே தமிழ்மொழியின் நிலை எவ்வாறிருந்தது என்பதுபற்றித் திடமாக அறியமுடியாதிருக்கிறது. அக்காலத்திலே சழத்தமிழர் அநுராதபுரத்தில் என்றால் என்ன, துறைமுக நகரங்களில் என்றால் என்ன தமிழ்மொழியின் நிலை எவ்வாறிருந்தது என்பதுபற்றித் திடமாக அறியமுடியாதிருக்கிறது. அக்காலத்திலே சழத்தமிழர் அநுராதபுரத்தில் என்றால் என்ன, துறைமுக நகரங்களில் என்றால் என்ன தமிழ்மொழியின் நிலை எவ்வாறிருந்தது என்பதுபற்றித் திடமாக அறியமுடியாதிருக்கிறது. அக்காலத்திலே செர்ந்த ஆதிச் சிங்கள மக்களுடன் அவர்களின் மொழியிலே தொடர்புகொண்டிருந்தனர் என்னாம். கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டு தொட்டுச் சில நூற்றுண்டுகளைச் சேர்ந்த ஆதிச் சிங்கள மொழியிலே வெட்டுக்கள் சில தமிழர்போன்ற திராவிடராலே வெளியிடப்பட்டன. இச்சாசனங்கள் அநுராதபுரத்திலோ, அன்மையிலுள்ள இடங்களிலோ கிடைத்துள்ளன. கி. பி. 2ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர்ந்த வசபன் காலத்தியவ்விலிபுரம் பொற்சாசனம் ஆதிச் சிங்கள மொழியிலே வெட்டுக்கள் சில தமிழர்போன்ற திராவிடராலே வெளியிடப்பட்டன. இதுவும் முற்குறிப் பிட்ட சாசனங்களும் அக்கால உத்தியோகமொழியிலே வெட்டுக்கள் சில தமிழர்போன்ற திடமாகக் கூறமுடியாது. தமிழர் நடமாட்டங்களையும், செயல்கள் சிலவற்றையும் பற்றித் தீவிட்சம், மஹாவம்சம் போன்ற இலக்கிய மூலங்கள் மட்டுமல்லது இதுவரை கிடைத்துள்ள பெருங்கற் சமாதிகளும் சான்று பகருவன. இலங்கையின் வடபகுதியிலேயுள்ள கந்த ரோட்டையிலே 1970ஆம் ஆண்டு பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக் கழகத்தினைச் சேர்ந்த கலாநிதி விலா பேர்க்லி, திரு. புரௌண்சன் முதலி

யோர் குறிப்பிடத்தக்க அகழ்வாரா ய்ச்சி நடத்தினர். கட்டுரையாசிரியரும், யாழிப் பாணக் கல்லூரி முதல்வரும், வேறிரு நண்பர்களும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று பார்த்தனர். அவர்கள் அசம்ந்தெடுத்த சின்னங்கள் பலவற்றைக் குறித்துத் திரு. புரௌண்சனிடம், கேட்டபோது இவ்வகழ்வு களின் கீழ்ப்படைகளிலே தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரிக்கமேட்டிற் கிடைத்துள்ள சின்னங்கள் போன்றவை காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கையின் வடபகுதியிலும், மேற கூக் கரையோரம், அநுராதபுரம், பொல நிறவை போன்ற இடங்களிலும் பழைய காலத்திலே தெண்ணிந்தியாவிற் போன்று தமிழ்ப் பெளத்தர்களும் வாழ்ந்தனர் என்னவாம். ஆங்கிலேயர் காலத்திய கிறிஸ்தவர் தமிழைப்பட வத்தின், குறிப்பாக ஆங்கிலத் தினைப் போற்றியதுபோல அவர்களும் பாளிமொழியினையும் சிங்கள மொழியினையும் போற்றினர் என்னவாம். இக்கருத்திற்குக் கி.பி. 5ஆம் நூற்றுண்டுவரை கிடைத்துள்ள சில கல்வெட்டுக்களைக் குறிப்பிடலாம்.¹⁸ தமிழ்ப் பெளத்தர் வெளிமீட்ட காலத்தால் முந்திய தமிழ்ச் சாசனம் கி. பி. 9ஆம் நூற்றுண்டைய நான்கு நாட்டார் சாசனமாகும். இதற்கு முந்திய காலத்தமிழ்க் கல்வெட்டுக்கள் இனிமேலாவது கிடைக்குமா? ஆனால் இனிமேலாவது கல்வெட்டுக்களோ பிற சான்றுகளோ கிடைக்கும் வரை, இக் காலம்வரை தமிழின் நிலைபற்றித் திடமாகக் கூறமுடியாது. தமிழ்பேசிய மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதையும் அவர்கள் சமுத்திற்குப் பல வழிகளிலும் தொண்டாற்றி வந்தனர் என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

கி. பி. 10ஆம் நூற்றுண்டின் முடிவிலேற்பட்ட சோழப் பெருமன்னர் படையெடுப்புக்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் நன்னிலையுற்றது. சோழரின் இலங்கையிலே (கி. பி. 985—1070), தமிழ் உத்தியோக மொழியாக இலங்கியது. பல இடங்களிலே

18. அராதபுரத்திலும் வானியாவிலும் கிடைத்துள்ள கி. மு. 2ஆம் நூற்றுண்டு விசாக(ன்) போன்றேர் கல்வெட்டுக்கள் அல்லது கி. பி. 5ஆம் நூற்றுண்டு பெரும்பாரிதேவ(ன்), இளம்பாரிதேவ(ன்) போன்றேரின் கல்வெட்டுக்களைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்ச் சாசனங்கள் பொறிக்கப்பட்டன. சோழரின்பின் சிங்கள ஆதிபத்தியத்தினை மீண்டும் மேற்படுத்திய 1ஆம் வீஜயபாகு காலம் தொட்டு இலங்கையிலே சிங்கள மன்னர் தமிழ்மொழிக்கும் ஓரளவு ஆதரவு அளித்தனர் என்பதற்குச் சான்று உண்டு. மேலும், தமிழ்மக்கள் கூடுதலாக வாழ்ந்த பிராந்தியங்களிலே (வடபகுதி, மேற்குப் பகுதி, கிழக்குப்பகுதி, கேகாலைமாவட்டம் முதலியன), தமிழ்மொழிக்குத் தக்க அந் தஸ்து ஓரளவாவது நிலவியதை கி. பி. 11ஆம் நூற்றுண்டுப் பிற்பகுதி தொடக்கம் ஆட்சிசெய்த பெரிய சிங்கள மன்னரின் சாசனங்களாலும் அறியலாம். குறிப்பாக, 1ஆம் வீஜயபாகு,¹⁹ 1ஆம் ஜயபாகு²⁰, 1ஆம் பராக்கிரமபாகு,²¹ (கலிங்க) நிசங்க மல்லன்²², 6ஆம் பராக்கிரமபாகு²³ முதலியோர்காலச் சாசனங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் கி. பி. 14ஆம் நூற்றுண்டிலே தம்பதேனியாவிலிருந்து ஆட்சிசெய்த 4ஆம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆதரவிலிருந்த போசராச பண்டிதர் சர்சோதிமாலை என்ற நூலினை ஆக்கியமை குறிப்பிடற்பாலது. தொடர்ந்து கம்பளை, கோட்டை, சீதவாக்கை, கண்டி ஆகிய அரசுகளிலும் தமிழிறகோரிட மிருந்தது. இக்காலத்திய பெளத்த பிரிவே னாக்களிலே தமிழும் பயிற்றப்பட்டது. தமிழிலக்கிய, இலக்கண மரபுகளைப் பின்பற்றிச் சிங்கள இலக்கண, இலக்கிய நூல்கள் எழுந்தன. எடுத்துக்காட்டாக சிதத்சங்கிரஹ என்ற சிங்கள இலக்கண நூலினையும்,²⁴ மழுர சந்தேசய, கோகில சந்தேசய, கேலாவி

ஹினி சந்தேசய போன்ற சிங்கள தூதுப் பிரபந்தங்களையும் குறிப்பிடலாம். இவை வடமொழித் தூதுப் பிரபந்தங்களை மட்டு மன்றித் தமிழ்த் தூதுப் பிரபந்தங்களையும் ஒட்டி எழுந்தனவாம். இவ்வாறு சாசன மூலம் அறியப்படுவது பிறமூலங்களாலும் உறுதிப்படுத்தப்படும்.

சிங்கள அரசுகளிலே தென்னிந்திய குறிப்பாகத் தமிழர் செல்வாக்கு அதிகம் நிலவிய படியாற்றுன் இதுபற்றி ஆராய்ந்த முதுபெரும் இலங்கை வரலாற்றுசிரியரான கலாநிதி ஜே. ஸி. மென்டிஸ் என்பவர் போத்துக்கேயர் 16ஆம் நூற்றுண்டில் வந்திராவிடின் நிலைமை வேறுபட்டிருக்கலா மென்பர். “அதாவது சிங்கள மன்னர் சபையிலே தமிழர் செல்வாக்கு கி. பி. 15ஆம் நூற்றுண்டி வதிகமேற்பட்டிருந்தது. தக்க நேரத்திலே போத்துக்கேயர் வந்திராவிடில் இலங்கை, மதுரை அல்லது தஞ்சாவூர் ஆகிக்கத்துக்குட்பட்டிருக்கும். தென்னிந்தியாவின் செல்வாக்கு அதிகரித்து வருதலைத் தடுத்து, இலங்கை மேனுட்டுச் செல்வாக்கிற குட்படப் போத்துக்கேயரே ஜயமின்றி வழிகோலினர்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.²⁵ ஆனால், இவரின் கருத்தினை அப் படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதெனினும், தமிழர் செல்வாக்கு நன்கு நிலவியதை மறுக்க முடியாது. மேலும் பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம் அவர்கள் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களைத் தவிர்த்து ஏனைய இடங்களிலுள்ள தமிழ் இடப் பெயர்களைப் பற்றிஆராய்ந்துள்ளார்.²⁶ இதுவும் ஓரளவு

19. Epigraphia Zealonica Vol. II. ப. 242 — 253. Vol. IV. ப. 191 — 195.
20. மேந்படி Vol. III. ப. 302 — 312 1ஆம் ஜயபாகு காலத்திப் புது முத்தாலசாசனங்கள் (2).
21. (i) Rasayanagam C. Ancient Jaffna — Madras 1926. ப. 203.
- (ii) Indrapala K. Nainativu Tamil Inscription of Parakramabahu I University of Ceylon Review XXI 1. 1963. ப. 63 — 70.
22. ஏற்கனவே கூறப்பட்டது.
23. Indrapala K. (Editor) Epigraphia Tamilica Vol. I. Part I. ப. 29 — 31.
24. Godakumpura C. E. Sinhalese Literature Colombo 1955. ப. 318 — 319. இவ் இலக்கணதால் ஸ்ரோதிப்பத்தைப் பிஸ்பற்றியது.
25. Mendis G. C. Ceylon Yesterday and Today Colombo 1963. ப. 55.
26. Kularatnam K. “Tamil place names in Ceylon outside the Northern and Eastern Provinces” Proceedings of the First International Conference Seminar of Tamil Studies Vol. I. Kuala Lumpur 1970. ப. 486 — 493.

இப்பகுதிகளிலே நிலவிய தமிழர் செல்வாக் கிளை வளியுறுத்துவதாகும். கி. பி. 13ஆம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் 1619வரை நிலவிய யாழிப்பான் இராச்சியத்திலே தமிழ் உத்தியோக மொழியாக விளங்கிறது இவ் அரசின் சாசனங்கள், நாணயங்கள் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளன. சாசனங்களிலே நாணயங்களிலே செ(சே)து என்ற வாசகம் காணப்படுகிறது.

XII. கட்டிடக் கலை

சிங்கள தமிழ் மக்களிடையிலே நிலவிய சமூக கலாச்சார சமயங்களின் செல்வாக் குப் பரஸ்பரமாயிருந்தது. தென்னிந்தியாவில் ஆதிகாலம் தொட்டுத் தமிழர் வளர்த்த கட்டிடக்கலை, சிறப்பம் முதலியன வற்றின் தாக்கம் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டு வந்தது. இதுபற்றிய ஆராய்ச்சி முன்னுரையொன்று அன்னமையிலே கலாநிதி கா. இந்திரபாலா அவர்களாலே வெளியிடப் பட்டுள்ளது.²⁷ போத்துக்கேயரின் அநாகரிக மான கலை அழிவுக் கொள்கையாலே இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளிலே பழைய கோவில்களும், பிறகட்டிடங்களும் பெருமளவு அற்றுப்போய்விட்டன. ஈழத்துத் திராவிடக் கட்டிடக் கலையியல் தொடர்ந்து ஆராய் வேண்டியதாகும்.

XIII. பிற தூர்ல் பொருட்கள்

சமுத்துத் தமிழர் நாகரிக சார்பான எலும்புக்கூடுகள், சமூக பண்பாட்டு நிலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் பொருட்கள், குறிப் பாக அன்றூட வாழ்க்கையிலே பயன்படுத் தப்பட்ட மண், கல், மரம் உலோகமாகிய வற்றினாலே செய்யப்பட்ட பொருட்கள் முதலியனவற்றையும் தொகுத்து ஆராய்தல்வசியம். எடுத்துக்காட்டாக, மட்பாண்ட வியலைக் குறிப்பிடலாம். மனிதன் தொன்று தொட்டு மண்ணினைப் பயன்படுத்தி வருகிறான். அவனுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களைப் பெறும் மூலப்பொருளான் ரூப மட்டுமன்றி, அவனுடைய வசிப்பிடங்கள், அன்றூட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பாத்திரங்கள், கருவிகள் முதலியனவற்றை அமைத்தற்கும் மண் பயன்படுகின்றது. இன்றைய காலத்திலும் பார்க்கப் பழைய

காலத்திலே மனிதன் மண்ணைவான சட்டி, பாஜை, சிறுபிள்ளை விளையாட்டுப் பொருட்கள், வணங்கும் தெய்வத்தின் சிலைகள், மனிதன், மிருகம், பறவை முதலியன வற்றின் உருவங்கள், போர்க்கருவிகள், பிணப்பெட்டிகள் முதலிய பல்வேறுரக்கமான பொருட்களைப் பயன்படுத்திவந்துள்ளான்.

எமது நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களி லும் பரவலாகக் காணப்படும் தொல்பொருட்களிலே மட்பாண்டங்கள் குறிப் பிடிற்பாலன. இவை காணப்பட்டாத இடங்கள் அருமை, எவ்விடத்திலாயினும், மனித சஞ்சாரம் நிலவியதற்கு மட்பாண்ட மும் ஒரு முக்கியமானசால்ரூம். ஏனெனில், நாகரிக நிலையடைந்த பழையகால மனிதன் மட்பாண்டங்களை எவ்வாறோ பயன்படுத்தியே வந்துள்ளான்.

இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் விளைவாகத் தொல்பொருளியல் பற்றி 'முன்னையிலும் பன்மடங்கு அறியக்கூடியதாயுள்ளது. அறிஞரில் ஒருசாரார் கருத்துப்படி மட்பாண்டவியல் தரும சான்று பிறவற்றி லும் பார்க்க நம்பகமானதாம். ஈழத்திலே கிடைக்கக் கூடிய மட்பாண்டங்களைத் தொகுத்து விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராயின் தமிழியல் பற்றியும் சில முக்கியமான கருத்துக்களைப் பெறக்கூடியதாயிருக்கும். மேலும், மட்பாண்டங்கள் அவற்றின் உபயோகத்தின் காரணமாக ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர் மத்தியில் மட்டுமன்றி, மற்ற வர்கள் மத்தியிலும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். ஆகையால் இத்தகைய ஆராய்ச்சியிலே கவனமாயிருக்கவேண்டும்

தென்னிந்தியாவிலே கிடைத்துள்ள, திராவிட நாகரிகச் சார்பான சின்னங்களுடன் இலங்கையிலே கிடைத்துள்ள சின்னங்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்தலவசியம். ஆனால், பொருட்கள் பல இக் கலாச்சாரங்கள் யாவற்றிற்கும் பொதுவாகவுமிருந்துள்ளன, எப்படியாயினும் சிலவகையிலே தனிப்பண்புகள் தென்படும்.

இவ்வாறு ஈழத் தமிழியலுக்குத் தொல்பொருளியல் பலவழிகளிலும் உதவக்கூடியதாகும். இவ்விரண்டினையும் இணைத்து ஆய்வதன் மூலமே ஈழத் தமிழியல் நன்கு துவங்கும்;

27. இங்கிரபாலா கா. இலக்கையின் வளர்ச்சி திராவிடக் கட்டிடக் கலை — கொழும்பு 1970.

ச. அம்பிளைபாகன், பி. ஏ.

முன்னொள் அதிபர்
வண்ணை வைத்தீஸ்வர சித்தியாலயம்

ஆங்கிலேயராட்சியிலே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆங்கிலக் கல்வியின் வளர்ச்சி

ஆங்கிலேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களை 1796 ஆம் ஆண்டிலும், கண்டி இராச்சியத்தை 1815 ஆம் ஆண்டிலும் கைப்பற்றினர். ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலேயர் கல்வி விஷயத்தில் அதிகம் அக்கறைகாட்டவில்லை. கரையோரப் பிரதேசங்களில் டச்சுக்காரர் களால் அமைக்கப்பட்டிருந்த பள்ளிக்கூடங்களும் சீர்குலைந்து வந்தன.¹ இந்நிலையில் 19 ஆம் நூற்றிற்கண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து மிசனரிமார் இலங்கையில், விசேடமாக யாழ்ப்பாணத்திலே, தமது கல்விப்பனையை ஆரம்பிக்கத் தொடங்கினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முதலில் ஆங்கிலப் பாடசாலையை ஆரம்பித்தவர்கள் வெஸ்லியன் மிசனரிமார்கள் ஆவர். இவர்கள் 1817 ஆம் ஆண்டில், முன்பு ஓர் அனுதசாலையும் ஹதரின் சேட்சம் இருந்த இடத்தில், [இப்பொழுது மத்திய கல்லூரி இருக்கும் இடத்தில்] ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலையை நிறுவினர்.² இதையடுத்து 1823 ஆம் ஆண்டில் அங்கிலிக்கன் மிசனரிமார் நல்லூரில் பழைய டச் சேட்ச் இருந்த இடத்தில் ‘நல்லூர் இங்கிலிஷ் செயினர்’ என்னும் பேரில் ஓர் ஆங்கிலக் கல்வித் தாபனத்தைத் தொடங்கினர்.³ அமெரிக்கன் மிசனரிமார் 1816 ஆம் ஆண்டில், தெல்லிப்

பழையிலும் மல்லாகத்திலும் இலவசத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தனர். இதனேடு திருப்தி அடையாது, தெல்லிப் பழை, வட்டுக்கோட்டை, பண்டத்தரிப்பு, மானிப்பாய், உடுவில் முதலிய இடங்களிலும் விடுதிப் பாடசாலைகளைத் தாபித்தனர். இவ் விடுதிப் பாடசாலைகளிற் படித்த ஒவ்வொரு பிள்ளையும், அமெரிக்காவில் இருக்கும் ஒருவர் அல்லது ஒரு தாபனம் கொடுத்த உதவிப் பணத்தைக் கொண்டு தாபரிக்கப்பட்டு வந்தனர். எவரிடமிருந்து ஒரு பிள்ளை உதவிப்பணம் பெற்றதோ அவரின் பெயர் அப் பிள்ளைக் குச் சூட்டப்பட்டது. இவ்விடுதிச்சாலையிற் படித்த பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலமுந் தமிழும் கற்பிக்கப்பட்டதோடு, கிறீஸ்த சமயம், இலக்கணம், கணிதம், பூமிசாஸ்திரம் முதலிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. 1823 ஆம் ஆண்டில் இவ்வைந்து விடுதிப் பாடசாலைகளிலும் 105 ஆண்களும் 28 பெண்களும் கல்வி கற்றனர். இப்படிக் கற்று வந்தவர்களில் 20 ஆண்பிள்ளைகள் மிகத் திறமைசாலிகளாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களுக்கு உயர்தரக் கல்வியைப் புகட்டுவதற்கு ஒரு மத்திய கல்வி நிலையத்தைத் தாபிக்கவேண்டிய அவசியத்தை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் உணர்ந்தனர்.

1. இலக்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி, ஜி. வி. மென்டிஸ், காழும்பு அப்போனிக்கரிஸ் கம்பனி, 1960 — பக்கம் 53.

2. Jaffna Central College (1834—1934) Centenary Memorial Edition. The Ceylon Examiner Press, Colombo, 1936 — Page 13.

3. A History of St. John's College, Jaffna (1823—1923) Compiled by J. C. Handy, H. W. Cave & Co, 1924 — Page 2.

56 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

இத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டே வட்டுக்கோட்டைச் செயி னரியை 1823ம் ஆண்டில் தாபித்தனர்.⁴

1823ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் செயி னரியின் ஜூந்து நோக்கங்களையும் விளக்கி ஒரு விஞ்ஞாபனம் வெளியிடப்பட்டது.

முதலாவது நோக்கம் தகுதியுடைய கடேச இளைஞர் களுக்கு ஆங்கிலப் பாஷை யிற் சிறந்த அறிவு புகட்டுதல். இந் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிறும்பொருட்டு ஆங்கிலமே போதனுமொழியாகக் கொள் ளப்பட்டது. வங்காள தேசத்தில் இதே காலத்தில் அமெரிக்கன் மிசனரிமார் ஏற் படுத்திய சிரம்பூர் கல்லூரி யதிகாரிகள் கடேச பாஷையே போதனுமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று வாதாடினர். வங்காளிகளுக்கு ஆங்கில மூலம் போதித்தல், ஆங்கிலேயருக்கு இலத்தீன் மொழி மூலம் போதித்தலை ஒக்கும் என்றனர். இது போவி நியாயம் என்று செமினரி யைச் சேர்ந்தவர்கள் சுட்டிக்காட்டினர். ஆங்கிலத்திலுள்ள அறிவுக்களஞ்சியங்களை எல்லாம் தமிழில் மொழிபெயர்த்தல் முடியாதென்றனர். அப்படிச் செய்வதற்கு இரு பாஷைகளிலும் வல்லுநர் தோன்று வதற்கு ஆண்டுகள் பல செல்லும் என்றங்கூறினர்.

இரண்டாவது நோக்கம் தமிழ்ப் பாஷையை வளர்த்தல். தமிழ்ப்பாஷை, கிரேக்க, சமஸ்கிருத, கிபுறு பாஷைகளைப் போலத் தனித்தனமையுடைய, வளர்ச்சி யடைந்த பாஷையென்றும், அதை அறிந்திருக்காத மிசனரிமார் களைச் சுதேகிகள் மதிக்கமாட்டார்கள் என்றும், ஒரு சில மிழனரிமார் களாவது அப்பாஷையிலுள்ள இலக்கியங்களை நன்கூகற் கவேண்டுமென்றும் கருதப்பட்டது. தமிழ் மாணவர்களுக்குக்

கட்டுரை வரைதலில் நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, தமிழில் காலத்திற்கேற்ற உரைநடையை வளர்க்க உதவி செய்ய வேண்டுமென்றும் கூறப்பட்டது.

மூன்றாவது நோக்கம் விரும்பிய மாணவர் களுக்குச் சமஸ்கிருத பாஷையைக் கற்பித்தல்.

நான்காவது நோக்கம் தெரிந்தெடுக் கப்பட்ட சில மாணவர்களுக்குக் கிபுறு பாஷையைக் கற்பித்தல். பைபிளைச் செவ்வனே கற்பதற்கும் அதனை மொழி பெயர்ப்பதற்கும் இது உதவும் எனக்கருதப்பட்டது.

ஐந்தாவது நோக்கம் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் கல்லூரிகளிற் சாதாரணமாகக் கற்பிக்கப்படும் பூமிசாஸ்திரம், சரித்திரம், தத்துவசாஸ்திரம், கணிதத்தின் பலபிரிவுகள் முதலியவற்றைப் போதித்தல். இந் நோக்கங்களைப் பற்றி விரிவாக அறிய விரும்புவோர் ஜே. வி. செல்லையா அவர்கள் எழுதிய யாழிப்பாணக்கல்லூரிச் சரித்திரத்தைப் படித்தறியலாம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றை நிறைவேற்றிறும் பொருட்டு வட்டுக்கோட்டையில் 1823ஆம் ஆண்டு ஜாலாய் மாதத்தில் வணதானியல் பூர்வர் என்பவரை அதிபராகக் கொண்டு செமினரி தொடக்கப்பட்டது.⁵

இதனையடுத்து 1824ஆம் ஆண்டில் பெண்பிள்ளைகளுக்கென உடுவிலில் ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் தொடங்கினர்.⁶

அங்கிலிக்கன் பாதிரிமார் நல்லூரில் இதேபோலப் பெண்களுக்கென ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். கத்தோலிக்கர் 1850ஆம் ஆண்டளவில்

4. A Century of English Education - J. V. Chelliah, American Ceylon Mission Press, 1922 — Page 2, 3, 4.

5. ibid Page 9 to 16.

6. யாழிப்பாண வைபவ கெளமுதி - க. வேலுப்பிள்ளை, ஜயசிறீ சாதா டெஞ்சோலை, 1918—பக். 278.

ஆண்களுக்கென ஒரு பாடசாலையையும், பெண்களுக்கென ஒரு கண்ணியாஸ்திரி மடத்தையும் தாபித்தனர்.⁷

யாழ்ப்பாணத்தில் மிசனரிமாரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்வித் தாபனங்களின் வளர்ச்சிக்கு அக்காலத்து அரசாங்கத்தின் மொழிக் கொள்கையும் அரசியற் போக்கும் உதவியாயிருந்தன. 1829ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் அரசியல் நிர்வாகத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறும்படி கோல்புரூக் என்பவரைப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் நியமித்தது. அவர் கூறிய ஆலோசனைகளைப்பற்றி டாக்டர் மென்டிஸ் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார் : “ தற்காலத்துத் தேவைக் கேற்ற கல்விமுறையை உதவாத வகையில் அமைந்த சுயபாஷாப் பாடசாலைகளுள் திறமையற்ற பாடசாலைகளை அகற்றிவிட்டு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் தாபித்து இலங்கையரைப் பயிற்றுமாறு சிபார்சு செய்தார். கீழைத்தேசக் கல்வியினுற் பயனில்லை என்றும் ஆங்கில அறிவினாலும், கீழைத் தேச மக்கள் அறிவாலும் ஒழுக்கத்தாலும் முன்னேற்றம் அடைவார்கள் என்றும் இக்காலத்திருந்த ஆங்கில அறிஞர்கள் என்னினார்கள். கோல்புரூக்கும் இதே அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருந்தபடி யால் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று விரும்பினர்.”⁸

இலங்கையில் ஆங்கிலக் கல்வியின் விருத்தியை மேற்பார்வை செய்வதற்கு அங்களிக்கன் பாதிரிமார்களும் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும் அடங்கிய ‘ஸ்கூல் கமிசனை’ (பாடசாலைச் சபையை) அரசாங்கம் நியமித்தது. இச் சபை புரோட்டஸ்டன் சபைகளால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்குச் சார்பாக இருந்ததில் வியப்பில்லை.

7. யாழ்ப்பாண வைபவ கொமுதி - க. வேலுப்பிள்ளை, ஜபசீர் சாரதா பிடேஞ்சிரசாலை 1918 — பக். 279.

8. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 79.

9. மேற்படி பக்கம் 99.

10. Jaffna Central College — Page 22.

11. A History of St. John's College — Page 3.

1843ஆம் ஆண்டளவில் கல்வித் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின்போது “யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைப் பாதிரிமார் திறம்பட நடாத்தி வந்தபடியால் ஆங்கிலக் கல்வி பயிற்றும் பொறுப்பை அரசாங்கம் அவர்களிடமிட்டு உதவி நண்கொடை அளித்து வந்தது”⁹ என டாக்டர் மென்டிஸ் கூறுகிறார். இதுவுமல்லாமல் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்கம் நடாத்திய இரண்டொரு ஆங்கிலப் பாடசாலைகளையும் மூடும்படி பாதிரிமார் செய்தனர். இதனால் யாழ்ப்பாணத்தில் அரசாங்க பாடசாலைகள் ஏற்படாமைக்கு மிசனரிமாரின் முயற்சியே காரணம் என்பது புலப்படும்.

அரசாங்கத்தின் உதவியோடு மிசனரிமார் நடாத்திய ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிலிருந்து பல மேதாவிகள் வெளிவந்தனர். இவர்களுட் பலர் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தழுவினர். வெள்ளியன் ஆங்கிலப் பாடசாலையிலிருந்து பூஞ்சூலீ ஆறுமுகநாவலர், சாமுவேல் கிரெனியர், பிற்காலத்தில் இலங்கையில் அற்றேணி ஜெனரலாக இருந்தவர், T. செல்லப்பாபிள்ளை (திருவாங்கூரில் பிரதம நீதியரசராக இருந்தவர்), ஜி. எஸ். அரியநாயகம்பிள்ளை திருவாங்கூர் நீதியரசராக இருந்தவர்), டாக்டர் யோன் ரொக்லூட் முதலியோர் வெளிவந்தனர்.¹⁰ நல்லூர் இங்கிலிஸ் செயினரியிலிருந்து புவிராச்சின்கூட்டுரை முதலியோர் தோன்றினார்¹¹.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினரியிற் கொடுக்கப்பட்ட கல்வி மிகச் சிறந்த முறையில் அமைந்திருந்தது. ஆங்கிலம் போதனை மொட்டிமர், வழக்கறிஞர் உவில்லியம் மார்ஸ் முதலியோர் தோன்றினார்¹².

58 துரையப்பாபிள்ளை நாற்றுண்டு மலர்

தமிழ்மொழி சிறப்பாகக் கற்பிக்கப் பட்டது. கந்தபுராணம் போன்ற தமிழ் இலக்கியங்கள் பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருந்தன. வானசாத்திரம், கணிதம், தத்துவசாஸ்திரம் முதலியன் கற்பிக்கப் படும்போது மேல்நாட்டு முறைகளோடு இந்திய முறைகளும் கற்பிக்கப்பட்டன. செமினரிக்கு இரண்டாவது அதிபராக விளங்கிய வனை. கொய்சிங்ரன் என்பவர் சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களிற் பாண்டித் தியம் பெற்றவராய்ச் சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம், தத்துவக் கட்டளை முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர்.¹² செமினரிக் கல்வியின் சிறப்பைப் பற்றிப் பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை தாமியற்றிய யாழ்ப்பாணசுவதேசக் கும்மியில் கூறியதில் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு¹³

“யாழ்ப்பாணி கள்கல்வி தன்னிலோர் கால்மிக ஏற்ற மடைந்தார் சிலரவர்க்குள் நாப்புக் முழுங் கீர்த்திபெற்ற நகதை நூல் மறியாதோ சங்கமின்னே.”

“மிக்கநன் மைகள்வி எங்கு மெமிக்க மிஷன்முன்னர் தந்த செமினரி தக்க வயர்கல்வி நம்மவர்க் கீந்து தழுழத்து வளர்ந்தது சங்கமின்னே.”

“வட்டு நகர்ச்செமி னுரி யிறந்தபின் வாகா முயர்கல்வி மாகழுதை கட்டெறும் பானது போல மிகவுங் களரந்து குறைந்தது சங்கமின்னே.”

இப்படிச் சிறந்த கல்வியைக் கொடுத்த படியாற்றுன் அங்கிருந்து சி. வெ. தாமோ தரம்பிள்ளை, கரோல் விசுவநாதபிள்ளை, நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை, வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை போன்ற மேதாவிகள் தோன்ற முடிந்தது. இன்னும் அங்கிருந்து வெளியேறியவருட் சிலர் அரசாங்கத்திற் பெரும் உத்தியோகங்களில் அமர்ந்திருந்தனர்.

மேலும் சிலர் இந்தியாவுக்குச் சென்று பெரும் பதவிகளைப் பெற்றனர்.¹⁴

இப்படியிருந்தும் அமெரிக்கன் மிசனரி மார் சிலருக்குச் செமினரி செய்துவந்த வேலை திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லை. செமினரியிலிருந்து வெளியேறிய சிலர் பழைய படி தங்கள் சொந்த மதமாகிய சைவ சமயத்தைத் தழுவினர். பலர் அரசாங்க உத்தியோகத்தை விரும்பினரே யொழிய கிறித்தமத சேவையில் ஈடுபட விரும்ப வில்லை. இவற்றால் ஆங்கிலக் கல்வியினால் அதிகம் பயனில்லை எனக் கூறிச் செமினரியை மூடிவிட்டுத் தமிழ்ப் பாடசாலைகளைத் தாபித்துக் கிராமங்களிலே தொண்டாற்றினால் கிறித்த மதத்தைப் பரப்புவதற்குச் சாதகமாக இருக்குமென ஒரு பகுதி மிசனரிமார் வாதாடினர்.¹⁵ இவர்கள் கையோங்கியதினால் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த செமினரி 1855ஆம் ஆண்டு மூடப்பட்டது.

இப்படியான ஒரு நிலை வெஸ்லியன் மிசனிலும் ஏற்பட்டது. நாவலர் அவர்களின் ஆசிரியரும் பைப்பிளைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க அரும்பாடுபட்டவருமான வனை. பார்சிவல் அவர்கள் கல்வித் துறையில் ஊக்கத்துடன் உழைத்தார். யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியைப் பல விதத்திலும் நன்னிலைக்குக் கொண்டு வந்தார். இதனேடு இவர் மேற்பார்வையில் இயங்கிவந்த பெண்கள் பாடசாலையையும் கண்காணித்து வந்தார். இவற்றுக்கு மேலாக ஒரு ஆசிரியப்பயிற்சி வகுப்பையும் நடாத்தி வந்தார். ஆனால் இப்பணிகள் சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. இதற்குக் காரணம் இக் கல்வித் தாபங்கள் மத மாற்றத்துக்குப் போதிய உதவி புரியவில்லை என்பதாம். வனை, பார்சிவல் எதிர்த்த வனை, ஸ்ரோத் என்பவர் கூறியது பின்வருமாறு: “பாட

12. A Century of English Education — Page 52

13. “சிர்தணிச்சோலை” — தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை, சௌலாணி அச்சகம், யாழ்ப்பாணம், 1960 — பக்கம் 32.

14. A Century of English Education — Page 76.

15. ibid Page 67, 68.

சாலைகள் சாதனங்களாகும். அவை முக்கிய மானவையெல்ல. அவை உண்மையான மத மாற்றத்துக்குச் சிறிதும் பயன்படவில்லை, என்பது எனது திடமான நம்பிக்கையாகும்.” வண்ஸ்ரோற் என்பவரும் சுதேச பாஷாயில் சமயப்பிரசாரஞ் செய்யவேண்டிய அவசியத்தை வற்புறுத்தினர். இப்படிக் கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும்போது நீண்டகால லீவில் இங்கிலாந்து சென்ற வண. பார் சிவல் யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பி வரவில்லை. இதற்குப் பதிலாக அவர் சென்னைக்குச் சென்று அங்குச் சிறந்த கல்விப் பணியும் தமிழ்ப்பணியும் புரிந்து சகலருடைய நன்மதிப்பையும் பெற்றார். சென்னைச் சர்வகலாசாலை பார்சிவ லின் பணியைப் பாராட்டு முகமாகச் சர்வகலாசாலை அலுவலகத்தில் அவரின் கிலையை நிறுவியுள்ளது.¹⁶

19ஆம் நூற்றுண்டின் மத்தியில் இலங்கையில் அரசாங்கப் பாடசாலைகளும் அரசாங்க நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகளுமென இருவகைப்பட்ட பாடசாலைகள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் எல்லாப் பாடசாலைகளும் அரசாங்க நன்கொடை பெற்று மிசனரி மாரால் நடத்தப்பட்டனவையாயிருந்தன. இப்பாடசாலைகளில் மாணவரின் பெற்றேரின் விருப்பத்துக்கு மாருகச் (Conscience Clause) சமய போதனை செய்யப்படாதெனச் சட்டசபை அங்கத்தவர் வாதாடின போதிலும், மிசனரிமார் இக் கொள்கையை ஏற்கவில்லை. தாங்கள் விரும்பிய படியே மதபோதனை செய்து வந்தனர்.¹⁷ இந்தக் காலத்திற்குள் நாவலர் அவர்கள் தோன்றிச் சைவப்பிள்ளைகள் சைவப் பாடசாலைகளில் அல்லது அரசாங்கப் பாடசாலைகளிற் படிக்கவேண்டுமெனக் கிளர்ச்சி செய்து வந்தார். மிசனரிமார் அரசாங்கம் கொடுக்கும் நன்கொடைப் பணத்தைக் கொண்டு தங்கள் மதத்தைப் பரப்புவது

பற்றியும் நன்கொடைப்பணத்தைத் தூர்ப் பிரயோகம் செய்வது பற்றியும் நாவலர் அவர்கள் 1872ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதத் தில் வெளியிட்ட யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை என்னும் பிரசரத்திற் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:¹⁸

‘இந்தியாவிலுள்ள பாதிரிமார்கள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற சைவ, வைஷ்ணவப் பிள்ளைகளை விழுதி, திருமண என்னும் சமயச் சின்னங்களை அழிக்கும் பொருட்டாயினும், தங்கள் விவிலிய நூலைப் படிக்கும்பொருட்டாயினும், தங்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும் பொருட்டாயினும் வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்களிலை; வலாற்காரம் பண்ணினால் அங்கேகவர்கள் மெண்டாராலும்சேதேசிகளாலும் தாபிக் கப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் போய்விடுவார்களென்னும் பயமே அப்பாதிரிமார்களைத் தடுக்கின்றது. இந்தியாவிலுள்ள கவர்கள் மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் சுதேசிகளுடைய பள்ளிக்கூடங்களிலும் விவிலிய நூல் படிப்பிக்கிற தில்லை. கவர்கள் மெண்டுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே விவிலிய நூல் படிப்பித்தல்வேண்டுமென்று பாதிரிமார்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள கவர்கள் மெண்டுக்கு விண்ணப்பம் எழுதி வருகள். கவர்கள் மெண்டு விவிலிய நூல் படிப்பிக்க உடன்படவில்லை. இத்தேசத்திலுள்ள பாதிரிமார்கள் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கின்ற சைவசமயப் பிள்ளைகளை விழுதி யழிக்கும்பொருட்டு வலாற்காரம் பண்ணுகிறார்கள். விழுதி அழிக்க உடன்படாத பிள்ளைகளை வித்தியாசாலையினின்றும் நீக்கிவிடுகிறார்கள். கிறித்துசமயப் புத்தகங்களையும் சைவதூஷணப்புத்தகங்களையுமே நெடுநேரம் படிப்பிக் கின்றார்கள். ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலே தங்கள் பிரசங்கம் கேட்க வராத பிள்ளைகளையும் சைவசமயத் திருநாட்களிலே சைவசமயக் கோயில்களுக்குப் போகும்

16. Jaffna Central College — Page 23 — 26.

17. இலங்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 134.

18. நாவலர் பிரபந்தத் திட்டு — யாழ்ப்பாணச் சமயத்திலை, சென்னைப்பட்டனம் வீத்திபாதுபாலன மந்திரசாகை, 1954 — பக்கம் 41, 42, 43.

60 துரையப்பாபிள்ளை நாற்றுண்டு மலர்

பிள்ளைகளையும் தண்டிக்கிறார்கள். இங்குள்ள கத்தோலிக்க குருமார் மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட வலாற்காரங்கள் செய்யக் காணேம்.

சில காலத்துக்கு முன்னே கவர்மென்டார் இத் தேசத்திலே சில இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாழித்துச் சில வருஷங்கள் நடத்தினார்கள்: அவைகளிலே கிறித்து சமயப் புத்தகமொன்றும் படிக்கப்படவில்லை. அங்கே சைவசமயப் பிள்ளைகளைல்லாரும் விழுதி தரித்துக்கொண்டே படித்துவந்தார்கள். அதைக் கண்ட பாதிரி மார்கள், கவர்மென்டுப் பள்ளிக்கூடங்கள் நிலைபெற்றால் தங்கள் கருத்து வாய்க்காது என்று நினைந்து இங்கிருந்த சில துரைமாரைத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கவர்மென்டுக்கு வேறு நியாயங்காட்டி எழுதுவித்து, அப்பள்ளிக்கூடங்களை எடுப்பித்துவிட்டு அவர்களுக்குக் கவர்மென்டார் செலவழிக்கும் பணத்தைத் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு ஆக்குவித்துக்கொண்டு அந்தியாய்த் தங்கள் கருத்தையே நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கவர்மென்ட் பொருளுத்தவியைப் பெறும் பள்ளிக் கூடங்களிலே விழுதியை அழிக்கும் பொருட்டும் தமது சமயநால்களைப் படிக்கும் பொருட்டும், சமயப் பிரசங்கத்தைக் கேட்க வரும் பொருட்டும் பிள்ளைகளை வலாற்காரம் பண்ணுதல் கவர்மென்டாருடைய கருத்துக்கு முழுதும் விரோதமேயாம்.”

கவர்மென்ட் கொடுக்கும் பணத்தைத் துரப்பிரயோசனங்களைத் தெய்வை பற்றி நாவலர் அவர்கள் கூறியதில் ஒருபகுதி பின்வருமாறு: “பாதிரிமார்களுடைய இங்கிலீசுப் பள்ளிக்கூடங்களிலே படிக்கிற பிள்ளைகள் மாசச்சம்பளம் முழுமூன்று மாசத்துக் கொருதரம் முன்னேறவே கொடுத்து வருகின்றார்கள். அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகள் கொடுக்கும் சம்பளத்தை மாத்திரம் கொண்டு அந்தந்தப் பள்ளிக்

கூடத்தை நடத்திக்கொள்ளுகின்றார்கள். கவர்மென்டார் கொடுக்கும் பணத்தை அந்தந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் பொருட்டுச் செலவு செய்யாது தங்கள் சமயவிருத்தியின் பொருட்டும், சுவப்பிரயோசனத் தின் பொருட்டும் கவர்ந்து கொள்ளுகின்றார்கள்.”¹⁹

1855ஆம் ஆண்டில் மூடப்பட்ட செமினரிக்குப் பதிலாக 1872ஆம் ஆண்டில் வட்டுக்கோட்டையில் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை அமெரிக்கன் மிசனரிமார் ஆரம்பித்தனர். இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வெஸ்லியன் மிஷன் மத்திய வித்தியாசாலை மத்திய கல்லூரியென்றும், சன்டிக்குளிச் செமினரி சென்ற யோன்ஸ் கல்லூரியென்றும், கத்தோலிக்க வித்தியாசாலை சென்ற பற்றிக்கல் கல்லூரி என்றும் அழைக்கப்பட்டு ஆங்கிலக்கல்வி விருத்தி அடைந்து வந்தது.²⁰

யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரிக்குக் கிளையாக வண்ணூர்பண்ணையில் “கிள்ளர் கொலிச்” என்னும் ஒரு ஆங்கிலப் பாடசாலை நடைபெற்று வந்தது. 1871ஆம் ஆண்டில் அங்குப் படிக்குஞ் சைவப்பிள்ளைகளை விழுதி தரியாது பாடசாலைக்கு வரும் படி அப்பாடசாலைத் தலைமையாசிரியர் கட்டளையிட்டார். இப்பிள்ளைகள் போய் நாவலர் அவர்களுக்கு முறையிட்டனர். இதற்குப் பரிகாரமாக 1872ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் ஒரு சைவ ஆங்கிலபாடசாலையை வண்ணூர்பண்ணையில் ஆரம்பித்தனர். அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் இதற்குக் கிடைக்காதபடியால் போதிய பிள்ளைகள் இதற்கேரவில்லை. பணக்கஷ்டமும் ஏற்பட்டது. ஆகவே நாலு வருடங்கள் நடத்தியின் இப்பாடசாலையை மூடவேண்டி நேர்ந்தது. ஆனால் நாவலர் அவர்கள் முயற்சி வீண் போகவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் சிவபதமடைந்த சில ஆண்டுகளுக்குள் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கள் லூரி அதே வண்ணூர் பண்ணையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.²¹

19. நாவலர் பிரபந்தத் திரட்டி - யாழ்ப்பாணச் சமயக்லை, சென்னைப்பட்டனம் வித்தியாதபாலை யங்கிரசாலை, 1954 — பக்கம் 44.

20. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி — பக்கம் 305

21. நாவலர் பணிகள் - ச. தண்ணுச்சயராசசிங்கம், ஈழநல்லி பிதின்டன், 1969 — பக்கம் 30.

நாவலர் அவர்கள் மறைந்தபின் மிசனரிமாரின் ஆதிக்கம் பழையபடி தலையெடுத்தது. இதுபற்றிச் சைவப் பெற்றேர் சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாத னுக்கு முறையிட்டனர். அவர்கள் சட்டசபையில் இவ்விஷயம்பற்றிப் பின்வருமாறு பிரஸ்தாபித்தனர். ‘‘முதலில் நான் யாழ்ப் பாணத்தில் அரசாங்கத்தால் நடாத்தப் படும் ஆங்கில பாடசாலைகளோ அல்லது துவிபாஷா பாடசாலைகளோ இல்லை யென்பதையும், இதனால் யாழ்ப்பாணமக்கள் ஆங்கிலக் கல்வி பெறுவதற்கு அங்கு நிலைநாட்டப்பட்ட மிசனரிமாரின் பாடசாலைகளிற் நங்கியிருக்க வேண்டியிருக்கிறதென்பதையும் சுட்டிக்காட்டவிரும்புகிறேன். சமய விஷயத்தில் மிசனரிமாரின் சகிப்புத்தன்மை இன்மையின் வேகம் காலத்துக்குக் காலம் மாறி வருகிறது. இந்துக்களின் தலைசிறந்த சீர்திருத்தவாதி 1879ஆம் ஆண்டில் மறைந்தபின்னர் இவ்வேகம் வளர்ந்து வருகிறது தலைமை வகித்த கவர்னர் : தாங்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள்?

இராமநாதன் : இந்துக்களின் சீர்திருத்தவாதி ஆறுமுகநாவலர். தங்களுக்கெனப் பாடசாலைகள் இல்லாதபடியால் மிசனரிமாரின் பாடசாலைக்குப் போகும் இந்து மாணவர்கள் மிசனரிமாரிடமிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழி வகைகளைப் பழகியுள்ளார்கள். வீட்டில் வழிபாட்டின்போது திருநீற்றையணியும் மாணவர்கள் பாடசாலையை அணுகிய வுடன் அதை அழித்துவிட்டுப் பாடசாலை நேரத்தில் கிறீஸ்த மாணவர்களைப் போல் பாசாங்கு செய்கிறார்கள். கிறீஸ்தபாடசாலைகளில் படிக்கும் போதும் படிப்பிக்கும் போதும் ஞானஸ்நாமம் பெற்ற மாணவரும் ஆசிரியரும் அப்பாடசாலைவிட்டேயை பின்பு சைவர்களாகித் திருநீறு உருத்திராட்சம் முதலிய சைவசாதனங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதினால் மக்களின்

பரிகாசத்துக்கும் மிசனரிமாரின் சிற்றத்துக்கும் ஆளாகிறார்கள்.’’

மேலும் தொடர்ந்து பேசகையில் கத்தோலிக்க குருமாரும் கல்வி மாவதி காரியும் மிசனரிமாரின் போக்கைக்கண்டிக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டி அரசாங்கம், மிசனரிமாரின் பாடசாலைகளில் கட்டாயமாகச் சமயக்கல்வி போதிப்பதை நிறுத்தவேண்டும் அல்லது மறு இடங்களிற்போல் யாழ்ப்பாணத்திலும் அரசாங்க பாடசாலைகள் நிறுவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.²²

நாவலர் அவர்கள் செய்த பிரசாரத்தினால் சைவ மக்கள் மத்தியில் புதிய உணர்ச்சி ஏற்பட்டுச் சைவசமயத்தைப் பாதுகாப்பதற்குச் சைவபரிபாலன சபையை 1888ஆம் ஆண்டில் நிறுவினர். சைவசமயப் பிரசாரஞ் செய்வதற்கு ‘இந்துசாதனம்’ என்னும் பத்திரிகையையுந்தோற்றுவித்தனர். சைவபரிபாலன சபையின் ஆதரவோடு 1889ஆம் ஆண்டில் அப்புக்காத்து டி. நாகலிங்கம், திருவாளர் பசபதி செட்டியார், புறக்டர் காசிப் பிள்ளை, சென்றவ சபாபதி முதலியவர்கள் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கள் கல்லூரி யைத் தாபித்தனர். இதுவே யாழ்ப்பாணத்திற் ரூபிக்கப்பட்ட முதற் சைவக்கல்லூரியாகும். சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன், அவரின் சகோதரர் திரு. குமாரசுவாமி, திரு. அருணைசலம் முதலியோரின் ஆதரவு இதற்குக் கிடைத்தது.²³

இதனைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திற் பல இடங்களிலும் சைவ ஆங்கிலபாடசாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்குச் சிலர் முயற்சி எடுத்தனர். ஆனால் அவற்றிற்கு அரசாங்கத்தின் அங்கீரம் பெறுவதற்கும் உதவி நன்கொடை பெறுவதற்கும் பெரும் முட்டுக்கட்டைகளை மிசனரிமார் போட்டனர். ஒரு கிறீஸ்த பாடசாலை இருந்தால் அதற்கு அருகில் சைவப் பாடசாலை தாபிப்பதற்கும் கிறீஸ்த பாடசாலைகளிற் படிக்குஞ் சைவப் பிள்ளைகளைப் புதி

22. Sir Ponnambalam Ramanathan Select Speeches in Council (Vol. I, 1879—1894), Ceylon Daily News Press, 1929 — Page 85 - 88

23. இலக்கையில் பிரித்தானிய ஆட்சி — பக்கம் 164 - 165.

62 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

தாகத் திறக்கப்படுஞ் சைவப் பாடசாலை களிற் சேர்ப்பதற்கும் தடைகள் இருந்தன. கந்தரோடையிற் கந்தையா உபாத்தி யாயர் “கந்தரோடை இங்கிலிஸ் இன்ஸ்ரிற்றியூற்” என்னும் பெயரோடு ஓர் ஆங்கில பாடசாலையை 1844ஆம் ஆண்டிலே தாபித்தனர். இதற்கு உதவி நன்கொடைப் பணம் எட்டு வருடங்க் கழித்து 1902ஆம் ஆண்டிற்றுன் கிடைத்தது.²⁴

20ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தி விருந்து இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சமயம், கல்வி, அரசியல் முதலிய துறை களில் ஒரு புதிய விழிப்பு ஏற்பட்டது. இதற்கு விவேகானந்தர் போதனைகளையும் இந்திய தேசிய இயக்கத்தையும் முக்கிய சாரணங்களாகக் கருதலாம். டாக்டர் ஆனந்தக்குமாரசவாமி அவர்களின் முயற்சி யால் இலங்கையில் 1905ஆம் ஆண்டில் சமுதாயச் சீர்திருத்தச் சபை தாபிக்கப் பட்டது. இவர் ஆங்கிலக் கல்விப்பற்றிச் சிறப்பாக மிசனரிமாரின் கல்லூரிகளிற் கொடுக்கப்பட்ட கல்வியைப்பற்றிப் பின் வருமாறு கூறுகிறார்: “ஓன்றின் பயனைக் கொண்டே அதன் நன்மை தீமையை நாம் அறியலாம். இக்கல்வியைப் பெறும் பெருமையை உணர முடியாதவர் களாய் இருக்கிறார்கள். இந்தியச் சர்வகலாசாலைப் பட்டதாரியோடு அல்லது இலங்கை மாணவரேந்து நீங்கள் மகாபாரதத்தின் இலட்சியங்கள்பற்றிப் பேசினால் அவன் சேக்ஸ்பியர்பற்றித் தனது அறிவைக் காட்ட விரைந்து முன்வருவான். சமயத் தைப்பற்றி அவனுடன் பேசினால், ஜேரோப் பாவிற் போன சந்ததியிற் காணப்பட்ட நிரீச்சர வாதிகளைப் போல் காட்சியளிப் பான். ஆங்கிலேயரைப் போலத் தத்துவ சாத்திர அறிவிற் சுத்தகுணியமாக இருப்பான். இந்திய சங்கிதத்தைப்பற்றிப் பேசினால் அவன் கிராமபோன் இசையையோ அல்லது காமோனியத்தின் இசையையோ

உங்கள்மீது திணிப்பான். இந்திய உடை, அணிகலன் கள் பற்றிப் பேசினால் அவை நாகரிகமற்றவை எனக் கூறுவான்: இந்தி யக் கலைகளைப்பற்றிப் பேசினால் அவைகளிருப்பது அவனுக்குத் தெரியாதபடியால் நாம் பேசுபவை அவனுக்குப் புதிராக இருக்கும். அவனுடைய தாய்ப்பாறையில் எழுதிய கடிதம் ஒன்றை மொழிபெயர்க்கும் படி கொடுத்தால் அவனால் அது முடியாது. தன் சொந்த நாட்டில் அந்தியனுக் அவன் இருக்கிறான்.” (இந்தப்பகுதிக்கொடுத்த அடிக்குறிப்பில் தான் கூறுவது இலங்கைக்குப் பொருந்துமென்றும் இந்தியாவில் எல்லா மாகாணங்களுக்கும் பொருந்தாதன்றும் கூறியுள்ளார்.)²⁵

மகாஜனக் கல்லூரியைத் தாபித்த துரையப்பாபிள்ளை அவர்கள் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட மறுமலர்ச்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்தவர். அவர் சைவனாகப் பிறந்து யாழிப்பாணக் கல்லூரியிற் படித்தபோது கிறீஸ்த மதத்தைத் தழுவியவர். படிப்பு முடிந்த பின்பு இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் ஆசிரியராக இருந்துவிட்டுத் தாம் ஆரம்பத்திற் படித்தத் தெவ்விப்பழை அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிற் சில காலம் ஆசிரியராக இருந்தார். இப்படி இருந்து வருங்காலத்தில் மிசன் பாடசாலை கள் சைவசமயப் பிள்ளைகளுக்குச் செய்து வந்த தீங்கைப் படிப்படியாக உணர்ந்திருக்கவேண்டும். அதுவுமல்லாமல் மிசனரி மாரின் பாடசாலைகள் தமிழர் பண்பாட்டையுங் கெடுத்துத் தமிழர் கலைகளைகியகர்நாடக சங்கிதம் முதலியவற்றைப் புறக்கணிப்பதையும் கண்டிருக்கவேண்டும்: ஏனெனில், யாழிப்பாணத்தில் வளர்ந்து வரும் போவி ஜேரோப்பிய நாகரிகத்தைத் தமது பாடல்களிற் கண்டித்துள்ளார். இதனாலேயே மறுபடியுஞ் சைவசமயத் தைத் தழுவி அதை வளர்ப்பதற்கென்றே 1910ஆம் ஆண்டில் மகாஜனக் கல்லூரியைத் தாபித்தார். இக்கல்லூரிக்கு அங்கீகாரம்

24. “Skanda”, 1969. Seventyfifth Anniversary Number of Skanda Varodaya College — Page 37.

25. Essays in National Idealism — Dr. Ananda Coomaraswamy, Colombo Apothecaries, 1909 — Page 96 & 97.

பெறவும் உதவி நன்கொடை பெறவும் எட்டு வருடங்கள் சென்றன. ²⁶

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள்தான் முதன் முதல் யாழ்ப்பாணத் தில் சைவப்பெண்களுக்கென்று ஒரு ஆங்கிலக் கல்லூரியை நிறுவியவர். முதலில் இக் கல்லூரியைக் கோப்பாயிலே தாபிக்க என்னி அங்கு இருபத்தைந்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினார். பின்னர் மக்கள் பலர் அதிலும் பார்க்க மருதனார் மட்டும் பொருத்தமான இடம் என எடுத்துக் காட்டியபடியால் அங்கு பதினைந்து ஏக்கர் நிலத்தை வாங்கினார். அங்கு கல்லூரியைத் தாபிக்க ஆயத்தங்கள் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அமெரிக்கன் மிசனரி மார் உடுவிற் பெண்பாடசாலைக்கு அணித்தாக இது அமைய இருப்பதால் தாங்கள் செய்துவரும் வேலைக்கு இது பங்கம் விளைக்கக்கூடும் என அச்சம் தெரிவித்தனர். வெல்ப்ஸ் என்பவர் சைவக் கல்விபற்றிக் கிராமங்களிற் செய்துவரும் பிரசாரத்துக்குத் தங்கள் எதிர்ப்பையுற் தெரிவித்தனர். இதற்கு இராமநாதனவர்கள் அளித்த ஆணித்தரமான பதிலை 1910 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் 10 ஆந் திகதி வன. ஸ்கோட் பாதிரியாருக்கு எழுதிய கடிதத்திற் காணலாம். கிறீஸ்த பிள்ளைகள் கிறீஸ்த பாடசாலைகளிற் படிப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவுவசியம் சைவப்பிள்ளைகள் சைவப் பள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பது எனச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். ²⁷ 1913 ஆம் ஆண்டில் இராமநாதன் கல்லூரி ஏற்பட்டதோடு சைவப் பெண்கள் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு புதிய சகாப்தம் ஏற்பட்டது.

ஆசிரியர் ரி. நாசமுத்து அவர்கள் 1913 ஆம் ஆண்டில் வண்ணார்ப்பண்ணைச் சிவன் கோயில் வடக்கு வீதியில் வைத்தில் வர வித்தியாலயம் என்னும் ஆங்கில பாடசாலையை ஆரம்பித்தனர். அதை மூன்று

வருடங்களாக, அருகிலிருந்த பாடசாலை முகாமைக்காரர் களின் எதிர்ப்பினால், அரசினரின் அங்கீகாரமில்லாமலும், உதவி நன்கொடைப் பணம் பெறுமலும் நடாத்தி வந்தனர். 1918 ஆம் ஆண்டில் இதனை இராமகிருஷ்ண சங்கத்திடம் ஒப்படைத் தனர். சென்னை மயிலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்துக்குத் தலைவராயிருந்த சுவாமி சர்வானந்தர் அவர்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சார்பாக இதனைக் கையேற்றனர். இராமகிருஷ்ண சங்கமும் இதனை இரண்டு வருடங்கள் நடத்திய பின்பே உதவி நன்கொடைப் பணம் கிடைத்தது. ²⁸ இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப் பணி வைத்தில்லர் வித்தியாலயத்தைப் பொறுப்பேற்றதோடு ஆரம்பித்து, பின்னர் சுவாமி விபுலானந்தர் தலைமையில் கிழக்கிலங்கையில் பல்கிப் பெருகிற்று.

1918 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த ‘யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி’ என்னும் நூலில் அக்காலத்து ஆங்கிலக் கல்வி நிலைபற்றிப் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது :— “முற்காலத்திலும் இக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணம் கல்வியில் அதிக விருத்தியடைந்திருக்கிறது பிரத்தியட்சமான சம்பவமாகும். இக்காலத்திலே உயர் தர ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்பிக்கும் பதினெடு கல்லூரிகள் யாழ்ப்பாணத்திலுண்டு. இவற்றுள் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, மத்தியகல்லூரி, கிள்நர் கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரி, செட் மிஷன் பெண்கள் கல்லூரி என்னும் ஆறு ஸ்தாபனங்களும் புரோட் டெஸ்தாந்து மிஷனரிமாராலும், பற்றிக் கல்லூரி ரேமன் கத்தோலிக்க மிஷனாலும், இந்துக்கல்லூரி. விக்கிரேரியாக் கல்லூரி, மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி யென்னும் நான்கும் இந்துக்களாலும் நடத்தப்படுகின்றன.

26. சிட்டீஸ்சேரி — பக்கம் XII, XIII.

27. “The Life of Sir Ponnambalam Ramanathan” – M. Vaithilingam, Thirumakal Press, Chunnakam, 1971 — Pages 252 — 254.

28. Vaidyeshwaran Golden Jubilee Number, 1963 — Page 22.

64 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

மேலே கூறப்பட்ட இராமநாதன் கல்லூரி, செட் மிஷன் பெண்கள் கல்லூரி, உடுவில் விடுதிப் பெண்பாடசாலை, உடுப்பிடிடி விடுதிப் பெண்பாடசாலை, வேம்படி விடுதிப் பெண்பாடசாலை, பருத்தித்துறை விடுதிப் பெண்பாடசாலை, நல்லூர் விடுதிப் பெண்பாடசாலை, யாழ்ப்பானம் கன்னி யாள்திரி மடம் முதலிய ஸ்தாபனங்களும் பெண்களின் உயர்தரக் கல்வியை விருத்தி யாக்கும் விசேஷ ஸ்தாபனங்களாய் விளங்குகின்றன. இவ்வளவு கல்லூரிகளும்,

பெண் விடுதிப் பாடசாலைகளும் அதிகப்பட்ட வேறு ஒர் ஸ்தானம் இலங்கை, இந்தியாவிற் காணப்பதற்காம்.²⁹

இதுகாறும் முதலாம் உலக யுத்தகாலம் வரைக்கும் யாழ்ப்பானத்தில் ஏற்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வி வளர்ச்சியை ஆராய்ந்தோம். இதற்குப் பிந்திய காலத்திலும் பழைய கல்லூரிகள் விருத்தியடைந்தும், புதிய கல்லூரிகள் தோன்றியும் ஆங்கிலக் கல்வி மேலும் விருத்தியடைந்தது.

29. யாழ்ப்பான கையை கெளமுதி — பக்கம் 325, 326.

தாய்மொழி உணர்வு பற்றி பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை

செந்தமி ழேன்றிடு மெங்கள் சுயபாலை
சீர்குலைங் தேகவெப் பாலவரும்
சோந்தமா யிங்கிலிஞ் தன்டையே கற்கிறுர்
துக்கமி தல்லவோ சங்கமின்னே.

தன்னைப்பெற் றதமி ழன்னையை நீத்திந்தத்
தாரனியி லிங்கி லீஷைதையே
பொன்னைப் பெறும்வழி யென்று படித்திடல்
புத்தியோ சொல்லடி சங்கமின்னே.

செந்தமி மும்வேணும் இங்கிலீ சும்வேணும்
சேர்த்திவ் வீரண்டையு மேர்பவரே
புந்தி வீரிந்து மகிழ்வர்தற் காலத்தில்
புத்தி யிதுவடி சங்கமின்னே.

— யாழ்ப்பான சுவதேசக் கும்பி.

கலாந்தி ஆ. வேறுப்பின்ஜை,
Ph. D. (Cey.) D. Phil. (Oxon)
சிரேஷ்ட சிரிவரபாளர்
இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
பேராதனை வளாகம்

ஸம்நாட்டுத் தமிழும் செட்டிநாட்டுத் தமிழும்

தென்னிந்தியாவைப்போல ஈழநாடும் மிகப் பழைய காலத்திலிருந்தே தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த நாடு என்று ஒரு சாராரும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஈழநாட்டுக்கு வந்தேறிய குடிகளே ஈழநாட்டுத் தமிழ் மக்கள் என்று ஒரு சாராரும் வாதித்து வருகின்றனர். தென்னிந்தியாவுக்கும் ஈழநாட்டுக்கும் மிகப் பழைய காலத்திலிருந்து நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்திருக்கிற தென்பதையும் தென்னிந்திய மக்கள் அன்மைக் காலம் வரை ஈழநாட்டுத்திருக்க குடிபெயர்ந்து வந்திருக்கின்றன ரென்பதையும் பொதுவாக அறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். தென்னிந்தியாவில் எவ்வெப் பகுதிகளுக்கும் ஈழநாட்டுத் தின் எவ்வெப் பகுதிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளதென்பதை அறிந்தால் இரண்டு நாடுகளுக்குமிடையிலேற்பட்ட பண்பாட்டு உறவு விளக்கமடையும்.

தென்னிந்தியாவிலே தமிழர் பெரும் பான்மையாக வாழும் பகுதி தமிழ்நாடு என்று வழங்கப்படுகின்றது. எனவே, இக் கட்டுரையிலும் தமிழ் நாடு என்ற வழக்கு, தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தைக் குறிக்கவே வழங்கப்படுகிறது. பண்டைக் காலத் தமிழகம் இன்று கேரளம் என்று வழங்கும் பழைய சேர நாட்டையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. தமிழ் நாட்டுக்கு வட கிழக்கே அமைந்த ஆந்திரப் பிரதேசமும் ஈழநாட்டோடு தொடர்புகள் கொண்டிருந்தது. ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் திராவிட மொழிகளை ஒன்றான்

தெலுங்கு மொழியைப் பேசவோராவர் : கேரளம், தமிழ்நாடு, ஆந்திரப் பிரதேசம் என்பனவற்றிலிருந்து ஈழநாட்டுக்கு வந்த மக்கள் ஈழ நாட்டிலே தமது தனித்துவத்தைப் பேண வாய்ப்புகளிருந்த பகுதி களிலே ஈழநாட்டுப் பழந்தமிழ்க்குடிகளாகி யிருக்கவேண்டும்: ஈழநாட்டின் வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளிலிருந்து சில மைல் கள் தூரத்திலுள்ள தமிழ்நாட்டின் செல்வாக்கு ஈழநாட்டில் எப்பொழுதும் மிகவும் அதிகமாக இருந்துள்ளது. ஈழநாட்டு மக்களிடையே காணப்படும் சேரநாட்டுச் செல்வாக்கைப் பலர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இராகவனுடைய நூலில்¹ இந்த அம்சம் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

�ழநாட்டுக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் இடையிலான தொடர்பிலே தென்னிந்தியக் கடற்கரையோடொட்டிய பிரதேசங்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன: தமிழ் மொழிக்கு மொழியியல் அடிப்படையிலான புவியியல் (Linguistic Geography) இன்னும் எழுதப்படவில்லை. பேச்சுவழக்குத் தமிழின் கிளைமொழிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஆரம்பநிலையேயே இருக்கிறது. பல்கலைக் கழகங்களில் நடைபெறும் சில சில ஆராய்ச்சிகள் கூட நூலுருவம் பெற்று வெளிவருவது அருகிய வழக்கு. தமிழ் நாட்டில் வெளியாகும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் அனைத்தும் ஈழநாட்டுக்கு வந்து சேரவதுமில்லை. இந்த நிலையிலே ஈழநாட்டுத் தமிழுக்கும் தமிழ் நாட்டுத் தமிழுக்கும் இடையிலான ஒற்றுமைகளை விரிவாக ஆராய இயலாது.

1. M. D. Ragavan, Tamil Culture in Ceylon, pp. 106 - 126.

சழநாட்டுத் தமிழைத் தமிழ் நாட்டின் ஒரு பகுதித் தமிழோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்த முதற் கட்டுரை² சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பே வெளிவந்துவிட்டது. சழநாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்து தமிழ் கற்றுத் தமிழ் நாட்டிலே அண்ணுமலைப் பலகலைக் கழகத்திலே முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய ஒருவரால் அவ்வாராய்ச்சிக் கட்டுரை வெளியிடப்பட்டது. சுவாமி விபுலானந்தரைத் தொடர்ந்து வேறு எவரும் அத்தகைய கட்டுரைகள் எழுதவில்லை.

சழநாட்டுத் தமிழுக்கும் செட்டிநாட்டுத் தமிழுக்கும் இடையிலான ஒப்புமையை எடுத்துக் காட்டும் இக்கட்டுரை, சோமலை³ அவர்கள் வெளியிட்ட ‘செட்டிநாடும் தமிழும்’ என்ற நூலிலிருந்து செட்டி நாட்டுத் தமிழைப் பற்றிய தகவல்களைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. செட்டி நாட்டுக்குரிய சிறப்புத் தமிழ் வழக்குகளாக அவர் எடுத்துக் காட்டுவனவற்றுள் ஒரு கணிசமான பகுதி சழநாட்டுக்குரிய சிறப்புத் தமிழ் வழக்குகளாகவும் அமைந்துள்ளன: ‘நமது தமிழ் நாடு’ என்ற பொதுத் தலைப்பிலே தமிழ் நாட்டின் பல்வேறு மாவட்டங்களைப் பற்றியும் அவர் தனித்தனி நூல் எழுதியுள்ளார். ஒவ்வொரு மாவட்டத்தைப் பற்றியும் எழுதிய நூலில் அவ்வும் மாவட்டத்துக்குரிய சிறப்புத் தமிழ் வழக்காறுகளை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சழநாட்டுக் கடற்கரையிலிருந்து தூரத்தில் அமைந்துள்ள மாவட்டங்களிலேயுள்ள சிறப்புத் தமிழ் வழக்காறுகள் சழநாட்டுத் தமிழிலே காணப்படவில்லை; அல்லது மிகவும் அருகிக் காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக சோமலை எழுதிய ஸ்ள கோயம் புத்தார் மாவட்டம், செங்கற் பட்டு மாவட்டம் என்ற நூல்களைப் பார்க்கலாம்.

சோமலை, செட்டிநாட்டுச் செட்டி மரபினராதவினால் அவர் செட்டி நாட்டு வழக்குகளாகக் கூறுவனவற்றைச் சந்தேகக்கண்கொண்டு நோக்கவேண்டியதில்லை. சுமார் இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு ‘ஆனந்தவிகடன்’ என்ற சஞ்சிகை தமிழ் நாட்டு மாவட்டம் ஒவ்வொன்றிற்கும் சிறப்பு மலர் வெளியிட்டு வந்தது. அவ்வாறு வெளிவந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டமலரிலே செட்டிநாட்டு வாழ்க்கையைப் பகைப்புலமாகக் கொண்ட கதைகளும் வேறுபல செய்திகளும் வெளிவந்தன. சழநாட்டுத் தமிழுக்கும் செட்டி நாட்டுத் தமிழுக்குமிடையிலான ஒப்புமை அப்பொழுதும் விளங்கித் தோன்றியது.

செட்டிச் சமூகத்தினர் சழநாட்டிலே இயற்றிய சைவப்பணி பற்றியும் தமிழ்ப் பணி பற்றியும் சழநாட்டினர் விதந்து கூறுகின்றனர். சழநாட்டிலுள்ள முக்கியமான நகரங்களிலே வணிக நிமித்தம் வந்து சேர்ந்த செட்டிமார் அவ்வுப் பகுதிகளிலுள்ள சைவக் கோவில்களுக்குத் திருப்பணிகள் பல புரிந்தனர். நகரங்களிலுள்ள கோவில்கள் சில இன்னும் செட்டிமார் நிர்வாகத்திலேயே இயங்கிவருகின்றன. பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டிலே சைவப்பணியும் தமிழ்ப் பணியும் செய்து தம் பெயர் நிறுவிய ஆறுமுகநாவலருக்கும் செட்டிமார் உதவியதுண்டு. சழநாட்டிலுள்ள பழைய தமிழ்ச் சாசனங்களை ஆராயும்போது செட்டிமார் சழநாட்டிலே பெற்றிருந்த சௌல்வாக்கும் இயற்றிய சைவப் பணியும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து வந்தமை தெரியவருகின்றது.⁴

செட்டிமார் பல்லவர்காலப் பகுதியிலேயே ஐஞ்சாற்றுவர், திசையாயிரத்து ஐஞ்சாற்றுவர், வீரக்கொடி என்ற பெயர்

2. சுவாமி விபுலானந்தர் — சோழமண்டலத் தமிழும், சழமண்டலத் தமிழும் — கலைமகள் (1941), — பக்கம் 82-88.
3. சோமலை — செட்டிசாடும் தமிழும் (1954).
4. A. Veluppillai — Ceylon Tamil Inscriptions Part I (1971). Also Ceylon Tamil Inscriptions Part II (1972).

களில் வணிகக் கூட்டுத்தாபனமாக இயங்கி வந்ததை அக்காலத் தமிழ் நாட்டுச் சாசனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே, இவ்வணிகக் கூட்டுத்தாபனம் கடல் கடந்த நாடுகளிலும் தொழில் செய்யத் தொடங்கிற்று என்பது வரலாற்றுண்மை. நகரத்தார் என்று அழைக்கப்பட்ட செட்டிமார் வணிகம் செய்த இடங்களிலே மன்னர்களின் தானங்களாக வீரபட்டினங்களைப் பெற்று அவற்றின் தலதாபன அலுவல்களைத் தாமே கவனித்து வந்தனர். ஈழநாட்டுத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் இத்தகைய வீரபட்டினங்கள் பதவியா, கப்புகொல்லாவ, விகாரகின்னை, புலத்திய நகரம், கலதென் பிட்டி, தெட்டியமுல்லை என்னும் இடங்களில் இருந்ததைத் தச்சுடுகின்றன. ஸ்ரீபதிக் கிராமம் என்று வழங்கப்பட்ட பதவியாவில் செட்டி சமூகத்தினர் செய்த சிலவன் கோவிற் நிருப்பணியைப் பல தமிழ்ச் சாசனங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. கனுத் துறையிலே ஐஞ்ஞாற்றுவருடைய காளி கோயில் ஒன்று இருந்ததை ஒரு தமிழ்ச் சாசனம் குறிப்பிடும். வெருகலம்பதிக் கோவிலின் மதிற்சவர் ஒன்றும் செட்டிமாராற் கட்டப்பட்டுள்ளது;

�ழநாட்டிலே, செட்டிகள், கொழும்புச் செட்டிகள், அன்மையிலே தமிழ் நாட்டி விருந்து குடியேறிய செட்டிகள் என்று பல தரப்பினர் காணப்படுகின்ற போதும் செட்டி சமூகத்தின் செல்வாக்கு முழுத் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளதன்று கொள்வதற்கு மொழித் தொடர்பு ஒரு முக்கிய சாஸ்ருகின்றது. ஒரு காரியத்தைத் தொடங்கும் போது, காப்புக் கட்டி அக்காரியம் முடிந்ததும் காப்பை அவிழ்த்தல், மனமக்களை அறுகு, நெல் தூவி வாழ்த்துதல் முதலிய சங்ககால வழக்கங்களை இன்றும் பேணி வருதல் செட்டிநாட்டுக்குரிய சிறப்பென்று சோமலெ கூறுவர். இவ்வழக்கங்கள் ஈழநாட்டிலும் உண்டு, கந்தசட்டி, பிள்ளையார் கதை முதலிய நோன்புகளில் ஈடுபடும் போது, காப்புக்கட்டிப் பின்பு அவிழ்க்கும் வழக்கம் கிராமங்களிலும் காணப்படுகின்

றது. சோழர் காலத்தில் நாய்ச்சியார் என்று வழங்கிய பெண்பாற்பெயர் செட்டி நாட்டில் இன்றும் வழங்குகிறது: யாழ்ப் பாணத் தில் பெரியநாய்ச்சி, சின்னநாய்ச்சி (சின்னைய்ச்சி), குழந்தைநாய்ச்சி என்ற பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

செட்டிநாட்டிலே, தா, கொடு என்ற சொற்கள் இலக்கண மரபு தவறாது ‘எனக்குத் தந்தான்’, ‘அவனுக்குக் கொடுத்தான்’ என்று வழங்குவதையும் சோமலெ எடுத்துக் காட்டி வியந்துள்ளார். இவ்வழக்கு ஈழநாட்டுப் பேச்சு வழக்கிலும் போற்றப்படுவதைக் காணலாம்.

‘செட்டிநாட்டில் வழங்கும் தமிழ்ச் சொற்கள்’ என்ற பகுதியிலே சோமலெ தந்துள்ள பட்டியலில் ஒரு கணிசமான பகுதி ஈழநாட்டிலும் வழங்குவதைக் காணலாம். காலம் அல்லது இடம் உணர்த்தும் சொற்களிலே சிலவற்றை இங்கே நோக்கலாம். வெள்ளனு என்பது செட்டி நாட்டிலே அதிகாலையில் அல்லது விரைவில் என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. ஈழநாட்டில், வெள்ளன என்ற சொல் அதே பொருளில் வழங்குகிறது. கிருகப்பிரிவேசம் என்று தமிழ் நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் வழங்கும் வட மொழித் தொடருக்குப் பதிலாகச் செட்டி நாட்டில் குடிபுகுதல் என்ற தூய தமிழ்த் தொடர் வழங்குகிறதெனச் சோமலெ கூறுவர். ஈழநாட்டிலும் குடிபுகுதல் என்ற தொடரே வழங்குகிறது. தொலைக்குப் போவது என்பது செட்டிநாட்டில், பொருளீட்டுவதற்காக நெடுந்தொலைவிலுள்ள கடல் கடந்த நாடுகளுக்குச் செல்வதைக் குறிக்கும். ஈழநாட்டில் துலைக்குப் போவதென்பது நெடுந்தூரம் பிரயாணம் செல்வதைக் குறிக்கிறது. ஈழநாட்டுக்கும் செட்டி நாட்டுக்கும் பொதுவானதாகக் காலம், இடம் என்பனவற்றை உணர்த்தும் சொற்கள் சில : - மேலைக்கு (அடுத்த ஆண்டுக்கு); கூதல் (குளிர்); சலலை (பாலமணம் மாருப்பச்சிளங்குழந்தை); அங்ஙனே/அங்ஙினே/அங்கினே (அங்கே); இங்ஙனே/இங்ஙினே/இங்கனே (இங்கே); ஒட்டற (இறுதிவரை); மேல் (உடம்பு); மானம்பு (மகாநோன்பு).

வணிகத் தொழிலோடு தொடர்புடைய சொற்கள் சிலவும் சம்நாட்டுத் தமிழுக்கும் செட்டிநாட்டுத் தமிழுக்கும் பொதுவாக உள்ளன. இந்தான்பது இங்கேவா, இதை வாங்கிக் கொள் என்னும் பொருள்களில் இரண்டு நாடுகளிலும் வழங்குகின்றது. சல்லி என்பது நாணயத்தை உணர்த்த இரண்டிடங்களிலும் மட்டுமல்லாது சிங்களத்திலும் வழங்குகிறது. நிறைய, அதிகம், நிரம்ப என்ற பொருள்களிலே செட்டிநாட்டுத் தமிழில் வழங்கும் உண்டன என்பது சம்நாட்டுத் தமிழில் உண்டன என வழங்குகிறது: இன்னும் இத்தகைய சொற்கள் சில : - பைய (மெல்ல); வாசி (அனுகூலம்); வல்லிசு/வள்ளிசு (கரூர்); பொஜை/பினை (பொறுப்பு); உருத்து (உரிமை, உரியது, உரித்து); எடுபிடி (பணிவிடை); நட்டாமுட்டி (சில்லறைவேலை, தரக்குறைவானது).

பாவணைப் பொருள்கள் பற்றிய சொற்கள் பல செட்டிநாட்டிற்கும் சம்நாட்டிற்கும் மட்டும் சிறப்பாக உள்ளன. தமிழ்நாட்டில் பிற பகுதிகளிலே வளையல் என்று வழங்குவது இவ்விரு நாடுகளிலும் காப்பு என வழங்கப்படுகிறது. இரண்டு நாடுகளுக்கும் பொதுவான மேலும் சில சொற்கள் : - அருநாக்கொடி (அரைநாண்கொடி); கடகம் (ஒலைப்பெட்டி); கூறு (பகுதி); சத்தகம் (ஒருபுறம் கத்தியும் மறுபுறம் முளையுமாக உள்ள ஒரு கருவி); சொள்கு/சள்கு (முறம்); துப்பட்டி (போர்வை, கம்பளம்); மெத்தை (படுக்கை); கோக்காலி (கோக்கப்பட்ட கால்களையிடைய ஒரு தளபாடம்):

அன்றூட வாழ்க்கையிலே காணப்படும் வேறு பல சொற்களும் இவ்விரு நாடுகளுக்கு மட்டும் பொதுவாக உள்ளன. அவற்றை வகைப்படுத்தி நோக்குவதற்காகக் கவலையை உணர்த்துவது, வெறுப்பை உணர்த்துவது என இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். இயலவில்லை என்ற பொருளில் முடியவில்லை என்பது இரண்டு பகுதிகளிலும் வழங்கப்படுகிறது. தடுமன் (நீர்க்கோவை) என்ற வழக்கு யாழ்ப்பாணத்திலும் உண்டு எனச் சோமலெயும் சுட்டிக்காட்டியுள்

ளார். இவ்விரு நாடுகளுக்கும் சிறப்பாக உரிய சில வழக்காறுகள்: மெனக்கட்டு மினக்கட்டு (வலிந்து); பேத்தல் (பிதற்றுவது); படிமானம் (கீழ்ப்படிதல், குறைவது); நோஞ்சல் (வலுவில்லாதவன்); கெடதலை / கிடதலை (நோய்); கரச்சல் (தொந்தரவு); எச்கேடு / இசைகேடு (இடையூறு): அசதி (களைப்பு); அடம் (பிடிவாதம்); அருமந்தா பிள்ளை/அருமந்தபிள்ளை (அருமருந்தன்ன பிள்ளை); செடக்கிறுன்/கிடக்கிறுன் [(1) உடல் நலமின்றி யிருக்கிறுன் (2) அவளைப்பற்றிக் கவலையில்லை]; கள்ளிவைப்பது, (சமூகத்திலிருந்து விலக்கி வைப்பது, ஒத்திவைப்பது); தட்டுக்கெடுவது (சீர்கேடு அடைவது); உக்கிப்போவது (உக்கியபின் காணப்படுவதுபோலக் கவலையால் இளைத்துப்போவது).

வெறுப்புணர்ச்சியைப் புலப்படுத்துகிற சொற்கள் பல இவ்விரு நாடுகளிலும் மட்டும் வழங்கிவருகின்றன. சில எடுத்துக்காட்டுகள்: கழுசறை (கீழ்த்தரமான, கழிக்கப்பட்டவன்); காடையன் (போக்கினி); ஊதாரி (வரம்பு மீறிச் செலவு செய்யவன்); துப்புக்கெட்டவன் (திறமையில்லாதவன்); மல்லுக்கட்டு (கட்டாயப்படுத்துவது); நெளிவு களிவு (குழச்சி); சணக்கம் (தாமதம்); சுனை (சொற்னை, உணர்ச்சி); கோணுமாணு (வரன்முறையில்லாதது); ஈரட்டு / ஈரோட்டு (ஐயப்பாட்டுக்கு உரியது).

சில சொற்களுக்குச் செட்டி நாட்டில் விரிந்த பொருளும் சம்நாட்டில் குறுகிய பொருளும் வேறு சில சொற்களுக்கு சம்நாட்டில் விரிந்த பொருளும் செட்டி நாட்டில் குறுகிய பொருளும் காணப்படுகின்றன. சாடை என்பது சைகையை இரண்டு நாடுகளிலும் குறிக்கிறது. செட்டிநாட்டில், அச்சொல்லிற்கு மறைமுகமாகத் திட்டுவது என்ற பொருளும் உண்டு. பொல்லாதவன் என்றால் கடுமையானவன் என்ற பொருள் இரண்டு நாடுகளிலும் காணப்படுகிறது. செட்டி நாட்டில் அச் சொல்லிற்குக் கெட்டிக்காரன் என்ற பொருளும் உண்டு. வக்கணை என்றால் விமரிசனம்

72 துரையப்பாபிள்ளை நூற்றுண்டு மலர்

என்ற பொருள் இரு நாடுகளிலும் வழங்கு கின்றது. செட்டிநாட்டில் அச்சொல்லிற்கு எழுதும் முறை முதலிய வேறு பொருளும் வழங்கும். பந்தல் என்ற சொல் பிணப் பந்தலைக் குறிக்க இரண்டு நாடுகளிலும் வழங்கும், சமுதாயத்தில் அது மணப்பந்தலை யும் குறிக்கும். அம்மான் என்ற சொல் தாய்மாமனைக் குறிக்க இரு நாடுகளிலும் வழங்கும். சமுதாயத்திலே அது பிற மாமன் மாரையும் குறிக்கிறது. இஞ்சே என்பது இரு பகுதிகளிலும் கணவர் மனைவியரை விளிக்க வழங்குகிறது. சமுதாயத்தில் அது மனைவியர் கணவரை விளிக்கவும் வழங்கும்.

செட்டிநாட்டுக்குரிய சிறப்பு வழக் காறுகளாகக் கூறப்படும் சொற்களிலே சில சமுதாயத்திலே வழங்குகின்ற போதும், அவற்றின் பொருள் வேறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். அலக்கழிப்பது என்பது செட்டி நாட்டிலே கேளிசெய்வது, கிண்டல் செய்வது எனப் பொருள்படுமென்றும், தென் னர்க்காட்டிலே இன்று நாளையென நாள் கடத்துவது எனப் பொருள்படுமென்றும், நெல்லையிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் தொந்தரவு செய்வது எனப் பொருள்படுமெனவும் சோமலை கூறுவர்; யாழ்ப்பாணத்தில்

அச் சொல்லுக்குத் தென்னர்க்காட்டில் வழங்கும் பொருளும் உண்டு. ஆவலாதி என்பது செட்டிநாட்டிலே அவதாறைக் குறிக்கிறது. சமுதாயத்திலே அது ஆசையைக் குறிக்கும். நடப்பு என்பது செட்டி நாட்டிலே நிகழ்ச்சிமுறை, பழக்கவழக்கம், இன்றைய முறை என்பவற்றைக் குறிக்கு மெனவும் யாழ்ப்பாணத்திலே கர்வமாக நடத்தலைக் குறிக்குமெனவும் சோமலையும் சுட்டியுள்ளார். முதலிக்கிறது என்பது செட்டிநாட்டில் நிருபித்தல், ருசப் படுத்துவது என்ற பொருள்களில் வழங்குகிறது.

இவை யாவற்றையும் நோக்கும்போது செட்டிநாட்டுக்கும் சமுதாயத்திலையிலான தொடர்பு ஆழமானதென்பது புலப்படும். இவ்விரு நாட்டுக்குமிடையிலான தொடர்பு இன்னும் விரிவாகவும் விளக்கமாக வும் ஆராயப்படவேண்டும். சமுத்தமிழர் வரலாறு, தமிழ்மொழி வரலாறு, தமிழ்மொழியியல் என்பன நிறைவெய்துதற்கு இந்த ஆராய்ச்சியும் உதவும்.

தமிழ் மாதின் பிரலாபம்

என்னைக் கைவிடுவது ஏற்குமோ உமக்கென
இயம்புவீர் யான்பெற்ற இளைஞர்களே.

முன்னெரு காலம் முழுவனு கூலம்
முத்தமி மேனக்கது மணக் கோலம் ;
பின்னவ காலம் பிறந்தலங் கோலம்
பெருகிடச் செய்ததிக் கலி காலம்.— ஜேயோ ! — என்னை.

பெற்றவள் மேலே பிள்ளைவன் பாலே
பிறிதொரு ஸ்திரி தாயென்றவள் பாலே
பற்றுறல் போலே பரவிங்லிங் நூலே
படித்தீ ரெனைப்பேணும் இனி மேலே. — ஜேயோ ! — என்னை.

— பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை

